

பள்ளையார்பட்டி

மா.சந்திரமூர்த்தி.எம்.ஏ.

பிள்ளையார்பட்டி

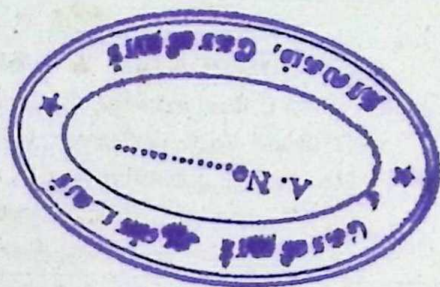
3-2

பிள்ளையார்பட்டி கோயில் குடமுழுக்கு விழா நாளில் (8.11.92) இந்நூல்
வெளியிடப் பெற்றது.

8944

Δ2111(1111)

மா. சந்திரமூர்த்தி எம்.ஏ.

மணவாசகர் பதிப்பகம்

8/7 சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை,
சென்னை-600108.

മിതല രൂ. 14.00

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; திருக்குறள் இயக்கம், திருமுறை இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம், தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் முதலிய தமிழியக்கங்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு உழைப்பவர்; தமிழகப் புலவர் குழுவின் துணைத் தலைவர்; பல்கலைக் கழகங்களின் பதிப்புக்குழு உறுப்பினராகச் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருபவர். இவர், தமிழ் நாட்டில் பல பல்கலைக் கழகங்களில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்; பதினாறு நூல்களின் ஆசிரியர். இவர் எழுதிய 'தாசு' நூல் தமிழக அரசின் முதற் பரிசு பெற்றது. தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் சாதனைகள் பல புரிந்த செம்மலாகிய இவர், துறைதோறும் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் நல்ல நூல்களைச் செம்பதிப்பாக வெளியிடுவதைத் தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளார். இவருடைய தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டிக் குன்றக்குடி அடிகளார், 'தமிழவேள்' என்னும் விருதினை வழங்கியுள்ளார். குளித்தலை கா.சு. பிள்ளை இலக்கியக்குழு, 'தமிழ் நெறிக் காவலர்' என்னும் விருதினை அளித்து இவரைச் சிறப்பித்துள்ளது. பதிப்புச் செம்மல் என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.

8/7. சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

28-A, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.

15. ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.

28. நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

சிதம்பரம் : 23069

சென்னை : 561039

மதுரை : 622853

கோயமுத்தூர் : 397155

தொடர்பு : 706450

அச்சிட்டோர் : பாரி ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், போன் - 5950958.

நகரத்தார் கோயில்களின் நாயகம்

பதிப்புச் செம்மல் டாக்டர் ச. மெய்யப்பன்

மணிவாசகர் பதிப்பகம் கால் நூற்றாண்டாகத் துறைதோறும் தமிழுக்கு வளம்சேர்க்கும் நூல்களை வெளியிட்டுப் புகழ்பெற்று வருகிறது. தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களைப் பற்றி 40 நல்ல நூல்களை வெளியிட்டுப் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுள்ளது. பாடல் பெற்ற திருக்கோயில்களின் தனிச்சிறப்பினைப் பலர் போற்றும்வண்ணம் வெளியிட்டு வருகிறது. பஞ்சபூதத்தலங்கள், அட்டவீரட்டத் தலங்கள், ஆறுபடை வீடுகள் என்ற தலைப்பில் திருத்தலங்களின் சிறப்பினையும் செழுமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. சோழநாட்டுக் கோயில், பாண்டிய நாட்டுக் கோயில், நடுநாட்டுக் கோயில், கொங்குநாட்டுக் கோயில் எனத் தமிழகக் கோயில்கள் அனைத்தின் பெருமைகளையும் அழகோவியமாக்கியுள்ளது. திருக்கோயில் வரிசை நூல்களுக்கு மணிவாசகர் பதிப்பகமே தலையூற்றாகத் திகழ்கிறது.

புகழ்மிக்க நகரத்தார்களுக்குரிய நகரக் கோயில் 9 பற்றி வெளியிடும் பெருந்திட்டத்தில்,

மாத்தூர் கோயில்

நேமம் கோயில்

இரணியூர்க் கோயில்

சூரக்குடிக் கோயில்

இலுப்பைக்குடிக் கோயில்

வயிரவன் கோயில்

என்னும் தலைப்பில் நகரக்கோயில் நலங்கள் எல்லாம் விளங்கும் வகையில் பெருநூல்களாக வெளியிட்டுப் பெருமை பெற்று வருகிறது. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நகரத்தார்கள் செய்துவரும் அறப்பணிகளும் திருப்பணிகளும் விளக்கப்படுவதோடு நகரத்தாரின் கலைப்பாணியின் தனித்தன்மையைச் சான்றுகளுடன்

இவ்வரிசை நூல்கள் கோயில்களில் எழுப்பதல், பராமரித்தல், காத்தல், வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தல், திருப்பணி செய்தல் முதலிய நல்லறங்களை நகரத்தார்கள் தொன்று தொட்டு ஈடுபாட்டுடன் செய்துவரும் செய்நேர்த்திகளுக்கு இவ்வகை நூல்கள் கட்டியும் கூறுகின்றன. நகரக்கோயில் 9ல் தலைமையும் தாய்மையும் உடைய பிள்ளையார்பட்டி பெருங்கோயில் குடமுழுக்கு நாளில் சிறப்பான இந்த நூல் வெளிவருகிறது. 'நினைத்ததை அருளும் கற்பக விநாயகர் அற்புதக் கீர்த்தி அருள்பவன். ஆனந்த வாழ்வு நல்குபவன். நற்பொருளும் நலமும் குவிப்பவன்' எனக் கவியரசர் கண்ணதாசன் போற்றி வழிபடுவார். தமிழ்நாட்டில் பிள்ளையார்பட்டிப் பிள்ளையார் பெருமை மிக்கவர். பேறுகள் நல்குபவர். அவர் திருவுருவப்படம் இல்லாத ஊர்களோ, ஊர்திகளோ, வீடுகளோ இல்லை. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் பழநி, திருச்செந்தூர் போலப் பிள்ளையார்பட்டி ஆலயமும் அருள்கொழிக்கும் ஆலயமாகவும், செல்வச் செழிப்புமிக்க ஆலயமாகவும் செழித்தோங்கி வளர்கிறது; சுற்றுலா மையமாகி எட்டுத்திசையும் புகழ்பெற்று எல்லோராலும் வணங்கப் பெறுகிறது. பெருமைமிகு பிள்ளையார்பட்டிக்கு உலகப்புகழ் கூடிவரும் இந்நாளில் குடமுழுக்குப் பெருவிழா சீரோடும் சிறப்போடும் நடக்கிறது. பிள்ளையார்பட்டியில் தங்கரதம் பவனிவரும் காட்சி என் மனக்கண் முன்னே தெரிகிறது.

நகரக் கோயில்களில் நனி சிறப்புடைய பிள்ளையார்பட்டிக் கோயில் நிர்வாகத்தில் சிறந்து விளங்குகிறது. பிள்ளையார்பட்டிக் கோயில் நகரத்தார்கள் பெருமைபடத்தக்க வழியில் பெருஞ்செயல்களைப் பேராற்றலுடன் செய்து பேரும் புகழும் பெறுகிறார்கள். மற்ற நகரக் கோயில்களுக்கு முன் உதாரணமாகவும் வழிகாட்டியாகவும் பிள்ளையார்பட்டி திகழ்கிறது. பிள்ளையார்பட்டியில் வேதாகமமும் சிவாகமமும் சிறந்து விளங்குகின்றன.

நூலாசிரியர் அறிஞர் மா. சந்திரமூர்த்தி நகரக்கோயில் ஆய்வாளர். கூர்த்தமதியும், சிந்தனைத் தெளிவும், ஆராய்ச்சி வன்மையும், வெளியீட்டுத்திறனும், எழுத்தாற்றலும் மிக்கவர். இது அவர் நகரக்கோயில் பற்றி எழுதும் 5வது நூல். வலிமை மிக்க கைகள் வழங்கிய வளமான நூல். எழுதிப் பழகிய ஏந்தல் அளித்த ஏடு.

இந்நூலுக்கு அரியதொரு அணிந்துரை வழங்கிய சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர் மாண்புமிகு அரு. இலக்குமணன் அவர்கட்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கற்பகமூர்த்தியைக் கைதொழுவோம். கவலை தீருவோம். களிப்போடு வாழ்வோம். கணக்கிலா நன்மை பெறுவோம்.

Justice

AR. LAKSHMANAN

No. 22, Greenways Road,
Raja Annamalaiapuram,
MADRAS-600 028
Phone : 83 70 11

அணிந்துரை

நகரத்தார் 9 குலமரபுக் கோயில்களில் பிள்ளையார்பட்டிக் கோயிலும் ஒன்று. இக்கோயில் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மைச் சிறப்பினை உடையது. இக்கோயில் வரலாறு, கட்டடக் கலை, சிற்பக் கலை, படிமக் கலை, ஓவியக் கலை, கல்வெட்டுச் செய்திகள் பற்றியும் ஆய்வு முறைகள் வரிசைப்படுத்திக் கூறுகிறது இந்நூல்.

நகரத்தார் கோயில்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புப் பெற்றவை; ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், செப்புத் திருமேனிகள், இவற்றின் கருவிலங்கள். நுண்கலையும், வளர்கலையும் வளர்க்கும் வாழ்வு மையங்கள். கல்வெட்டு, செப்பேடு, சிற்பங்கள், ஆவணங்களின் அடிப்படையில் பிள்ளையார்பட்டிக் கோயில் வரலாறும், கோயிற்கலை வரலாறும் முறையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பிள்ளையார்பட்டி வரலாற்றினையும், நகரத்தார் பெருமையையும் பற்றி விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து எழுதப்பட்ட பெருமையைப் பெறுகிறது.

இந்நூல் ஆசிரியர் அறிஞர் மா. சந்திரமூர்த்தி அவர்கள் இந்தியப் பண்பாட்டில் இளங்கலைப் பட்டமும், தொல்லியலில் முதுகலைப் பட்டமும், ஆவணக்காப்பியலில் முதுகலைப் பட்டமும் பெற்றவர். தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் கல்வெட்டாய்வாளர், தொல்பொருள் ஆய்வாளர், பதிவு அலுவலர், ஆழ்கடல் ஆய்வாளர் ஆகிய பதவிகளில் பணியாற்றி வந்துள்ளார். தற்போது சென்னை, செங்கை, எம்.ஜி.ஆர்., திருவண்ணாமலை சம்புவராயர், வேலூர் அம்பேத்கர், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்குப் பழங்கலைப் பொருட்களின் பதிவு அலுவலராகச் சென்னையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

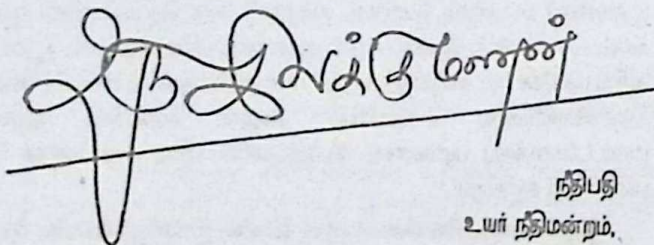
இலுப்பைக்குடி கோயில், மாத்தூர் கோயில், இரணியூர் கோயில், நேமம் கோயில் / பற்றி இவர் எழுதிய நான்கு நூல்களும் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்களின் போற்றுகலையும்,

நாளிதழ்கள், திங்கனிதழ்கள் ஆகியவற்றின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுள்ளன. இந்நகரத்தார் கோயில் வரிசையில் பிள்ளையார்பட்டி கோயில் என்னும் நூல் ஐந்தாவதாக மலர்கிதழ்.

சோழர், பாண்டியர், விஜயநகரர், நாயக்கர், மராத்தியர் மன்னர்களுக்குப் பிறகு மன்னர்பின் வந்தோரான நகரத்தார்கள் கோயில் கலைகளில் நீண்ட பாரம்பரியம் மிக்க தமிழக வரலாற்றோடு தங்களை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் என்பதை ஆசிரியர் கூறுகிறார். இவர் பிள்ளையார்பட்டியில் தங்கிக் களஆய்வு மேற்கொண்டு, மக்களிடம் கலந்து பேசி, கல்வெட்டு, செப்பேடுகளைத் தேடி, ஆய்வு செய்து எழுதியுள்ளார். சோழர், பல்லவர், பாண்டியர்களைப்போல் நகரத்தார் வளர்த்த கோயிற் கலைகளை 'நகரத்தார் கலை' என்று இவர் முதன்முறையாகக் கண்டறிந்து இந்நூல் வரிசையில் நிறுவி வருகிறார். இவர் எழுதிய இரணியூர் கோயில் என்னும் நூலுக்குத் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ரூ.5000/- பரிசளித்துப் பாராட்டியுள்ளது. நேமம் கோயில் என்னும் நூலுக்கு இராமநாதபுரம் தமிழ் சங்கம் வள்ளல் பாண்டித்துரை தேவரின் நினைவுப் பரிசாக ரூ.2000/- அளித்துப் பாராட்டியுள்ளது. இவர் மேலும் வளர என் வாழ்த்துக்கள்.

டாக்டர் திரு ச. மெய்யப்பன் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பெரிய பொறுப்பில் இருந்து வருகிறார்கள். வணிக நோக்கில் இல்லாமல் தொண்டு மனப்பான்மையில் 400க்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுப் பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்கள். ஆகஸ்போர்டு, மாக்மில்லன் போன்ற ஆங்கிலேயக் கம்பெனிகள் புத்தக வெளியீட்டில் நிலையான இடம் பெற்றுள்ளதுபோல், மணிவாசகர் பதிப்பகம் மூலம் டாக்டர் திரு ச. மெய்யப்பன் அவர்கள் தரமான நூல்கள் வெளியிடுவதில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள்.

தமிழ்ப் புத்தக உலகில் டாக்டர் திரு ச. மெய்யப்பன் அவர்களுக்கும், மணிவாசகர் பதிப்பகத்துக்கும் என்றும் நிலையான இடம் உண்டு என்பதில் எனக்குள்ளாவும் ஐயமில்லை.

நீதிபதி
உயர் நீதிமன்றம்,
சென்னை

பிள்ளையார்பட்டி ஒன்பது நகரக்கோயில்களுள் ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல காலத்தால் மிகவும் தொன்மையும், புகழும் மிக்கதாகும். ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்பட்டி குடைவரைக் கோயில் சுமார் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பதை இங்குள்ள கல்வெட்டுக்களும், புடைப்புச் சிற்பங்களும் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. புகழ்பெற்ற இப்பிள்ளையார்பட்டி கோயில் தல வரலாற்றைப் பற்றி சுமார் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அமரர் கம்பன் அடிப்பொடி திரு சா. கணேசனார் அவர்களால் நூல் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து பிள்ளையார்பட்டி குடைவரைக் கோயிலையும் அதிலுள்ள சிற்பம் மற்றும் கல்வெட்டுக்களையும் பற்றி அறிஞர் பெருமக்களால் பல்வேறு கருத்துக்கள் மலர்ந்துள்ளன. இதனால் தொடக்க காலத்தில் பல்லவர் காலத்ததாகக் கருதப்பட்ட இக்குடைவரைக் கோயில் முற்காலப் பாண்டியர் காலத்து என்றும் கி.பி.5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்றும் டியூ கருத்து அறிய வந்துள்ளது. இக்கருத்து ஏற்புடையதாயின் தமிழகத்தில் பல்லவர்களுக்கு முன்னரே குடைவரைக் கோயில்களைத் தோற்றுவித்த பெருமை பாண்டியர்களையே சாரும். இப்புதிய கருத்துக்களோடு குடைவரைக் கோயிலைச் சார்ந்துள்ள திருவீசர் மற்றும் மருதீசர் ஆகிய ஆலயங்களின் தோற்றம், கட்டடக் கலை, சிற்பக்கலை, படிமக்கலை, ஓவியக்கலை, கல்வெட்டு ஆகியவற்றையும் விரிவாக ஆய்வு செய்து இந்நூல் வெளிவருகிறது. இவ்வாறு ஒன்பது நகரக் கோயில்களை ஆய்வு செய்தால் நகரத்தார் வளர்த்த கோயில்கலையை அறிவதோடு மட்டுமில்லாமல் அக்கலைப் படைப்புகளில் அவர்களது தனித்தன்மையையும், கலைப்பாணியையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களைப் பற்றி 40-க்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுப் புகழ்பெற்ற மணிவாசகர் பதிப்பகம், நகரக்கோயில் வரிசையில் 5-வது நூலாக இந்நூலை வெளியிடுகிறது. தமிழர் நாகரீகம், மொழி, கலை, பண்பாடு சிறக்கும் வகையில் தமிழ் மணம் கமழத் தனித்தன்மை வாய்ந்த அரிய பல நூல்களை வெளியிட்டு தமிழுக்கும், தமிழினத்திற்கும் தொண்டு செய்து வருபவரும், இவ்வாய்வுப்பணியின் தொடர்பாக நான் களப்பணியில் ஈடுபடும்போதெல்லாம் எனக்கு ஊக்கம் ஊட்டி நல்லப் பல கருத்துக்களை நல்கி வருபவருமான பதிப்புச்செம்மல் பேராசிரியர் டாக்டர் ச. மெய்யப்பனார் அவர்கள் அன்பிற்கு என் இதயம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்குப் பிள்ளையார்பட்டிக்குச் சென்றபோது அன்போடு ஒத்துழைப்பு நல்கிய பிள்ளையார்பட்டி அறங்காவலர்கள் திரு ராம. ஆதப்ப செட்டியார், திரு ராம.ப.ராம.ப.வ. முத்தையா செட்டியார் இருவருக்கும், பிள்ளையார்பட்டி

கோயிலைச் சேடலும், சிறப்புடனும் பராமரித்து வரும் பிள்ளையார்பட்டி நகரத்தார்களுக்கும் நான் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் சிறந்ததொரு அணிந்துரையை வழங்கிய சென்னை உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி மாண்புமிகு அரு. இலக்குமணனார் அவர்களுக்கு எனது அகங்கரிந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இந்நூலை எழுதுவதற்கு எனக்கு இசைவளித்து ஊக்கி வரும் தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநரும், அறிஞருமான திருமிகு நடன. காசிநாதன் அவர்களுக்கு என் அன்பு நன்றி.

இந்நூலை உருவாக்க என்னை அன்போடும் அரவணைப்போடும் தூண்டியவரும் எனது பாசத்திற்குரிய அண்ணனும் உலக ஓவியருமான திரு மா. துரியமூர்த்தி அவர்களுக்கும், இந்நூற் பணியில் ஈடுபடும் போதெல்லாம் எவ்வித குடும்பக் கவலையும் இல்லாமல் ஒரு முகங்கொண்டு முழு ஈடுபாட்டுடன் இந்நூலைப் படைக்கப் பின்புலமாக விளங்கி வருகின்ற எனது வாழ்க்கைத் துணை நலம் திருமதி இலட்சுமி மூர்த்தி அவர்களுக்கும் எனது அன்பும் நன்றியும்.

இந்நூல் உருவாக எனக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கிய தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை கல்வெட்டாய்வாளர்கள் திருமதி ஆ. பத்மாவதி, திரு கோ. முத்துசாமி ஆகிய இருவருக்கும் பரங்கிப்பேட்டை திரு. இராம. புருஷோத்தமன் அவர்கட்கும் என் அன்பு நன்றி.

இந்நூலைச் சிறப்பாகவும், விரைவாகவும் வெளியிடுவதற்கு பல்வகையிலும் உடனிருந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய சென்னை மணிவாசகர் பதிப்பக மேலாளர் இளவல் இரா. குருமூர்த்தி அவர்களுக்கும், மெய்ப்பு திருத்திய அறிஞர் வி.எஸ்.வி. ராகவன் மற்றும் புலவர் வை.ச. ஆறுமுக தேசிகர் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

இந்நூலை ஆர்வத்துடன் நான்கு நாட்களில் அச்சிட்டுத் தந்த சென்னை கணபதி ஒளி அச்சக உரிமையாளருக்கும் இந்நூலுக்கான அட்டைப் படத்தையும், பிற ஒளிப் படங்களையும் வெளியிடுவதற்குக் காரணமாய் விளங்கும் மதுரை அன்பு ஸ்டூடியோ நிறுவனத்தார்க்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

இந்நூல் தமிழகக் கோயிற்கலை ஆர்வலர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், கோயிலையே கோத்திரமாகக் கொண்ட நகரத்தார் பெருமக்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படும் என நம்புகிறேன். வாசக அன்பர்களுக்கும் என் இதய நன்றி.

அன்பன்
மா. சந்திரமூர்த்தி

தஞ்சை மாவட்டம் காலிரிப்பம்பட்டினத்தைச் சார்ந்த நெய்தவாசலில் 19.6.1946-ல் பிறந்த இவர் இந்தியப் பண்பாட்டில் இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பைப் பும்புகார் கல்லூரியில் முடித்தார். 1970-ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 'தொன்மை வரலாறும் தொல்லியலும்' என்னும் பொருளில் முதுகலைப் பட்டத்தைப் பெற்றார். 1970-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையில் கல்வெட்டாய்

வாளராசுப் பணியில் சேர்ந்து, தொல்பொருள் ஆய்வாளர், ஆழ்கடல் அகழ்வாய்வாளர் ஆகிய பதவிகளை வகித்துத் தற்போது பழங்கலைப் பொருட்கள் பதிவு அலுவலராகச் சென்னையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், கவின் கலைகள், நாட்டுப் புறவியல், மருத்துவவியல் ஆகிய துறைகளில் 200க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். இவரது 'வரலாற்றில் வெற்றிலை' என்னும் நூலைத் தமிழ்நாடு அரசு வெளியிட்டுள்ளது. 'தமிழகக் கோயிற்கலைகள்', 'பும்புகார்', 'இராசராசன் வரலாற்றுக் கூடம்', 'தில்லையும் திரு நடனமும்', 'கும்பகோணமும் மகாமகப் பெருவிழாவும்' ஆகிய நூல்களின் இணை ஆசிரியர். நகரத்தார் கோயில் வரிசையில் 'இலுப்பைக்குடி கோயில்', 'மாத்தூர் கோயில்', 'இரணியூர்க் கோயில்', 'நேமம் கோயில்' ஆகிய நூல்களைப் படைத்த இவர், தொடர்ந்து நகரக் கோயில் ஒன்பதையும் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

இவர் எழுதிய 'இரணியூர் கோயில்' என்னும் நூலுக்குத் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் 1990-ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசாக ரூ. 5000/-ம் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளது. இவரது 'நேமம் கோயில்' என்னும் மற்றொரு நூலுக்கு இராமநாதபுரம் தமிழ்ச் சங்கம், 'வள்ளல் பாண்டித்துரை தேவரின்' நினைவுப் பரிசாக ரூ. 2000/-ம் அளித்துப் பாராட்டியுள்ளது.

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. பிள்ளையார்பட்டி	11
2. கட்டடக் கலை	18
3. வாடாமலர் மங்கை சன்னதி	33
4. சிற்பங்கள்	34
5. செப்புத் திருமேனிகள்	73
6. ஓவியங்கள்	90
7. கல்வெட்டுச் செய்திகள்	94

பிற்சேர்க்கைகள்:

1. பெயர்களும் - மூர்த்திகளும்	102
2. நித்திய வழிபாட்டு நேரம்	103
3. கும்பாபிஷேகத் தேதி விவரம்	103
4. இசைகுடிமானம்	104
5. ஊடல் நீக்கியமைக்கு உவந்தளித்த உரிமை	105
6. பிள்ளையார்பட்டி கோயிலும் நகரப் பிரிவும்	106
7. பிள்ளையார்பட்டி கோயில் - நகரத்தார் வாழும் ஊர்கள்	107
8. பிள்ளையார்பட்டி கோயில் திருப்பணி விவரம்	108
9. தகவல் தந்தவர்கள்	109
10. துணை நூற்பட்டியல்	110

1. பிள்ளையார்பட்டி

நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்களின் குலமரபுக் கோயில்கள் ஒன்பதுள் பிள்ளையார்பட்டி ஒன்றாகும். ஏனைய எட்டுக்கோயில்களான இளையாத்தங்குடி, இலுப்பைக்குடி, வைரவன் கோயில், மாத்தூர், இரணியூர், நேமம், துரைக்குடி, வேலங்குடி, போல இந்தக் கோயிலும் பசும்பொந்தேவர் திருமகன் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. திருப்பத்தூர் வட்டத்திலுள்ள இவ்வூர், குன்றக்குடிக்கு அருகில் உள்ளது.

இவ்வூர் காரைக்குடியிலிருந்து 12.கி.மீ. தொலைவில் திருப்பத்தூர் செல்லும் வழியில் குன்றக்குடிக்கு அடுத்து இருக்கிறது. திருப்பத்தூரிலிருந்து கிழக்கே 8 கி.மீ. தொலைவில் காரைக்குடிக்குச் செல்லும் வழியில் இச்சிறுநூர் உள்ளது. திருப்பத்தூரிலிருந்தும், காரைக்குடியிலிருந்தும் நகரப் பேருந்துகள் மூலமாக இவ்வூரை அடையலாம்.

ஊரும், பேரும்

பிள்ளையார்பட்டி என்பது இன்றைய வழக்குப் பெயராக இருப்பினும், எருக்காட்டிர் அல்லது எக்காட்டிர், மருதங்குடி, திருவீங்கைக்குடி, திருவீங்கைச்சுவரம், இராச நாராயண புரம், என்று வேறு ஐந்து பெயர்களும் உண்டு. பிற்காலப் பாடல்களில் கணேசபுரம், கணேசபுரி, கணேச மாநகர், பிள்ளை நகர், தென்மருதூர், மருதங்குடி என்ற வேறு பெயர்களாலும் இவ்வூர் குறிக்கப்பெறுகின்றன. இங்குள்ள பிள்ளையார் பெயரை முன்னிட்டு இவ்வூர் இக்காலத்தில் பிள்ளையார்பட்டி என வழங்கப்படுகிறது.

தொன்மைச் சிறப்பு

பிள்ளையார்பட்டி ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொன்மைச் சிறப்புடையந்த ஊராகும். இவ்வூரைச் சார்ந்த வயல் வெளிகளிலும், கண்மாய்க் கரைகளிலும், குன்றுகளின் அடிவாரங்களிலும் பல முதுமக்கள் தாழிகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அத்தாழிகளில் கறுப்பு, சிவப்பு நிறத்தில் செய்யப்பட்ட மட்கலங்கள் பல கிடைத்துள்ளன. தவிர இப்பகுதியில் கறுப்பு சிவப்பு நிறத்தாலான பாணை ஓடுகளும் காணக்கிடக்கின்றன. இவை தொன்மைச் சிறப்புடையந்தவை; மற்றும் கடைச்சங்க காலத்தைச் சார்ந்தவை. எனவே, 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மக்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

சற்றேறக்குறைய இதை காலத்தைச் சார்ந்த சமணர்கள் வாழ்ந்த உறைவிடங்களும் இவ்வூரைச் சார்ந்த குன்னாமலையில் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி இன்றும் பஞ்ச பாண்டவர் படுக்கை என்ற பெயரில் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வூருக்கு அருகிலுள்ள குன்றக்குடி மலையின் பின்புறத்தேயுள்ள குகைத் தளத்திலும் சில சமண படுக்கைகள் உள்ளன. இவற்றில் சங்ககாலத்தைச் சார்ந்த தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இங்கு எழுதப்பட்டுள்ள எழுத்துகளில் ஒரு புதுமை காணப்படுகிறது.

எழுத்தைச் சவடியில் நேராக எழுதி ஒரு கண்ணாடியில் பார்த்தால் எவ்வாறு தலைகீழாகத் தெரியுமோ, அதேபோன்று இங்கு எழுத்துகள் தலைகீழாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தலைகீழாக எழுதப்பட்டுள்ள அக்கல்வெட்டின் வாசகம்:

1. ...பிணர் ஆதன் சாத்தன்

2. ... கு... த...

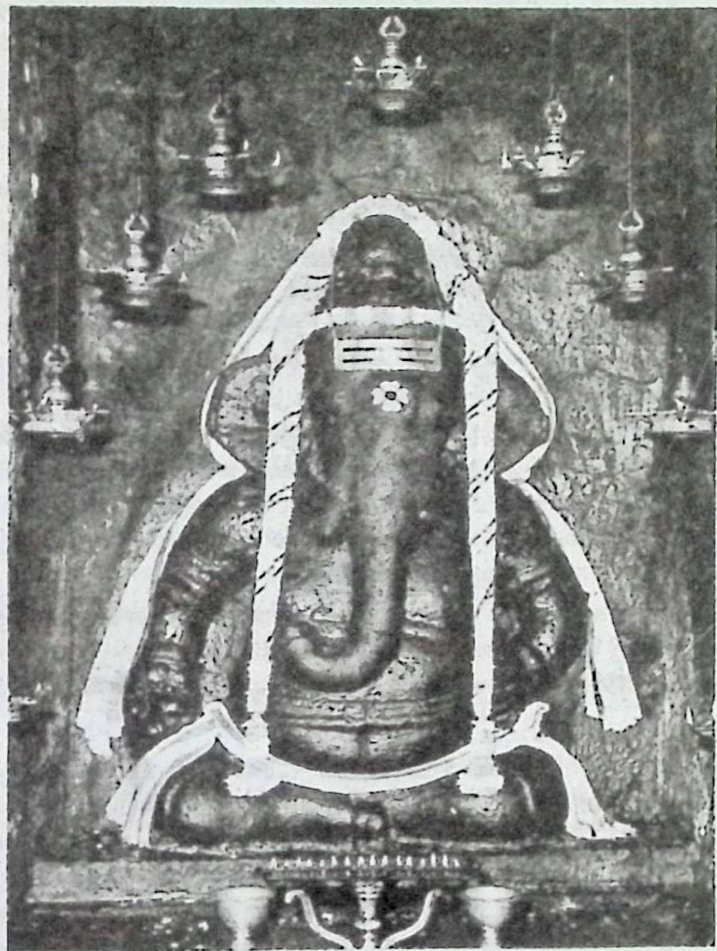
என்பதாகும். எனவே பிள்ளையார் பட்டியும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளும் சங்ககாலத்தி-
லேயே மக்கள் வாழ்ந்த பகுதியாக அறியமுடிகிறது. மேலும் பிள்ளையார்பட்டிக் குடைவரைக் கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டு கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டையொட்டிய எழுத்துக-
ளாகக் கல்வெட்டறிஞர்கள் கருதுவதாலும் இவ்வூரின் தொன்மைச் சிறப்பை நன்கு அறியமுடிகிறது.

குடைவரைக் கோயில்

இங்குள்ள மலைக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் கற்பக விநாயகர் உலகப் புகழ்வாய்ந்தது. இவ்விநாயகர் தமிழக மக்களின் தலையாய தெய்வங்களுள் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்களின் மேற்பார்வையில் இருக்கும் இக் கோயில் வழிபாடு ஆகமமுறைப்படி வடிவாது ஈடுஇணையற்ற முறையில் நடைபெறுவதை இன்றும் காணலாம். கோயில்களின் தெய்வீகச் சூழ்நிலை எந்த அளவுக்கு மனித உள்ளத்தை உயர்நிலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் என்பதை இங்குச் சென்றால் நேரில் கண்டு அனுப-
விக்கலாம். அப்பொழுது, அவல்பொரியுடன் தொடங்கும் காலை வழிபாடு முதல், இரவு வழிபாடுவரை எல்லாம் ஒரே சீராக விளங்குவதை இங்கே காணலாம்.

புகழ்வாய்ந்த பிள்ளையார்பட்டிக் கோயில் ஒரு குன்றைக் குடைந்து அமைத்த குடைவரைக் கோயிலாகும். இங்குக் காணப்பெறும் திருக்கோயிலின் தென்புறத்தில் கிழக்கு, மேற்காக நீண்டு கிடக்கும் குன்றில் வடமுகமாகக் குடைந்து செதுக்கி குடைவ-
ரைக்கோயிலைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். முற்காலப் பாண்டியர் காலத்திய இக்குடைவ-
ரைக் கோயிலை அடிப்படை ஆலயமாகக் கொண்டு கருங்கல்பட்டங்களும், திருப்பணிக-
ளும் முன்னால் எழுப்பப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமானுக்கென்று 'மருதீசன்' எனத்தனி-
யாக ஒரு கோயிலும் அமைத்துள்ளனர்.

இங்குள்ள குடைவரைக் கோயில் தமிழகக் கோயில் கலைவரலாற்றில் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இக்குடைவரைக் கோயில் அமைப்பிலும், அழகிலும் தனித்தன்-
மையுடன் விளங்குகிறது. கற்பக விநாயகர் வீற்றிருக்கும் இக்குடைவரையின் முகப்பு-
வாயில் வடதிசை நோக்கியுள்ளது. பொதுவாகக் குடைவரைக் கோயில்களின் முகப்புத்-
தூண்மகளையும், அரைத்தூண்மகளையும் கொண்டனவாக இருக்கும். அவற்றின் இருபுற

மும் உள்ள புரைகளில் புடைப்புச் சிற்பங்கள் காணப்படும் ஆனால் பிள்ளையார்பட்டி குடைவரையின் உட்புறம் விநாயகரின் திருக்கோலம் நேரே காணுமாறு வடதிசைநோக்கி அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நாட்டுக் குடைவரைகளில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்ததாக இக்குடைவரை கருதப்படுகிறது.

இக்குடைவரை 3 அங்குலமாக உள்ளது. மேற்கு அங்குலத்தின் தென்புறத்தே குடைவரையாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு கருவறையைக் காணலாம். இக்கருவறையின் உள் பகுதி தூங்காணைமாத் அமைதியிற் குடையப்பெற்றுள்ளது. இதனை 'கஜவிருஷ்டகர்பக் கிரஹம்' எனவும் கூறுவர். இங்குள்ள கருவறை நடுவில் பாறையிலேயே செதுக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் ஒன்று உள்ளது. இதன் பீடம் சதுரமான அமைப்புடையது. இங்குள்ள இலிங்கம் 1.10 மீட்டர் உயரமுடையது. கருவறைவாயில் கீழ்த்திசை நோக்கியுள்ளது. இங்குள்ள இலிங்கவடிவம் திருவீசர் என்றும் திருவீங்கைக்குடி மகாதேவர் என்றும் திருநாமம் கொண்டு வணங்கப்படுகிறது. கருவறையின் மீதுள்ள விமானம் நகரத்தாரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவீசர் திருவறையின் முகப்பை முன்று பருமனான தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவை மேலும், கீழும் சதுரமாகவும், நடுவில் எண்பட்டைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. அரைவட்டவடிவில் அமைந்துள்ள போதிகைகள் தரங்க அமைப்புடனும் நடுவில் பட்டையுடனும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தூண்களில் உள்ள சதுர முகப்பில் விரிந்த தாமரை இதழ்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு கருவறையின் முன்புறம் முன்று தூண்கள் அலங்கரிக்கத் தென்புறச் சுவரில் இரண்டு சிலைகள் பாறையிலேயே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு அரங்கத்தின், அதாவது இன்றுள்ள நுழைவாயிலை எதிர்நோக்கிப் பிள்ளையாரின் உருவம் உள்ளது.

கற்பக விநாயகர்

மலை நெற்றியில் சுமார் 6 அடிக்குமேல் (1.83 மீட்டர்) உயரத்தில் அமர்ந்த திருக்கோலமாய் உள்ள இப்பிள்ளையாரின் சிற்பம் அர்த்த சித்திரமாக அமைந்து விளங்குகிறது. வடக்கு நோக்கி உருவாக்கப்பட்டுள்ள பிள்ளையாருக்கு இருகைகள்தான் உள்ளன. இதன் வலக்கை சிறிய இலிங்கத்தை ஏந்தியுள்ளது. இடக்கை இளம் தொந்தியைச் சுற்றியுள்ள வயிற்றுக் கச்சைமீது கொண்டுள்ளது. இப்பிள்ளையாரின் தூம்பிக்கை வலம்புரியாக வளைந்து வணப்பட்டுகிறது. வலம்புரி பிள்ளையாரின் தந்தங் களின் அமைப்பும், அழகும் பழமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் தலையை எளிமையான மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் மார்பில் முப்புரி நூல் இல்லை. வயிற்றை முப்பட்டையாலான உதர பந்தம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் காதுகள் பக்கங்களில் வணப் போடு விரிந்து காணப்படுகின்றன.

பிள்ளையார் வடிவங்களில் இதுகாலத்தால் முற்பட்டது. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களிலுள்ள பிள்ளையார்களின் பிள்ளையார்பட்டி குடைவரைக் கோயிலிலுள்ள பிள்ளையாரின் உருவமே இரண்டு திருக்கைகளுடன் அமைந்த விநாயகர் சிற்பம் இது ஒன்றேயாகும். இதேபோன்ற சிற்ப அமைதியும் 75 செ.மீ. உயரத்தில் ஒரு சிற்பம் குன்றக்குடி குடைவரைக் கோயிலில் காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற சிற்பம் வேறு எங்கும் காணக்கிடைக்கவில்லை என்பது தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருத்து.

இவ்வுருவம் அர்த்த சித்திரமாக அமைந்திருக்கும் முறையும், அங்கங்களின் அமைப்பும், துதிக்கையின் வணப்பும், ஆடை அணிகளின் அமைப்பும் ஆணை முகத்தானின் முகப்பொலிவும், தலைக்கோலமும், சிற்பத்தின் பொதுத் தன்மையாவும் கொண்டு இதன் பழமையை நன்கு அறியலாம். இதன் காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு. முற்காலப் பாண்டியர்களின் சிறப்படைப்புகளில் எளிமைக்கும், எழிலுக்கும் சிகரமாக விளங்குவது இதுவேயாகும்.

இச்சிற்பம் பல்லவர் காலத்தது என்று தொ.மு. பாஸ்கர தொண்டைமானும், என். கிருட்டிணசாமியும் கூறுவர். இதனை முற்காலப் பாண்டியர் சிற்பமென்று டாக்டர் இராநாகசாமியும், கே.ஆர். சீனிவாசனும் எழுதியுள்ளனர். குடைவரை அமைப்பினையும், இங்குள்ள சிற்பங்களையும், பழமையான கல்வெட்டையும் கருத்தில் கொள்வோமானால் முற்கால பாண்டியர் காலத்தியது என்பதே பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

இக்குடைவரையும் சிற்பமும் உருவான சரியான காலத்தை அறிந்து கொள்ள இக்கோயில் உள்பகுதியில் பொறிக்கப்பட்ட பழமையான கல்வெட்டே மூலச்சான்றாக அமைகிறது. இக்கல்வெட்டு

1. 'எக்காட்டுரு

2. க்கோன் பெருந்தசன்'

என்று இரண்டு வரிகளில் பண்டைத் தமிழ் எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெருந் த(ச்)சன் என்றால் சிற்பி என்று பொருள்படும்:

எக்காட்டுர் என்னும் ஊரைச்சார்ந்த தலைமைச் சிற்பியால் இந்த குடைவரையும், சிற்பமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது மேற்படி கல்வெட்டின் பொருளாகும் கல்வெட்டின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு பார்ப்பும்போது அது 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று கருதப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டிலுள்ள எழுத்து பண்டைக்கால வட்டெழுத்து. இதன் அமைதி மிகவும் தொன்மையானது. அண்மையில் பல வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் எழுத்து அமைதியைக் காணும்போது பிள்ளையார்பட்டி

மும் உள்ள புரைகளில் புடைப்புச் சிற்பங்கள் காணப்படும். ஆனால் பிள்ளையார்பட்டி குடைவரையின் உட்புறம் விநாயகரின் திருக்கோலம் நேரே காணுமாறு வடதிசைநோக்கி அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நாட்டுக் குடைவரைகளில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்ததாக இக்குடைவரை கருதப்படுகிறது.

இக்குடைவரை 3 அங்கணமாக உள்ளது. மேற்கு அங்கணத்தின் தென்புறத்தே குடைவரையாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு கருவறையைக் காணலாம். இக்கருவறையின் உள் பகுதி தூங்காணைமாட அமைதியிற் குடையப்பெற்றுள்ளது. இதனை 'கஜவிருஷ்டகர்பக் கிரஹம்' எனவும் கூறுவர். இங்குள்ள கருவறை நடுவில் பாறையிலேயே செதுக்கப்பட்ட சிவலிங்கம் ஒன்று உள்ளது. இதன் பீடம் சதுரமான அமைப்புடையது. இங்குள்ள இலிங்கம் 1.10 மீட்டர் உயரமுடையது. கருவறைவாயில் கீழ்த்திசை நோக்கியுள்ளது. இங்குள்ள இலிங்கவடிவம் திருவீசர் என்றும் திருவீங்ககக்குடி மகாதேவர் என்றும் திருநாமம் கொண்டு வணங்கப்படுகிறது. கருவறையின் மீதுள்ள விமானம் நகரத்தாரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவீசர் திருவறையின் முகப்பை முன்று பருமனான தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவை மேலும், கீழும் சதுரமாகவும், நடுவில் எண்பட்டைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன. அரைவட்டவடிவில் அமைந்துள்ள போதிகைகள் தரங்க அமைப்புடனும் நடுவில் பட்டையுடனும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தூண்களில் உள்ள சதுர முகப்பில் விரிந்த தாமரை இதழ்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு கருவறையின் முன்புறம் முன்று தூண்கள் அலங்கரிக்கத் தென்புறச் சுவரில் இரண்டு சிலைகள் பாறையிலேயே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு அரங்கத்தின், அதாவது இன்றுள்ள நுழைவாயிலை எதிர்நோக்கிப் பிள்ளையாரின் உருவம் உள்ளது.

கற்பக விநாயகர்

மலை நெற்றியில் சுமார் 6 அடிக்குமேல் (1.83 மீட்டர்) உயரத்தில் அமர்ந்த திருக்கோலமாய் உள்ள இப்பிள்ளையாரின் சிற்பம் அர்த்த சித்திரமாக அமைந்து விளங்குகிறது. வடக்கு நோக்கி உருவாக்கப்பட்டுள்ள பிள்ளையாருக்கு இருகைகள்தான் உள்ளன. இதன் வலக்கை சிறிய இலிங்கத்தை ஏந்தியுள்ளது. இடக்கை இளம் தொந்தியைச் சுற்றியுள்ள வயிற்றுக் கச்சைமீது கொண்டுள்ளது. இப்பிள்ளையாரின் தும்பிக்கை வலம்புரியாக வளைந்து வளைப்பூட்டுகிறது. வலம்புரி பிள்ளையாரின் தந்தங்களின் அமைப்பும், அழகும் பழமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் தலையை எளிமையான மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் மார்பில் முப்புரி நூல் இல்லை. வயிற்றை முப்பட்டையாலான உதர பந்தம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் காதுகள் பக்கங்களில் வளைப்போடு விரிந்து காணப்படுகின்றன.

பிள்ளையார் வடிவங்களில் இதுகாலத்தால் முற்பட்டது. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களிலுள்ள பிள்ளையார்களின் பிள்ளையார்பட்டி குடைவரைக் கோயிலிலுள்ள பிள்ளையாரின் உருவமே இரண்டு திருக்கைகளுடன் அமைந்த விநாயகர் சிற்பம் இது ஒன்றேயாகும். இதேபோன்ற சிற்ப அமைதியும் 75 செ.மீ. உயரத்தில் ஒரு சிற்பம் குன்றக்குடி குடைவரைக் கோயிலில் காணப்படுகிறது. இதைப் போன்ற சிற்பம் வேறு எங்கும் காணக்கிடைக்கவில்லை என்பது தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருத்து.

இவ்வுருவம் அர்த்த சித்திரமாக அமைந்திருக்கும் முறையும், அங்கங்களின் அமைப்பும், துதிக்கையின் வணப்பு, ஆடை அணிகளின் அமைப்பும் ஆணை முகத்தானின் முகப்பொலிவும், தலைக்கோலமும், சிற்பத்தின் பொதுத் தன்மையாவும் கொண்டு இதன் பழமையை நன்கு அறியலாம். இதன் காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு. முற்காலப் பாண்டியர்களின் சிற்பப்படைப்புகளில் எளிமைக்கும், எழிலுக்கும் சிகரமாக விளங்குவது இதுவேயாகும்.

இச்சிற்பம் பல்லவர் காலத்தது என்று தொ.மு. பாஸ்கர தொண்டைமானும், என். கிருட்டிணசாமியும் கூறுவர். இதனை முற்காலப் பாண்டியர் சிற்பமென்று டாக்டர் இரா நாகசாமியும், கே.ஆர். சீனிவாசனும் எழுதியுள்ளனர். குடைவரை அமைப்பினையும், இங்குள்ள சிற்பங்களையும், பழமையான கல்வெட்டையும் கருத்தில் கொள்வோமானால் முற்கால பாண்டியர் காலத்தியது என்பதே பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

இக்குடைவரையும் சிற்பமும் உருவான சரியான காலத்தை அறிந்து கொள்ள இக்கோயில் உள்பகுதியில் பொறிக்கப்பட்ட பழமையான கல்வெட்டே முலச்சான்றாக அமைகிறது. இக்கல்வெட்டு

1. 'எக்காட்டுரு

2. க்கோன் பெருந்தசன்'

என்று இரண்டு வரிகளில் பண்டைத் தமிழ் எழுத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பெருந் த(ச்)சன் என்றால் சிற்பி என்று பொருள்படும்:

எக்காட்டுர் என்னும் ஊரைச்சார்ந்த தலைமைச் சிற்பியால் இந்த குடைவரையும், சிற்பமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது மேற்படி கல்வெட்டின் பொருளாகும் கல்வெட்டின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு பார்க்கும்போது அது 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று கருதப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டிலுள்ள எழுத்து பண்டைக்கால வட்டெழுத்து. இதன் அமைதி மிகவும் தொன்மையானது. அண்மையில் பல வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றின் எழுத்து அமைதியைக் காணும்போது பிள்ளையார்பட்டி

கல்வெட்டு கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது எனக் கூறலாமே தவிர காலத்தால் பிற்பட்டதாகக் கூறமுடியாது.

7ஆம் நூற்றாண்டில் வாதாபியிலிருந்து விநாயகர் சிற்பத்தைச் சிறுத் தொண்டர் கொண்டு வந்தபிறகுதான் விநாயகர் வழிபாடு தமிழகத்தில் உண்டானது என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அக்கருத்துக்கு மாறாகப் பிள்ளையார் பட்டிக் கல்வெட்டு புதிய உண்மையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

பிள்ளையார்பட்டியிலிருக்கும் குடைவரைக் கோயிலின் பிள்ளையார் சிலையானது வாதாபியிலிருந்து கணபதி இங்குக் கொண்டு வரப்பட்டதாகக் கூறப்பட்ட காலத்துக்கு முற்பட்டது. அதாவது கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. பரஞ்ஜோதிக்கு முன்பே பிள்ளையார் வழிபடப்பட்டுவந்தார் என்பதற்குப் பிள்ளையார்பட்டி பொருத்தமாக ஆதாரமாக இருக்கிறது.

திருச்சி மலைக்கோட்டையில் 'கீழ்பல்லவர் குடைவரை' யில் விநாயகரின் உருவம் பாறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விநாயகர் பரஞ்ஜோதி காலத்துக்கு முற்பட்டவர். அதாவது நரசிம்ம பல்லவரின் தந்தை மகேந்திர பல்லவரின் காலத்தை சார்ந்தது இந்த உருவம். வாதாபி கணபதிக்கு முன்பே விநாயகர் இங்கு இருந்து இருக்கிறார் என்பதைத் திருச்சி கீழ்பல்லவர் குடைவரை விநாயகர் மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறார் என்பது அறிஞர் ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்களின் கருத்து.

கல்வெட்டு உணர்த்தும் காலத்தாலும் சிற்ப இலக்கண அமைதியாலும் இவ்விநாயகரின் சிற்பமே தமிழகத்தில் காணக்கிடைத்துள்ளச் சிற்பங்களுள் மிகத் தொன்மையானது. எனவே இவ்விநாயகரின் சிற்பத்தை 1500 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய சிற்பமாகக் கருதலாம். இவ்விநாயக மூர்த்தியே பிள்ளையார்பட்டியின் பெருந்தெய்வம்; கற்பகப் பிள்ளையார் என்பதே தேசி விநாயகப் பிள்ளையார் ஆவார். இவரே இன்று சிறப்பாக வழிபடப்படும் பரம்பொருள். இவரே இப்பகுதிக்கான உடைய பெருமான். இதன் பெயராலேயே இப்பகுதி பிள்ளையார்பட்டி என வழங்கப்படுகிறது.

இப்பிள்ளையாரைச் சோணாடு வழங்கியருளிய ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டியன் மற்றும் எம்மண்டலமுங் கொண்டருளிய ஸ்ரீ குலசேகரன் கல்வெட்டுகள் 'தேசி விநாயகப்பிள்ளையார்' என்று குறிப்பிடுகின்றன. 'தேசி விநாயகப் பிள்ளையார்' என்றால் ஒளி அழகு உள்ள ஒப்பற்ற தலைவனான மூத்த திருப்பிள்ளையார் என்பது பொருளாகும்.

ஹரி அரன்

இக்குடைவரை இடைமாங்கணத்தில் தென்சுவரில் அழகிய உருவம் ஒன்று உள்ளது. இதன் இருமருங்கிலும் இரு உருவங்கள் கைகட்டி நிற்கின்றன. இதை முன்னர் பல்லவ

மன்னனின் உருவச்சிலை எனக் கருதி வந்தனர். பின்னர் டாக்டர் நாகசாமி இச்சிலையை நேரில் கண்டு ஹரிஅரன் சிலை என்று கருத்துத் தெரிவித்தார். இக்கோயில் சிறந்து விளங்குவதற்கு காரணமானவரும் தமிழக மக்களின் பெரும் மதிப்பிற்கு உரிய வருமான அமரர் கம்பனடிப்பொடி காரைக்குடி சா.கணேசன் இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதிலிருந்து இது ஹரிஅரன் சிலையென்று தெளிவாக்கப்பட்டது.

இச்சிற்பத்தின் தலையில் ஒருபுறம் சடைமுடியும், மறுபுறம் மணி மகுடமும் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வுருவமும் இருகரங்களுடனேயே விளங்குகிறது. இவ்வடிவம் அமைந்துள்ள முப்புரிநூல் பட்டையாகவும், வலக்கைமீதும் காணப்படுகிறது. வலக்கை வரதமுத்திரையிலும் இடக்கை இடுப்பிலும் ஊன்றியும் உள்ளது. சிவனது பக்கவாட்டில் சண்டியின் உருவமும் திருமாலுக்குப் பக்கவாட்டில் கருடனின் உருவமும் காணப்படுவதால் இச்சிற்பம் ஹரிஅரன் என்னும் கருத்து உறுதிப்படுகிறது. இச்சிற்பத்தின் தலைக்கோலமும் குழையும், ஆடையும், அணியும் மாறியிருப்பதே இக்கருத்தினைத் தெளிவுப்படுத்துகிறது. இச்சிற்பம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது.

இது சிவனும் திருமாலும் சரிபாதியாக இணைந்து நிற்கும் எழில் கோலமாகும். சைவ, வைணவ சமைய ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட எழுந்த வடிவமாகும். இதுகாறும் தமிழகத்தில் காணப்படும் ஹரிஅரன் சிற்பங்களில் மிகவும் தொன்மையானது இதுவே. ஹரிஅரனின் சிற்ப வடிவமைப்பில் தொன்மையான வளர்ச்சி நிலையை இவ்வுருவம் பெற்று விளங்குகிறது. இதனை ஹரிஅரன், மாலொருபாகன், சங்கர நாராயணன் எனவும் வழங்குவர்.

இலிங்கோத்பவர்

கருவறையையொட்டி வலப்புறத்தில் இடுப்பு வரையில் காட்டப்பட்டுள்ள ஒரு சிற்பம் உள்ளது. இதுவும் இரண்டு கைகளுடன் அமைந்து உள்ளது. இதனை முன்னர் பல்லவ மன்னரின் நிறைவுறாத உருவம் எனக் கருதினர். பின்னர் இலிங்கோத்பவர் எனக் கண்டறிந்தனர்.

இவ்வுருவம் தொன்மையான கலை அமைதியுடன் விளங்குகிறது. தமிழ்நாட்டில் இலிங்கோத்பவர் சிற்ப வடிவத்தின் வளர்ச்சியை அறிந்துக் கொள்ள பிள்ளையார்பட்டிச் சிற்பமே முன்னோடியாக அமைகிறது. இங்கு இலிங்கோத்பவரின் இடுப்பிற்குக் கீழே உருவம் ஏதும் செதுக்கப்படவில்லை. கீழ்ப்பகுதி செவ்வகவடிவில் தட்டையான தூணையொத்து காணப்படுகிறது. இடுப்பிற்கு மேலே இரண்டு கைகளையுடைய சிவனின் எளிமையான தோற்றத்தை இங்கு காணமுடிகிறது. வலக்கை வரதமுத்திரையிலும், இடக்கை இடுப்பில் அமைந்து கட்டிய வலம்பித முத்திரையிலுமுள்ளது. தலையில் சடாமகுடம் அலங்கரிக்க இடது மார்பில் தொடங்கும் வலுவான பூஞ்சால் வலக்கையின்

மீது ஏறிச் செல்கிறது. இத்தகைய தொன்மையான கலைமரபு பல்லவர்களுக்கும் முன்னோடியாக அமைந்து வழிகாட்டுகிறது என்றே கருத வேண்டும். இவ்வுருவத்தை முதலில் தோற்றுவித்த பெருமை பாண்டியர்களுக்கே உரியது.

பொதுவாகச் சிவன்கோயில் கருவறைக் கோட்டத்தின் மேல் திசை மாடத்தில் இச்சிற்பம் காணப்படும். இதனின்றும் மாறுபட்டு கருவறையையொட்டி வட்டபுறத்தில் இவ்வுருவம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. குன்றக்குடி குடைவரையிலுள்ளது போன்று இங்குச் சிவன் இடுப்பு வரைக் காட்சியளிக்கிறார். ஆனால் இங்கு இலிங்கோத்ரவரின் பக்கத்தில் திருமாலும் நான்முகனும் காட்டப்படவில்லை. அன்னமும் வராகமும் கூட இங்குக் காட்டப்படவில்லை. சிவனே முழு முத்தர் பொருள் என்பதை இங்குள்ள அடிமுடிகாணா அண்ணலான இலிங்கோத்ரவரின் உருவம் வலியுறுத்துகிறது. சைவம் அக்கால மக்களிடையே நன்கு பரவியிருந்ததைத் தெளிவாக்குகிறது.

எனவே பிள்ளையார்பட்டி குடைவரைக் கோயிலே தமிழகத்தில் அறியப்பட்டுள்ள குடைவரைக் கோயில்களுள் மிகவும் தொன்மையானது என அறியமுடிகிறது. சிலர் பல்லவர்கள் தாம் தமிழகத்தில் குடைவரைக் கோயில்களை உண்டாக்கினர் என்பர். இக்கோயில் பல்லவருக்கும் முன்னரே பாண்டி நாட்டில் குடைவரைக் கோயிலாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

2. கட்டடக் கலை மருதீசர் கோயில் அமைப்பு

இக்கோயில் கருவறை அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நடராசர் சபை, முகமண்டபம், அம்மன் சன்னதி, மேல்குற்றுப் பத்தி, நந்திபீடம், பலிபீடம், கொடிமரம், திருமுறை மண்டபம், திருமுறை மண்டபம், திருச்சுற்று மாளிகை, உற்சவ மண்டபம், வியஞ்சன அறை, மடைப்பள்ளி, நாகர்சுணை, மலர்பணி மாடம், ராஜகோபுரம், திருக்குளம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

விநாயகர், சுப்பிரமணியர், மகாலட்சுமி, சண்டிகேசுவரர், பைரவர், துரியன், சந்திரன் ஆகிய பரிவார தெய்வங்களுக்குச் சிற்றாலயங்கள் உரிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர திருச்சுற்று மாளிகையில் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரின் நின்ற கோலச் சிற்ப வடிவங்களைக் காணலாம்.

இதையடுத்து அகோரமூர்த்தியின் அமர்ந்த கோல சிற்பம் மேல்திசை நோக்கி அமைந்துள்ளது. மற்றும் பிராமி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வாராகி, மாகேந்திரி, சாமுண்டி ஆகிய சப்தமாதர்களின் சிற்ப உருவங்கள் வட திசை நோக்கி

அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இதனருகில் காட்சி விநாயகரின், அமர்ந்த கோல சிற்ப வடிவம் கீழ்த்திசை நோக்கி அமைந்துள்ளது. இவை அனைத்தையும் திருச்சுற்று மாளிகையின் தென் திசையில் காணலாம். திருச்சுற்று மாளிகையின் மேல் திசையில் சோமாஸ்கந்தர், தளியம்மன், பிராகார விநாயகர், செஞ்சடேசுவரர், சௌந்தர நாயகி, ஆறுமுகர், வள்ளி, தெய்வயானை, ஐந்துதலை நாகர், இலிங்கத்திற்குப் பால் சொரியும் பசுபதேசுவரர், தண்டாயுதபாணி, தூர்க்கை இலட்சுமி, சரசுவதி ஆகிய தெய்வங்களுக்கு ஆங்காங்கே சிற்றாலயங்களும், மேடைகளும் அமைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன.

திருச்சுற்று மாளிகையின் வடதிசையில் கோயில் வாகனங்களுக்கான வாகன அறையைக் காணலாம். அதனையடுத்துக் காத்யாயினி உருவம் தென்திசை நோக்கிக் காட்சியளிக்கிறது. பைரவர் சன்னதியையடுத்து நவக்கிரக மண்டலமும், வடக்குக் கோபுர வாசலையடுத்துப் பள்ளியறை சன்னதியும், திருவீசரம்மன் சிவகாமி சன்னதியும் அமைந்துள்ளன.

சுவாமி சன்னதிக்கெதிரே, முதல் பிராகாரத்தையொட்டிக் கீழ்த்திசையில் ஏழு நிலைகளையுடைய ராஜகோபுரமும், விநாயகர் சன்னதிக்கெதிரே முதல் பிராகாரத்தையொட்டி வடதிசையில் மூன்று நிலைகளையுடைய சிறிய கோபுரமும் அமைந்துள்ளன. மேலும் விநாயகர் கோபுரத்திற்கு எதிரேயுள்ள வெளிப்பிரகாரத்தின் வடதிசையில் இக்கோயில் திருக்குளம் விசாலமாக அமைந்துள்ளது. இதன் கீழ்க்கரையில் நகர விடுதி அமைந்துள்ளது. விடுதியின் வலப்புறம் பசுமடம் அமைந்து காணப்படுகிறது.

பிள்ளையார்பட்டி மருதீசர் கோயில் கிழக்கு நோக்கிய சன்னதியுடையது. கருவறை, சதுரவடிவமானது. கருவறையின் நடுவே வட்ட வடிவமான ஆவுடையார் மீது அமைந்துள்ள இலிங்கம் மருதீசர் மற்றும் அர்ஜுனவணேசர் என்னும் பெயரில் வழிபாட்டிலுள்ளது. ஆவுடையார்மீது அமைந்துள்ள இலிங்கத்தின் ருத்ரபாதம் உருளை வடிவில் செங்குத்தாக உயர்ந்து விளங்குகிறது. இதன் முகத்தில் பிரம்ம துத்திரக் கோடுகள் பொலிவாக விளங்கக் காண்கிறோம்.

இக்கோயில் கருவறை வாயில் நிலைகளின் இருபக்கங்களிலும் சட்டத்தலையுடன் எளிமையான அரைக் கூந்தல் அலங்கரிக்கின்றன.

இத்திருக்கோயில் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள புறச்சுவர்கள் சிற்பங்களின்றி நுட்பமான கட்டட வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டு எளிமையாகத் திகழ்கின்றன.

கருவறையின் அதிட்டானத்திலுள்ள ஜகதி, குமுதம், கண்டம், வரிமானம் போன்ற உறுப்புகள் நேர்த்தியான வேலைப்பாடுகள் மிக்கவை. இவை நகரத்தார் காலக் கட்டடக் கலைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குபவை. கருவறையின் உபபீடம் முதல் கூரையின்

மேல் பட்டம் வரை வெள்ளைக் கல் கொண்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம் போன்ற இதர பகுதிகளும், அதைச் சார்ந்துள்ள அறைகளும், தூண்களும் மேல் சுற்றுப் பத்தியும், திருமாளிகைப் பத்தியும் வெள்ளைக் கல்லால் கட்டப்பட்டு விளங்குகின்றன. இக்கற்கள் யாவும் பிள்ளையார்பட்டி குன்னாமலை மற்றும் வயிரவன்பட்டி மலைப் பகுதிகளிலிருந்து கொண்டு வந்து கட்டப்பட்டவை.

விமானம்

இக்கோயில் விமானம், அதிட்டானம் (பீடம்), சுவர் (கால்) பிரஸ்தரம் (கூரை), கிரீவம் (கழுத்து), சிகரம் (தலை), ஸ்தூபி (குடம்) என்ற ஆறு பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டு கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. ஒவ்வொரு பகுதியும் பல நுணுக்கமான அங்கங்களை அளவோடு பெற்றுத் திகழ்கின்றன. இக்கோயிலின் விமானம் இருதளங்களையுடையது.

அதிட்டானம்

இக்கோயில் அதிட்டானம் முறையே உபானம், ஜகதி, சூமுதம், கண்டம், பட்டிகை, கண்டம், வேதிகை ஆகிய பல பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இவற்றில் உபானம் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளது. இங்கு ஜகதிப்படை எளிமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தேவகோட்ட மாடங்களுக்குக் கீழ் ஜகதிப்படை வரியில் மட்டும் மலர்ந்த பத்மங்கள் வளம்பூட்டுகின்றன. ஜகதிப்படை மீது அமைந்துள்ள சூமுதப்படை முப்படை வடிவிலும், பதினாறு பட்டை வடிவிலும் மாறி, மாறி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவகோட்ட மாடங்களுக்குக் கீழ் உள்ள சூமுதப்படை மட்டும் வேலைப்பாடு மிக்க சிலம்புக் சூமுதமாக விளங்குகிறது. இச்சூமுதப்படை மீதுள்ள கண்டத்தின் இடையிடையே உள்ள சதுரப்படைகள் சிற்பங்களின்றி எளிமையாக உள்ளன. கண்டத்தின் மீதுள்ள பட்டிகைப் பகுதி எளிமையாகவும், தேவகோட்டங்களின் கீழ்ப் பகுதியில் மட்டும் கபோதகம் என்ற அமைப்புடன் காணப்படுகிறது.

உபபீடம்

உபபீடம் என்னும் பகுதி உபானம், கண்டம், கபோதகம், என்று மூன்று வரியாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உபான வரியில் உபானம், விரிந்த பத்மம், கம்பு என்ற சிற்றூறுப்புகளும், கண்டப் பகுதியில் பாதக்கால்களையுடையதாகவும், கபோதகவரியில் கபோதகம் எளிமையாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு உபபீடத்தில் மூன்று உறுப்புகளும் ஒரே கல்லில் செய்து ஆங்காங்கே இணைத்துள்ளனர். இது நகரத்தார் காலக் கட்டடக் கலையின் சிறப்பை விளக்குகிறது.

இக்கோதகங்களின் இடை இடையே நாசிக்கூடுகளும், முலைகளில் இலைக்கருக்குடன் கூடிய கொடுங்கையும் அமைந்து வனப்பூட்டுகின்றன. இத்தகைய புதுமையான அமைப்பு பிற்காலப் பாண்டியரின் கட்டிடக் கலையிலுள்ள அதிட்டானம் அமைப்பு முறையில் புத்தப்பட்டிருப்பினும் கி.பி. 16-17ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நாயக்கர் காலக் கோயில்களில் இத்தகைய முறை கையாளப்பட்டுத் தொடர்ந்து நகரத்தார் காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. எனவே இத்தகைய முறையை நகரத்தார் கையாளவதற்குப் பிற்காலப் பாண்டியர்களே முன்னோடிகளாவர்.

சுவர்

அதிட்டானத்தின் மீதுள்ள புறச்சுவர்ப் பகுதி அரைத்தூண்களையும், தேவ கோட்ட மாடங்களையும் பெற்று விளங்குகிறது. கருவறை புறச்சுவரைச் சுற்றிலும் தெற்கு, மேற்கு, வடக்காகிய மூன்று திசைகளிலும் தேவ கோட்ட மாடங்கள் சற்று முன்னோக்கிய நிலையில் வெளிப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன.

இம்மாடங்களில் முறையே தட்சிணாமூர்த்தி, அண்ணாமலையார், பிரமன் ஆகிய தெய்வ உருவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன.

தேவ கோட்டம்:

தேவகோட்டத்தின் இருமருங்கிலும் இரு அரைத் தூண்களைக் கொண்ட கோஷ்ட பஞ்சரம் அலங்கரிக்கிறது. இதன் மேற்கரை சாலை வடிவில் அமைந்துள்ளது. தேவகோட்டங்களின் பக்கச்சுவரின் இடையிடையே பல அரைத் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்கள் செங்குத்தாக வரம்புகள் வெட்டப்படும், எண்பட்டைவடிவிலும் வேலைப்பாடு மிக்கதாகவும் விளங்குகின்றன. இத்தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் கால்முதல் போதிகை வரை பல உறுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இத்தூண் கால், உடல், பதம்பந்தம், கலசம், தாடி, குடம், இதழ், பதம், பலகை, கண்டம், போதிகை ஆகிய உறுப்புகளை முறையாகப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. கருவறைப் புறச் சுவரை அலங்கரிக்கும் இத்தூண்களில் தேவகோட்ட மாடத்தையொட்டி விளங்கும் தூண்கள் மட்டும் மிகக் கவனமாகவும், நுட்பமாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கும்பபஞ்சரம்

கருவறைக்கும், அர்த்தமண்டபப் புறச்சுவருக்கும் இடையேயுள்ள அகாரைப் பகுதியை வேலைப்பாடுமிக்க கும்பபஞ்சரம் அழகு செய்கிறது. இதன் கும்பத்தின் உடற்பகுதி விசிறி மடிப்புடன் கூடிய பல வரம்புகள் வெட்டப்பட்டு வனப்புடன் காட்சியளிக்கிறது. அதன் மேல் பக்கங்களில் இரு மகரங்களின் வாயிலிருந்து கொடிக்கருக்குகள் தோரணங்களாக வனப்போடு வெளிப்படுகின்றன. அத்தோரணங்களின் முனைகளை இரு மகரங்கள் தம் வாயில் பற்றிய நிலையில்

காட்டப்பட்டுள்ளன. கும்பபஞ்சாரத்தின் உடற்பகுதி செங்குத்தான பட்டைகள் வெட்டப்பட்டு அடுக்கடுக்காக விளங்குகின்றது. இத்தூண்களின் மேல் விரிந்த தாமரையும், பலகையும், அணி செய்கின்றன. பலகையின் மீது நாசிக் கூடுகளுடன் கூரைப் பகுதியும் அதன்மீது கிரிவழும் அழகிய சிகரமும் அமைந்து பொலிவோடு விளங்குகிறது.

கோமுகி

கருவறையின் வடதிசைப் புறச்சுவரில் அதிட்டானத்தின் பத்ம ஜகதியில் யாளியின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டு வரும் நிலையில் கோமுகி என்னும் நீர்த்தாரை அமைந்துள்ளது. கோமுகியின் முகம் மலர்ப் போதிகையில் வளைந்து வனப்பூட்டும் நானுதலை யொத்துப் பூ முனையுடன் காணப்படுகின்றன. இங்கு நீர்த்தாரை அமைந்துள்ள பாங்கு நேரில் கண்டு இன்புறத் தக்கது. அதிதாரையிலிருந்து வெளிப்படும் அபிடே நீர் பூமணை வழியாக வெளிப்பட்டுக் கீழேயுள்ள நீர்த்தொட்டியில் சேருகிறது. நீர்த்தொட்டி சேகரிக்கும் அபிடே நீர் தொட்டியிலுள்ள ஒரு துளைவழியாக வெளிப்பட்டு சாளரத்தின் வழியே வெளியேறிச் சுற்று மதிலுக்கு வெளியே செல்கிறது. இவ்வமைப்பு நகரத்தாரின் திட்டமிட்ட கட்டடக் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. இவ்வமைப்பு இங்குள்ள அம்மன் கோயில் மற்றும் சிற்றாலயங்களிலும் காணலாம்.

பிரஸ்தரம்

சுவரின் மேலுள்ள பிரஸ்தரம் என்னும் கூரைப்பகுதி கருவறையை மூடும் அங்கமாகி விளங்குகிறது. இக்கூரைப்பகுதி உத்திரம், கம்பு, எழுதகம், கபோதகம், வியாளம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இதன் உத்திரப் பகுதி எளிமையான அமைப்புடையது. எழுதகப் பகுதி வரிசையாக மதலைகள் அணி செய்யக்காட்சியளிக்கிறது. கூரைப் பகுதியிலுள்ள கபோதகம் நாசிக் கூடுகள் நிறைந்து காணப்படுகிறது. அந்நாசிக் கூடுகளில் தெய்வ உருவங்களின்றிப் பல்வகை விமான சிகரங்கள் பாங்குற செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் மேல் வரிசையாக யாளி வரி அமைந்துள்ளது. அதன் மூலைப் பகுதியில் திறந்த வாயும், கூரிய பற்களைக் கொண்ட மகரத்தலைக் கட்டுகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

கபோதக மட்டத்திற்குக் கருவறையின் உட்பகுதியில் கோணவிட்டமும், வியாள மட்டத்திற்குச் சதுர விட்டமும் அமைத்துக் கூரையை முடியுள்ளனர். இதன் நடுவே பிரம்மத்துவாரம் அமைந்து விளங்குகிறது.

தட்சிணாமூர்த்தி மண்டபம்

கருவறையின் தென்புறம் தட்சிணாமூர்த்தி சன்னதி அமைந்துள்ள பகுதி 'தட்சிணாமூர்த்தி கல்மண்டபம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு உபபீத்தின்மேல்

ஆறு சிம்மத்தூண்கள் அலங்கரிக்க அதன் மேல்உள்ள மேடமீது இருதூண்கள் அலங்கரிக்கும் வேலைப்பாடு மிக்க வெள்ளைக் கல்மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கல்மண்டபத்தைத் தலையில் தாங்கி நிற்கும் சிம்மங்கள் நான்கு கால்களைத் தரையில் ஊன்றிக் குந்து சிம்மங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. இக்கல் மண்டபத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தூண்களிரண்டும் உருவில் பெரியவை. இதன் உடற் பகுதியும், மேற்பகுதியும் செங்குத்தாக வரம்புகள் வெட்டப்பட்டு வேலைப்பாடு மிக்கதாகக் காணப்படுகிறது. இதன் கால் பகுதியின் சதுரப் படைகளில் கையில் சுவடியும், அக்கமாலை ஏந்திய நிலையில் மூன்று சனகாதி முனிவர்களும், வீணை மீட்டும் முனிவர் ஒருவரும், மாட்டுத் தலையுடைய நந்திக் கணமும், ஆலமர் செல்வனை அஞ்சலித்து வழிபடும் நிலையில் மூன்று மகளிரும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இக்கல் மண்டபத்தின் கூரைப் பகுதி பார்ப்போரின் கவனத்தையும், கருத்தையும் ஈர்க்க வல்லவை. மரங்களைச் செதுக்கியது போன்று கல்வேலைப் பாடுகள் கொண்டு விளங்குபவை. இதன் கூரைப்பகுதி உட்புரத்தின் நீண்ட பட்டையான கம்பிகளை ஒத்தும், உருட்டுக் கம்பிகளை ஒத்தும் விளங்குகின்ற நுணுக்கமான கல்வேலைப்பாடுகள் காண்போரைக் களிப்பிலும், வியப்பிலும் ஆழ்த்துபவை. அவ்வாறு இங்குப் பொருத்தப்பட்டுள்ள சட்டங்களும், அச்சட்டங்களின்மீது அரையப்பட்டுள்ள கல் ஆணிகளும், மலர்க்குமிழ்களும் மரத்தையே செதுக்கியதை ஒத்துத் திகழ்கிறது. இது பண்டைய தச்சு வேலைப்பாடுகளை நினைவூட்டுபவையாக உள்ளன. தொடக்கக் காலத்தில் மரத்தைக் கொண்டு சட்டங்கள் அறுத்துக் கம்பிகள் இணைத்து ஆணிகள் பொருத்தி, கூரையமைத்த பாங்கினைப் பசுமையாக நினைவூட்டுபவையாக அமைகின்றன.

இவை கொடுங்கைக்குப் புகழ்பெற்ற ஆவுடையார் கோயிலைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பினும், நகரத்தார் காலத்திலும் தொடரப்பட்டிருப்பது தமிழகக் கோயிற் கலை வரலாற்றில் நீண்ட பாரம்பரியத்தை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. பிள்ளையார் பட்டி தட்சிணாமூர்த்தி கல்மண்டபக் கூரை அழகிலும் அமைப்பிலும் இலுப்பைக்குடி, மாத்தூர், இரணியூர், நேமம் போன்ற ஏனைய நகரக் கோயில்களின் கட்டடக்கலையுடன் ஒத்து விளங்குகிறது.

மரத்தை உளியில் செதுக்கியதையொத்த வேலைப் பாடுகளைக் கல்லில் சிற்பிகள் தம் சிற்றுளியில் செதுக்கியுள்ள பாங்கு நகரத்தார் காலக் கட்டடக் கலைக்குக் கட்டியும் கூறுவதாகத் திகழ்கிறது.

அர்த்த மண்டபம்

கருவறையின் முன்புறம் உள்ள அர்த்தமண்டபம் உட்புறம் நீள் சதுர வடிவிலும், வெளிப்புறம் சதுர வடிவிலும் அமைந்துள்ளது. இதன் உட்புறம் 3.56 மீ நீளமும் 2.62 மீ அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. அர்த்த மண்டபத்தின் உட்புறம் தூண்களின்றி எளிமையான அமைப்பினைக் கொண்டு விளங்குகிறது. அர்த்த மண்டப நிலைக்கால் களின் பக்கங்களை விரிந்த தாமரை இதழ்கள் மூன்றுவரியில் அமைந்து வளம்பூட்டுகின்றன. திருநிலை வாயில் படி எளிமையாக அமைந்துள்ளது. இந்நிலைக் கால்கள் 2.31 மீ உயரமும் 1.32 மீ அகலமும் உடையன. அதன் சுத்த துவாரம் 1.80 மீ உயரமும் 0.96 மீ அகலமுடையது.

திருநிலை வாயிலின் இருபுறமும் சட்டத் தலைப்புகளுடன் கூடிய வட்டவடிவமான அரைத்தூண் ஒன்றும் எண்பட்டை வடிவுடைய தூண் ஒன்றுமாக இரு தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவற்றின் கால், இடை, பத்மபந்தம், தூபி, கலசம், பத்மம் மற்றும் பலகையாலும் எளிமையான அமைப்புடனும் காணப்படுகிறது. பலகைமீதுள்ள புஷ்ப போதிகை வாழைப் பூவை ஒத்து அமைந்துள்ளது. போதிகையின்மீது கூரைப் பகுதி அமைந்துள்ளது. நிலை வாயிலின் மேல்முகப்பில் கஜலட்சுமி எளிய வடிவில் அருள் பாலிக்கக் காணலாம். அர்த்த மண்டப வாயிலை அலங்கரிக்கும் இரு அரைத்தூண்களுக்கிடையே உள்ள அகாரைப் பகுதியில் இரட்டைக்கால் பஞ்சரம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அர்த்த மண்டபப் புறச்சுவர்

அர்த்த மண்டபத்தின் புறச்சுவரில் வடதிசையில் விநாயகரும், தென் திசையில் தூர்க்கை ஆகிய இரு கோஷ்ட தெய்வங்களைக் காணலாம். இவற்றை அமைப்பதற்கான அடிப்பீடங்களை ஆங்காங்கே திட்டமிட்டு வேதிகைப் படையை வெட்டிக் கபோதக வரியிலேயே இணைத்துள்ளனர். இம்முறையைக் இக்கோயில் கருவறையின் தேவ கோட்ட அமைப்பிலும் பின்பற்றியுள்ளனர். பல்லவ, சோழ, பாண்டிய, விஜய நகர அரசர்கள் காலத்திய கோயில்களில் காணமுடியாத இத்தகைய அமைப்பினைப் பிள்ளையார்பட்டிக் கோயிலில் காணலாம். இவ்வமைப்பு நகரக் கோயிலான நேமம் கோயிலுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. நகரத்தார் காலத்திய கட்டடக் கலைப் பாணியில் இதனை ஒரு புதிய அம்சமாகக் கருத வேண்டும். இது நகரத்தார் கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சி நிலையை அடையாளங்காணத் துணை செய்கிறது.

மகா மண்டபம்

அர்த்தமண்டபத்தின் முன்னுள்ள மகாமண்டபம் சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளது. மகாமண்டபத்தின் உட்புறத் 6.33 மீ பக்க அளவுடையது. அதன் வெளிப்புறத் 8.50 மீ

கட்டக் கலை

பக்க அளவுடையது. இம்மகா மண்டப அளவு கருவறையைப் போன்று இருமடங்கு விளிவுடையதாகக் காணப்படுகிறது. இம்மண்டபம் அர்த்தமண்டபத்துத் தளவரிசை மட்டத்தை விடத் தாழ்ந்தும், விதானம் உயர்ந்தும் காட்சியளிக்கிறது. இம்மண்டபத்தை நான்கு அணியொட்டித் தூண்கள் தாங்கி அலங்கரிக்கின்றன.

இம்மண்டபத்தின் வட திசையில் நடராசர் சபையும், தெற்கில் அதன் வாயிலும் அமைந்துள்ளமை காணலாம். நடராசர் சபையின் நிலைவாயிலின் இருபுறமும் சட்டத் தலைகளுடன் கூடிய வட்டவடிவமான அரைத்தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. அதன் பக்கங்களில் இருகால் பஞ்சரங்கள் அணி செய்கின்றன. அதன் தலைப் பாகம் சாலை வடிவுடன் வனப்புடிகிறது. நடராசர் சபையின் வாயில் முகப்பில் கஜலட்சுமியின் சிற்ப வடிவினைக் காணலாம்.

அவ்வாறு அரைத் தூண்களின் கால்களின் முன்புறம் அரவமும், அனலும் ஏந்தி வீணைமீட்டும் வீணாதார மூர்த்தியும், மழுவும், மானும் ஏந்திக் காளை வாகனத்திற்குத் துளிர் கொடுக்கும் ரிஷபவாகன தேவரும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இத்தெய்வ உருவங்களுக்குக் கீழ் நீண்ட சடைமுடியும், தாடியும் தரித்த மாமுனிவர் இருவர் அக்கமாலையும், கமண்டலமும், கைகளில் ஏந்தி, நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றனர். நடராசர் சபையின் உட்புறம் அமைந்துள்ள மேடைமீது கூத்தபிரானும், சிவகாம சுந்தரியும், மணிவாசகருடன் உற்சவ விக்கிரகங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றனர்.

மகாமண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் அணியொட்டித் தூண்கள். பிள்ளைக் கால்களுடன் காணப்படுகின்றன. இத்தூண்கள் மீது மதலையும், சட்டமும், குந்து சிம்மமும், நானுதல் மற்றும் பூ முனையும் அமைந்து அழகு செய்கின்றன. இம்மண்டபத்தின் முன்புறம் நீண்ட பீடத்தின்மீது உலோகத்தால் ஆன நந்தியும், கண்ணாடியும் கருவறை நோக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மண்டபத்தின் வடமேற்கு மற்றும் தென்மேற்கு மூலைகளில் உபபீடம் அமைத்து உற்சவ விக்கிரகங்கள் வைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மகா மண்டபத்தின் முகப்பு வாயிலின் இருபுறமும் வட்டம் மற்றும் எண்பட்டை வடிவான அரைத்தூண்களும் முகப்பில் உருளை வடிவான சிறு தூண் ஒன்றும் அலங்கரிக்கக் காணலாம். இத்தூணின் புலகைமீது பாயும் துதியாளியின் உருவங்கள் வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் தலைமீது சட்டமும், மதலையும், குந்துசிம்மமும் அலங்கரிக்கக் காணலாம். மகா மண்டப வாயில் இரு பக்கங்களிலும் மூலிக வாகனத்தின் மீது இடக்காலை வைத்து, வலக்காலைத் தரையில் ஊன்றி நடமாடும் நர்த்தன கணபதியின் உருவமும், மயில் வாகனத்தின்மீது வலக்காலை வைத்து நிற்கும் வில்லேந்திய வேலரின் வடிவமும் நேரில் காணத்தக்கவை. இத்தெய்வ உருவங்களின்கீழ்

எல்லும் தோலுமாய் முன்று கால்களோடு தள்ளாடிய நிலையில் வணங்கி வழிபடும் பிருங்கி மாமுனிவரின் உருவமும் அதன் எதிரே சிவன் அர்த்தநாரியாகத் தோன்றி அம்முனிவரை அருள் பாலிக்கும் காட்சியும் நேரில் கண்டு களிக்கத் தக்கன. இவற்றின்கீழ் அடியார்களும், முனிவர்களும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

வாயிலின் வடதிசையில் உள்ள கோஷ்ட பஞ்சரத்தின் நடுவே ஆறு கரங்களோடு அமர்ந்த கோலத்தில் தோன்றும் இடம்புரி விநாயகரைக் காணலாம். இவர் கரங்களில் அங்குசம், பாசம், மழு, மலர், தந்தம், மோதகம் ஆகியன காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்விநாயகரின் பக்கங்களில் உள்ள அரைத்தூண்களில் முன்றடுக்குத் தீபம் காட்டும் அர்ச்சகரும் சங்கு ஊதும் தேவகணமும் புடைச் சிற்பங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். அவ்வாறு தென்திசை கோஷ்டத்தில் சத்திப் படையும், வற்றிரப் படையும் ஏந்தி நிற்கும் மயில் வாசகன், வள்ளி, தெய்வயானை ஆகிய இரு தேவியருடன் தோன்றும் காட்சி எழிலார்ந்த சிற்பமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மகாமண்டப வாயில் இரு புறமும் இரு துவாரபாலகரின் கம்பீரமான உருவங்கள் வாயிலைக் காத்து நிற்கின்றன. அதன் இருபக்கங்களிலும் துவார கணபதியும், துவார சுப்பிரமணியரையும் காணலாம்.

மேல்சுற்றுப் பிராகாரம்

மருதீசர், வாடாமலர் மங்கை சன்னதியைச் சுற்றி வலம்வருவதற்கு மேல்சுற்றுப் பிராகாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுற்றுப் பிராகாரத்தில் இரண்டு பத்திகளில் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. மேலும், கருவறை, அர்த்த மண்டபத்திற்குத் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு திசைகளிலுமாக ஒரு தூண் வரிசை உள்ளது. இப்பிராகாரத்தை அலங்கரிக்கும் தூண் ஒவ்வொன்றும் சுமார் முன்று மீட்டர் உயரமுடையவை. இவை சித்திரக்கால் வகையைச் சார்ந்தவை. இத்தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் மேலும், கீழும், நடுவிலும் சதுரமாக அமைந்து இடைப்பகுதி பதினாறு பட்டை வடிவையுடைய விளங்குகிறது. இத்தூண்களமீது இரு தலைகளுடைய புஷ்ப போதிகை வளைந்து வளர்ப்பாடுகின்றது. போதிகைமீது உத்தரங்களும், அதன்மீது விதானமும் அமைந்துள்ளன. தூண் பத்திகளின் இடையே நடந்து வருவதற்கு ஏற்ற வகையில் திருச்சுற்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மேல் சுற்றுப் பிராகாரத்தில் அறுபத்திரண்டு தூண்கள் உள்ளன. இதன் தென்திசையில் தட்சிணாமூர்த்தி கல்மண்டபமும், வட திசையில் சண்டேசர் சன்னதியும், வடகிழக்குப் பகுதியில் வாடாமலர் மங்கை சன்னதியும் உள்ளன.

சண்டேசர் சன்னதி

மேல்பிராகாரத்தின் வடதிசையில் சண்டேசருக்குத் தனி சன்னதி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இது உபானம் முதல் கபோதம் வரை வெள்ளைக் கல்லால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விமானம் செங்கல்லும், சுகையுங் கொண்டு வண்ணப்பூச்சுடன்

விளங்குகிறது. இதன் அதிட்டானம் எளிமையான அமைப்புடையது. சுவரைச் சுற்றிலும் மூன்று நிசைகளிலும் சிறிய தேவகோட்ட மாடங்களும், அரைத்தூண்களும் அலங்கரிக்கின்றன. கபோதகவரி மிகவும் எளிமையாக அமைந்துள்ளது. இதன் விமானம் ஒரு தளத்தை உடையது. விமானத்தின் கிரீவ கோட்டத்தில் சண்டிசரின் அமர்ந்த கோல சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இச்சன்னதியிலிருந்து வெளிப்படும் அபிடேக நீரை வெளியேற்றுவதற்கு அமைக்கப்பட்ட சாளரங்கள் கட்டடக் கலையின் சிறப்பு அம்சமாக விளங்குகிறது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நடந்த முதற் திருப்பணியின் போது இச்சன்னதி அமைக்கப்பட்டது.

திருச்சுற்று மாளிகை

மருதீசர் கோயிலை வலம் வருவதற்கு நீண்டு அகன்ற திருச்சுற்றுப் பாதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதையொட்டித் திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மாளிகைப் பத்தியை 67 அணியொட்டித் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்களிலுள்ள சிற்பங்களையும் திருச்சுற்று மாளிகை பத்தியிலுள்ள பரிவார தெய்வங்களையும் இந்நூல் சிற்பப் பகுதியில் காணலாம்.

திருமறை மண்டபம்

இது இக்கோயில் திருச்சுற்றுப் பிராகாரத்திற்கு வடகிழக்குப் பகுதியிலும், நந்தி பீடத்திற்கு வடதிசையிலும் ஆக அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபம் வேதபாராயணம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே இம்மண்டபம் வேதபாராயண மண்டபம் என்றும் திருமறை மண்டபம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

சமசூரமாக விளங்கும் இம்மண்டபத்தின் நான்கு முலைகளிலும் உயர்ந்த கர்ணக்கால் தூண்கள் தாங்க நிற்கின்றன. இத்தூண்களின் பக்கங்களில் இடை இடையே அமைந்த நான்கு அணி ஒட்டித் தூண்களைக் காணலாம். இத்தூண்களை ஒட்டி உட்புறம் உருண்டை வடிவான எட்டுத் தூண்கள் இணைந்து நிற்கின்றன. இவ்வாறு மொத்தம் பதினாறு தூண்கள் இம்மண்டபத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

இம்மண்டபத்தை அலங்கரிக்கும், கர்ணக்கால் தூண்கள் உருவில் பெரியவை. ஏனைய தூண்களை விட நுணுக்கமான வேலைப்பாடுகள் மிக்கவை. கட்டடக் கலையின் மாட்சியை விளக்குபவை. சிற்பக் கலையின் செறிவை உணர்த்துபவை. நகரத்தாரின் கட்டடக் கலையின் சிகரமாகத் திகழ்பவை.

திருமறை மண்டபத்தின் மேல்திசை முகப்பை அலங்கரிக்கும் இத்தூண்கள் இம்மண்டபத்திற்கும் கற்பக விநாயகர் சன்னதியின் எதிரேயுள்ள பிராகாரத்திற்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ளது. இத்தூண்கள் ஏனைய தூண்களை விட வேறுபட்டு

விளங்குவதைக் காணலாம். உபபீத்திலிருந்து நீண்டு உயர்ந்த நெடிய தாய்த்தூண்களுடன் பக்கங்களில் இரண்டு வேலைப்பாடுமிக்க திரட்டுத் தூண்கள் ஒரே கல்லில் இணைந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. தாய்த்தூணின் கீழ்ப்பகுதி அசுவபாதத்தின் மேல் செவ்வக வடிவிலும், நடுலும் மேலும் உள்ள பகுதி சதுர வடிவிலும் இடைப்பகுதி பதினாறுபட்டை உடையதாகவும் விளங்குகிறது. இத்தூண்களின் சதுரப் படைகளில் கரங்களை உயர்த்தி வணங்கி நிற்கும் பெண் மழுவும், மானும் ஏந்தி நிற்கும் சிவன், தண்டம் பிடித்து நிற்கும் தண்டாயுதபாணி, கொடிப் பெண், குந்து சிம்மம், பாயும் யாளி முதலிய சிற்பங்கள் அர்த்த சித்திரமாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

தாய்த்தூண்களை விட திரட்டுத்தூண்கள் பூவேலைப்பாடு மிக்கதாய் விளங்குகின்றன. திரட்டுத் தூண்கள் சதுர வடிவையதாக விளங்குகின்றன. இத்தூண்களின் பத்ம பந்தம், கலசம், தாடி, குடம், இதழ், பலகை ஆகிய உறுப்புகள் நான்கு பட்டையுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாய்த்தூணின் தலைப்பக்கங்களில் இருதலைப் புஷ்ப போதிகைகள் அலங்கரிக்கின்றன. திரட்டுத் தூணின் பலகையீது வளப்புடன் விரிந்த மதளைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம்மதளைகள் ஒவ்வொன்றும் எழிலாக மேல்நோக்கி விரிந்து நிற்கின்றன. இம்மதளைகளின் இடைப்பகுதிகளில் சிற்பங்களின்றி காணப்படுகின்றன. இத்தூண்களின் மேல் பலகையில் சட்டங்களும், அவற்றின்மேல் சீறும் சிம்மங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சிறிப்பாயும் சிம்மங்களின் உருவங்கள் அச்சம் தரும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வால்களை முக்கிய நிலையில் கூரிய பற்களும், பிளந்த வாயும் கொண்ட இச்சிம்மங்கள் தலைமீது நீண்ட நாடக சட்டத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றன. நாடக சட்டத்தின்மீது காண்போரை வியக்க வைக்கும் பெரிய புஷ்ப போதிகைகள் அலங்கரிக்கக் காணலாம். போதிகையில் இருந்து வெளிப்படும் நானுதல், பூ முனை வாழைப்பூவை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. புஷ்பபோதிகை மீதுள்ள உத்தரப் பகுதி மகாமண்டபம் விதானத்தோடு இணைகிறது.

காணக்காலில் தாய்த்தூணின் முன்புறம் பின் கால்களைப் பீத்தில் ஊன்றி, முன் கால்களால் தும்பிக்கையைப் பற்றி நிற்கும் துதியாளிகளின் உருவமும், யாளியின் நீண்ட தும்பிக்கையைப் பற்றி நிற்கும் சிவகணங்களும் சீரிய முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பாயும் யாளியின் உறுதியான உடல்வலமும், அடர்ந்த பிடரியும், பருத்து உருண்ட விழிகளும், பிளந்த வாயும், கூரிய பற்களும் நீண்ட துதிக்கையும், வலுவான கால்களும், கூர்மையான நகங்களும் கூட மிக நேர்த்தியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன என்று இன்புறலாம்.

காணக்கால்களின் பக்கங்களிலுள்ள அணியொட்டித் தூண்களில் இத்தகைய யாளியின் உருவங்களையும் கண்டுகளிக்கலாம். இத்தூண்களில் உள்ள யாளிகளின் நீண்ட தும்பிக்கைகள் கீழேயுள்ள யாளியின் தும்பிக்கைகளைக் கவ்விப்பிடித்துப் பிணைந்து நிற்கிறது.

இத்தூண்களின் அமைப்பும், அழகும் நகரத்தாரின் கட்டடக் கலை மாட்சியினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

திருமுறை மண்டபம்

இக்கோயில் திருச்சுற்றுப் பிராகாரத்திற்குத் தென் கிழக்குப் பகுதியிலும், நந்தி பீடத்திற்குத் தென்திசையிலுமாக அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபம் தேவாரபாராயணம் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே இம்மண்டபம் திருமுறை மண்டபம் என வழங்கப்படுகிறது.

இம்மண்டபத்தை நான்கு மூலைகளிலும் காணக்கால் தூண்கள் நான்கும் இடைப்பகுதியில் அணியொட்டித் தூண்கள் நான்கும், இவற்றின் உட்பகுதியை ஒட்டி உருளை வடிவத் தூண்கள் எட்டும் ஆக பதினாறு தூண்கள் இம்மண்டபத்தை அலங்கரிக்கின்றன. அமைப்பிலும் அழகிலும் இம்மண்டபம் திருமுறை மண்டபத்தை ஒத்து விளங்குகிறது. இதன் மேல்திசை முகப்பில் உள்ள காணக்காலிலும் அணியொட்டிக்காலிலும் சிறிப் பாய்ந்து நிற்கும் துதியாளிகளின் பெரிய உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இம்மண்டபத் தூண்களிலுள்ள சதுரப் படைகளில் கீழ்வரும் சிற்பங்களைக் காணலாம். அல்லி மலர் ஏந்தி நிற்கும் உமை, கையில் வாளோடும், கேடயத்தோடும் தோன்றும் வீரன் ஆழியும், சங்கமம் பற்றி அபயம் அளிக்கும் வராகமூர்த்தி, நீலமேனி நெடியோன், இலட்சுமி நாராயணன், இடுப்பில் பால் குடமும், கையில் கரண்டியும் ஏந்தி நிற்கும் ஆயர் மகள். அங்குசமும், பாசமும் கொண்டு நான்கு கரங்களுடன் வீற்றிருக்கும் விநாயகர் பெருமான், ஏனத்தில் உருவாகி நிலமகளின் ஏழில் கொள்ளும் பூவராக மூர்த்தி, காளியன் என்னும் பாம்பின்மீது நடமாடும் கண்ணன், உடலை ஓயிலாக வளைத்துப் பூங்கொடியைப் பற்றி நிற்கும் பணிப்பெண், வலக்கையால் முத்திரை காட்டி, இடக்கையை எழிலாக நீட்டி நாட்டியமாடும் ஆண்மகன், மழுவும், மானும் ஏந்தி நிற்கும் சந்திர சேகர மூர்த்தி ஆகிய சிற்பங்களைக் கண்டு களிக்கலாம். இவ்விரு மண்டபங்களிலுள்ள முகப்புச் சிற்பங்களைத் தவிர, ஏனைய சிற்பங்கள் அர்த்த சித்திரமாக விளங்குகின்றன. இவை உருவில் சிறியவை; சீரிய கலைத்திறன் மிக்கவை. நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தும் சிறிய சிற்பங்களுக்குச் சான்றாகத் திகழ்வவை.

அலங்கார மண்டபம்

இக்கோயில் திருச்சுற்றின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதியில் ராஜகோபுரத்தையொட்டி அலங்கார மண்டபம் சதுரமாக விரிந்து காட்சி அளிக்கிறது. இம்மண்டபத்தின் முகப்பில் ஆறு அணியொட்டித் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இம்மண்டபத்தின் பக்கங்களில் வரிசைக்கு ஐந்து தூண்கள் வீதம் இருவரிசைகளில் பத்துத் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. தவிர அலங்கார மண்டபத்தின் உட்புறத்தில் வடதிசையையொட்டி இரண்டு தூண்கள் காணலாம். இம்மண்டபத்திலுள்ள பன்னிரண்டுத் தூண்களில் பத்துத்தூண்கள் அணியொட்டித் தூண்களாகவும், ஏனைய சித்திரக் கால் வகையைச் சார்ந்தவையாகவும் உள்ளன. அணி யொட்டித் தூண்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் மூன்று மீட்டர் உயரத்தில் காணப்படுகிறது. இத்தூண்களில் அசபவ பாத்திற்கு மேல் சதுரமான உடலும் குடமும், தாடியும், கண்டமும், பலகையும், மதலையும், சட்டமும், கோரப்பற்களுடன் கீழும் சிம்மங்களும், நாகசட்டமும், வளைந்த வாழைத்தாரை ஒத்த போதிகையும் முஸ்திப் பந்தமும் விளங்கக் காண்கிறோம்.

ராஜகோபுரம்

கோயில் என்றதும், மக்கள் நினைவிற்கு வருவது கோபுரமாகும். 'கோ' என்பது இறைவனையும் அரசனையும் குறிக்கும் சொல், 'புரம்' என்றால் கோட்டை அல்லது மதில் என்று பொருள். நம்முன்னோர்கள் கோயிலைச் சுற்றிலும் திருமதிலெடுத்து ஒருபுறம் பெரிய வாயிலமைத்து அல்வாயிலின்மேல் பெரிய கோபுரம் கட்டினர். இவ்வாயிலில் எழுப்பப்படும் கோபுரத்திற்குத் தூலலிங்கம் என்றுபெயர். வெகு தொலைவிலிருந்து இதனைக்கண்டு தெய்வ வடிவமாக எண்ணி வணங்குவது வழக்கம். தவிர இதனை 'அரசு கோபுரம்' அல்லது 'ராஜகோபுரம்' என்றும் அழைப்பர்.

பிள்ளையார்பட்டி கோயில் திருமதிலின் கிழக்கு வாயிலில் ராஜகோபுரம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இக்கோபுரம் மேலே போகப்போகக் குறுகியும், நீண்ட சதுர வடிவாயும் அமைந்து காணப்படுகிறது. இக்கோபுரம் ஏழு நிலைகளுடன் அமைந்து காட்சியளிக்கிறது. இக்கோபுரம் அதிட்டானம் முதல் கல்காரம் வரை வெள்ளைக் கல்லாலும் அதன் மேல் பகுதி செங்கல்லாலும் கதையும் கொண்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. கோபுரத்தின் முகத்துவாரமும், முகசாலையும் உயர்ந்து விளங்கக் காண்கிறோம். இக்கோயிலின் அதிட்டானவரி சித்திர வானம், பத்மம், குமுதகம், பட்டிகை, கபோதம் ஆகிய பகுதிகளுடன் விளங்குகிறது. அதிட்டானத்திலிருந்து கால், குடம், பலகை ஆகிய உறுப்புகளுடன் சுவரை அரைத் தூண்கள் அலங்கரிக்கக் காணலாம். மேலும் பிரஸ்தரம் என்றும் பகுதி வேலைப்பாடு மிக்கதாக விளங்குகிறது. கோபுரத்தின் நிலைகள் சாலைகளும் கீரணக் கூடுகளும் பஞ்சரங்களும் அலங்கரிக்கின்றன. இடையின்

தெய்வங்கள், திசை காவலர்கள், கின்னரர், வானவர், முனிவர், மானிடர், கோபுரம் தாங்கிகள் முதலிய உருவங்கள் சதை வடிவில் அலங்கரிக்கக் காணலாம். சிகரத்தின் பக்கங்களில் மகர நாசிப் பகுதி வனப்போடு காட்சியளிக்கிறது. மகர நாசியின் கீழ்ப்புறத்தில் கந்தர்வர்கள் பூமாலை சொரியும் காட்சி சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிகரத்தின்மீது மகாபத்மம், கட்டுமாலை, கண்ணாடிச் சட்டம், பாலிகை பத்மம், அலங்குகள் ஆகியவையும் வேலைப்பாடுடன் விளங்குகின்றன. இக்கோபுரத்தின் அடிமுதல் சிகரம் வரை சித்திர வானம், ஐகதி, சூமுதம், பட்டிகை, கண்டம், கபோதம் ஆகிய அநிட்டான வர்க்கங்களையும், கால்குடம், பலகை, உத்திரம், போநிகை, எழுதகம், கபோதம், யாளம், கர்ணக்கூடு, அகாரை, பஞ்சரம், சாலை, பண்டியல் கழுத்து, பஞ்சரநாசி, பண்டியல், கட்டுமாலை, கண்ணாடிச் சட்டம், மகா நாசி, மகாபத்மம், முகசாலை, அர்த்தநாசி, கலசம், ஆகிய பகுதிகளை முறையாகப் பெற்று விளங்குகிறது.

விநாயகர் கோபுரம்

இக்கோயில் திருமதிசையொட்டிக் கிழக்கிலும், வடக்கிலுமாக இரு கோபுரங்கள் உள்ளன. வடக்குக் கோபுரம் கற்பக விநாயகரின் சன்னதி முன்புறம் திருமதிலின் வடக்கு வாயிலில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இது மூன்று நிலைகளுடன் உயர்ந்து காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நிலைகளிலும் நடுவில் சாலைகளும் அதன் பக்கங்களில் பஞ்சரக் கால்களும் மூலையில் கர்ணக் கூடங்களும் அலங்கரிக்கின்றன. முதல் நிலையில் சாலையை அலங்கரிக்கும் வாயிலைத் துவார பாலகர்களின் எளிய உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இதன் இடப்புறத்தில் தண்டாயுதபாணி, பத்துக்கைகளுடன் தோன்றும் வடுகபைரவர், ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கைகளும் கொண்டு சிம்ம வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் பஞ்சமுக கணபதி ஆகிய சதை உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இடையில் இராவணன் பத்துத் தலைகளும் இருபது கைகளுடன் தோன்றிக் கயிலை மலையைத் தம் தலைகளால் தாங்கியவாறு வீணையை ஏந்தி மீட்டும் காட்சி அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கயிலையில் சிவனும், உமையும் தோன்றிக் காட்சியளிக்கின்றனர். மலையைச் சுற்றிலும் கடும்தவம் செய்யும் யோகிகள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். சதையாலான இச்சிற்பக்காட்சி காணத்தக்கது.

பஞ்சமுக கணபதியின் பக்கங்களில் அனுமனுக்கு உபதேசிக்கும் இராமபிரான், பறவையின் வாய் பிளக்கும் கண்ணன் ஆகிய உருவங்களைக் காணலாம். துவாரபாலகரை அடுத்து வலப்புறத்தில் அங்குசம், பாசம் ஏந்தி நிற்கும் விநாயகர் திகம்பரராய்த் தோன்றும் பைரவர், சிம்ம வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் புவராஃமூர்த்தி, ஐந்து தலைகளும், பத்துக் கைகளுடன் தோன்றும் சிவன், அங்கையற் கண்ணியைக் கைப்பிடிக்கும் ஆலவாய் அழகர், நீலமேனி நெடியோனாகத் தோன்றி நீர் வார்க்கும்

திருமால், மயில் வாகனத்தின்மீது தோன்றும் வில்லேந்திய வேலன், அவரது பக்கங்களில் நிற்கும் வள்ளி, தெய்வயானை, வலது தொடையில் வல்லபையை கொண்டு வீற்றிருக்கும் வல்லபைக் கணபதி, தட்டைத் தலையில் தாங்கிவரும் சிவகணம், சங்கடம் பூதகணம் ஆகிய சகை சிற்பங்களைக் காணலாம்.

இரண்டாவது நிலையில் முறையே வடுகவாகனத்துடன் தோன்றும் பைரவர், அசுரனை அழிக்கும் நிகம்ப தூதரி, அர்த்தநாரியான உமையொருபாகன், அவரை வழிபடும் பிருங்கி மாமுனிவர், துவாரபாலகர்கள் இருவர், தக்கனை அழிக்கும் வீரபத்திரர், எருமைத்தலை அசுரனை அழிக்கும் எண்தோள் காளி, ஏகபாத முர்த்தி, இரணியனின் குடலை உருவி மாஸையாகக் கொள்ளும் நரசிம்மர், வராக கூர்ம அவதாரங்கள், நிலமகளும், பூமகளும் சூழவீற்றிருக்கும் நரசிம்மர் ஆகிய சகை சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவற்றை வடக்குக் கோபுரத்தின் வெளிப்புறத்தில் கண்டு களிக்கலாம்.

மூன்றாவது நிலையில் காவல்புரியும் பூதகணம், முஷிக வாகனத்தில் தோன்றும் இடம்புரி விநாயகர், வாயில் காவலர்கள், அங்குசம், பாசம் ஏந்திய ஆணைமுகத்தான், உபதேசிக்கும் முனிவர், முஷிக வாகனம், பூதகணம், வைகுந்த நாதர் ஆகிய சகை சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. சாலைகளின்மீது சரசுவதி, சாவித்திரி ஆகிய இரு தேவியரோடு தோன்றும் நான்முகன் கைதவடிவில் காட்டப்பட்டுள்ளான். இச்சிற்பங்களை வடக்குக் கோபுரத்தின் வெளிப்புறத்தில் காணலாம்.

வடக்குக் கோபுரத்தின் உட்பகுதியில் உள்ள நிலைகளில் பிரமன் தாளம்போட, திருமால் மத்தளங்கொட்டிச் சிவன் எண்கரங்களுடன் ஊர்த்துவத் தாண்டவம், ஊழிக்கத்து ஆடும் சிற்பம் காணப்படுகிறது. அருகில் நின்ற நிலையிலும், ஆடும் நிலையிலும் உள்ள கணபதியின் சிற்பங்களைக் காணலாம். அடுத்து எமன் தன் கையிலுள்ள பாசக்கயிற்றால் இலிங்கத்தையும், மார்கண்டேயனையும் சேர்த்துக் கட்டுவதும், கீற்றம் கொண்ட சிவன் எமனை இடக் காலாலும், எருமை வாகனத்தை வலக்காலாலும் உதைத்து அழிக்கும் கால சம்ஹாரம் சகை உருவமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் கயாசுரனின் தோலை உரித்துப்போர்த்தி ஆடும் சிவனும் கங்காள முர்த்தியும், துரியனும், அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

இக்கோபுரம் அதிட்டானத்திலிருந்து கல்காரம் வரை வெள்ளைக் கல்லைக் கொண்டும் அதன்மேலும் கோபுரத்தளங்கள் செங்கல்களையும் கொண்டு எழுப்பப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு சகை சிற்பங்களுடன் எழுப்பப்பட்டுள்ள இக்கோபுரம் ராஜகோபுரத்தை விட காலத்தால் முற்பட்டது. பண்டைய நாளில் விநாயகர் கோயில் இக்கோபுரத்துடன் மட்டுமே இருந்ததாகச் செவிவழிச் செய்தியால் அறிகிறோம்.

3. வாடாமலர் மங்கை சன்னதி

மருதீசர் கோயிலின் மேல் சுற்றுப்பிராகாரத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அம்மன் கோயில் தென்திசைநோக்கி அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் கருவறை, அர்த்தமண்டபம், முகமண்டபம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. அம்மன் கருவறை சதுர வடிவடையது. கருவறைமுன் உள்ள அர்த்தமண்டபம் தூண்களின்றிச் செவ்வக வடிவில் அமைந்துள்ளது.

வாடாமலர் மங்கை

கருவறை நடுவே அம்மனின் திருவுருவம், பத்மபீடத்தின்மீது இரண்டு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. அம்மனின் வலக்கை நீலோற்பலத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை லோல முத்திரையில் தாழ்குரமாக அமைந்துள்ளது. தலையில் சடாமகுடம், காதுகளில் மகர குண்டலங்கள், கழுத்தில் மங்கல அணி, முத்தாரம். சரப்பளி, கச்சையில்லா மார்பும், முன்கையில் கைவளை, இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை, காலில் காப்பு பாதசரம், தண்டை ஆகிய அணிகள் அம்மனை அழகு செய்கின்றன. இளம்புன்னகை தவிர அருள் பாலிக்கும் நிலையில் அம்மனின் முகம் பொலிவாகக் காட்சியளிக்கிறது. அம்மனின் உருவ அமைப்பு, நிற்கும் நிலை, கையில் உள்ள மலரின் அமைப்பு, அணிந்துள்ள ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் கொண்டு இதன் காலத்தை அறியமுடிகிறது. நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது இச் சன்னதி அமைக்கப்பட்டு அம்மன் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. காலம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி ஆகும். அம்மன் கோயில் புறச்சுவர்

கருவறை புறச்சுவர்களை வேலைப் பாடுமிக்க அதிட்டானமும், சுவர்ப்பகுதியைச் செங்குத்தாக நீண்ட தேவகோட்ட மாடங்களும், கோஷ்ட பஞ்சரங்களும், அழகிய அரைத் தூண்களும் அலங்கரிக்கின்றன. கோஷ்ட பஞ்சரங்களின் பக்கங்களில் வேலைப்பாடு மிக்க இருதூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்களின் உடல் முதல் இதுவரை செங்குத்தாக வரம்புகள் வெட்டப்பட்டு 16பட்டைகளுடன் காணப்படுகிறது. சுவர்களின் இடையிடையே இரட்டைக்கால் பஞ்சரங்கள் அமைந்து அழகு செய்கின்றன.

அம்மன் சன்னதி அதிட்டானம், சவாமி சன்னதி கருவறை போன்ற ஓத்த அமைப்புடையது. நேரத்தியான கட்டல வேலைப்பாடோடு காட்சியளிக்கிறது. நகரத்தார் காலத்திய கட்டக்கலைக்குச் சான்றாக இது அமைந்துள்ளது.

அம்மன் கருவறையின் மேல் ஏகதளத்தையுடைய விமானம், சுதைச் சிற்பங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கிரீவ கோஷ்டங்களில் நான்கு திசைகளிலும் அம்மனின் அமர்ந்த கோலச் சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவை சக்திப்படையும் வஜ்ஜிரப்படையும்

ஏந்தி அபயகரம் தாங்கிய நிலையில் இருந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இதன் பக்கங்களில் சாமரைவீசம் பணிப்பெண்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். வேதிப்படைகளில் நான்கு மூலைகளிலும் திசைநோக்கி வணங்கும் பெண் பூதங்களும், பக்கங்களின் பகுதிகளை இரட்டை நந்திகளும் அலங்கரிக்கின்றன.

இவ்விமானத்தின் கிரீவம் சதுரவடிவடையது. அதன் மேலுள்ள சதுர வடிவமான சிகரமும், மகாபத்மமும் கலசமும் முறையாக அமைந்து எழிலுடன் விளங்கக் காணலாம்.

4. சிற்பங்கள்

இக்கோயிலில் உள்ள சிற்பங்களை அவை அமைந்துள்ள பகுதிகளைக் கொண்டு தேவகோட்டச் சிற்பங்கள், அர்த்தமண்டபச் சிற்பங்கள், மகாமண்டபச் சிற்பங்கள், முகமண்டபச் சிற்பங்கள், மேல் சுற்றுப்பிராகாரச் சிற்பங்கள், பரிவாரச் சிற்பங்கள், அலங்கார மண்டபச் சிற்பங்கள், விமானச் சிற்பங்கள், கோபுரச் சிற்பங்கள் எனப் பல வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றை இப்பகுதியில் விரிவாகக் காணலாம்.

தேவ கோட்டச் சிற்பங்கள்

மருதீசர் கோயில் கருவறைப் புறச் சுவரில் உள்ள தேவ கோட்ட மாடங்களில் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய திசைகளில் முறையே அறம் உரைக்கும் அண்ணலான தட்சிணாமூர்த்தி, அடி முடி காணா அண்ணலான இலிங்கோத்பவ மூர்த்தி, திசைமுகனான நான்முகன் ஆகியோரின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன.

தட்சிணாமூர்த்தி

இவ்வுருவம் ஞான தட்சிணாமூர்த்தம், யோக தட்சிணாமூர்த்தம், வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தம் என மூன்று வகைப்படுவதாகும். இங்கு சனகாதி முனிவர்களுக்குத் தத்துவம் உரைக்கும் நிலையிலுள்ள வியாக்கியான தட்சிணாமூர்த்தி உருவம் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலின் கீழ் வீராசனத்தில் அமர்ந்த நிலையில் காட்சியளிக்கிறார். மேல் வலக்கை அரவத்தையும், இடக்கை அனல் தண்டையும் கொண்டுள்ளது. கீழ்வலக்கை அக்கமாலை ஏந்திச் சின்முத்திரை காட்டுகிறது, இடக்கை ஏடு ஏந்திய நிலையில் உள்ளது.

இம்மூர்த்தி வலது திருவடியை அபஸ்மாரனின் முதுகின்மீது ஊன்றியுள்ளது. இடது காலை வலது கால் மீது கொண்டு வீற்றிருக்கிறார். தட்சிணாமூர்த்தியின் தலையில் விரிந்த ஜடாபாரம் அலங்கரிக்கிறது. வலது காதில் மகரக் குழையும், இடது காதில் ஓலைக் குழையும் அணி செய்கின்றன. நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்தாலான நெற்றிப்பட்டம் வண்ப்புட்டுகிறது. கழுத்தில் சிறிதும், பெரிதுமான உருத்திராட்ச மணிகள் கோத்த

வாடாமலர் மங்கை சன்னதி

கண்டசரமும், பொற்சரமும், மாலையும், தொங்குசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. மேல்கையில் கேயுரமும், முன் கைகளில் காப்பும், மார்பில் நூலும், இடையில் தொடைவரை கச்சையும், காலில் கழலும் அலங்கரிக்கின்றன. இவரது திருவடியின்கீழ் உள்ள அபஸ்மாரன் கவிழ்ந்து மண்டியிட்ட நிலையில் முகத்தைத் திருப்பி அறம் உரைக்கும் அண்ணலை நோக்கும் பாவனையில் காட்டப்பட்டுள்ளான். கயிலை மலையில் அமர்ந்துள்ள அண்ணலின் முகத்தில் ஆழ்ந்த அமைதி வெளிப்படுகிறது. அவரது திருவாய் அறம் உரைக்கும் பாவனையில் அமைந்து விளங்குகிறது. இங்குக் கயிலை மலையின்கீழ், தத்துவம் கற்கும் சனகாதி முனிவர் இருவர் காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஆலின் கீழ் அமர்ந்து அறம் உரைக்கும் அண்ணலின் சிற்பத்தைத் தேவகோட்டம் முன்புறம் உள்ள கல்மண்டபத்தில் காணலாம். இவ்வுருவம் கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நகரத்தாரின் கலையாகும்.

அடிமுடி காணா அண்ணல்

இவ்வுருவம் கருவறை தேவகோட்ட மாடத்தின் மேல்திசையில் அமைந்து விளங்குகிறது. அனல் பிழம்பாகத் தோன்றும் இலிங்கத்தின் நடுவே சிவபெருமான் நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் தோன்றிக் காட்சியளிக்கிறார். அவரது மேல் இருகரங்கள் மழுவையும், மானையும் பற்றியுள்ளன. கீழ்வலக்கரம் அபய முத்திரையைக் காட்டி அருள்பாலிக்கிறது. இடக்கரம் தொடைமீது அமைந்து ஊரு முத்திரையில் காணப்படுகிறது. சிவனது தலையில் ஜடாபாரம் அலங்கரிக்கிறது. காதுகளில் மகரக் குழைகளும், கழுத்தில் கண்டசரமும், மணி ஆரமும், சரப்பளியும், மார்பில் பூணூலும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை நீண்ட ஆடையும், காலில் கழலும் அணி செய்கின்றன.

இலிங்கத்தின் மேல் நெற்றியில் 'முடிதேடி முன்வருவல்' என முனைந்து செல்லும் அன்னம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு நான்முகனின் வாகனமான அன்னத்தை மட்டும் காட்டியுள்ள பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறு இலிங்கத்தின் அடியின் கீழ் 'அடிதேடி அறிவல்' எனச் சென்ற வராகம் பூமியை நோக்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இலிங்கோத்பவராகத் தோன்றும் இவ்வுருவத்தின் அமைப்பு, ஆடை அணிகளின் படைப்பு யாவும் கொண்டு நகரத்தார் காலக் கலையாகக் கருதலாம். அதாவது கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். இதன் உயரம் 76 செ.மீ. அகலம் 25 செ.மீ. ஆகும்.

நான்முகன்

கருவறையின் வடதிசை மாடத்தை நான்முகனின் உருவம் அலங்கரிக்கிறது. நான்கு முகங்களும், நான்கு கரங்களும் கொண்டு நேராக நின்ற கோலத்தில் இவ்வுருவம் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை அக்கமாலையையும், இடக்கை கெண்டியையும்

ஏந்தியுள்ளன. கீழ் இரு கைகள் முறையே அபய முத்திரையிலும், வரத முத்திரையிலும் அமைந்து விளங்குகின்றன. நான்முகனின் நான்கு தலைகளையும் உயர்ந்த ஜடாமகுடங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. காதுகளில் உருத்திராட்ச குண்டலமும், கழுத்தில் பொன் சரடும், புஷ்ப பத்தக்கமும், சரப்பளியும், மார்பில் பத்தக்கம் கோத்த மாலையும், தோளில் பூனூலும், மேல்கையில் கேயூரமும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அலை அலையான மடிப்புகள் நிறைந்த ஆடைக்கட்டும், பாதங்களில் பாதசரமும் நான்முகனை அலங்கரிக்கின்றன.

பொதுவாகப் பாண்டியர், விஜயநகரர் மற்றும் நாயக்கர் கால நான்முகனின் சிற்பங்கள் மூன்று தலைகளுடன் மட்டும் அமைந்திருக்கப் பிள்ளையார்பட்டி நான்முகன் நான்கு தலைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இது இவ்வுருவை ஏனைய சிற்பங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காணவும், நகரத்தார் காலச் சிற்பக்கலையை அடையாளங் காணவும் துணை புரிகிறது. இதனை நகரத்தார் கால சிற்பக் கலை வளர்ச்சியாகக் கருதலாம். இவ்வுருவம் மாத்தூர் கோயில் நான்முகனுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. இதன் உயரம் 82 செ.மீ. அகலம் 32 செ.மீ. இது 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தது.

அர்த்தமண்டபச் சிற்பங்கள்

இக்கோயில் அர்த்தமண்டப தேவகோட்ட மாடங்களாகத் தென்திசையில் விநாயகரும், வடதிசையில் வைஷ்ணவ தூர்க்கையும் காட்சியளிக்கின்றனர்.

விநாயகர்

இவ்வுருவம் சதுரமான இருக்கையினின்று நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறது. மேல் இரு கைகளில் வலக்கை அங்குசத்தையும், இடக்கை பாசத்தையும் பிடித்துள்ளன. கீழ் இரு கைகளில் வலக்கை தந்தத்தையும், இடக்கை மோதகத்தையும் கொண்டுள்ளன. ஒடுங்கிய வேழ முகமும், இடம்புரியாக வளைந்து செல்லும் நீண்ட சூம்பிக்கையும், பக்கங்களில் விரிந்த காதும், எளிய தோள்களும், விரிந்த மார்பும், கீழ்நோக்கிச் சரிந்த பெருத்த வயிறும், தசைப்பற்றுள்ள அங்கங்களும் கொண்டு இச்சிற்பம் தோற்றமளிக்கிறது. கரண்ட மகுடம், முத்துப்பட்டம், பத்தக்கம் கோத்த பட்டையான மாலை, வேலைப்பாடுமிக்க உதரபந்தம், தோள்வளை, காப்பு, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்களைப் பெற்று இவ்வுருவம் திகழ்கிறது. இடுப்பிலிருந்து மேல் தொடை வரை, கச்சையும், இடையின் பக்கங்களிலிருந்து பீடம் வரை சரிந்து தொங்கும் அழகிய ஆடைக்கட்டும், இடையே சற்றியுள்ள இடைவாரும் விநாயகரை அலங்கரிக்கின்றன.

யானை முகமும், கூர்மையான கண்ணும் ஓடிந்த தந்தமும், நீண்ட வளைந்து மோதகத்தைப் பற்றும் சூம்பிக்கையும் எழிலுருவாய் இவ்வுருவம் காட்சியளிக்கிறது. இது

கருங்கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வுருவத்தின் நிற்கும் நிலை, அங்கங்களின் அமைப்பு, ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் கொண்டு இச்சிற்பம் நகரத்தார் காலக் கலையாகக் கருதப்படுகிறது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 77 செ.மீ. அகலம் 32 செ.மீ.

விஷ்ணு தூர்க்கை

இவ்வுருவம் நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. தூர்க்கையின் மேல் இரு கைகள் ஆழியும், சங்கமும் பற்றியுள்ளன. கீழ்வலக்கை அபயமளித்து அருள்பாலிக்கிறது. இடக்கை தொடையின்மீது ஊரு முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. விரீட மகுடம், மகரகுண்டலம், மலர் முகப்புடைய கண்டசரம், முத்தாரம், பூணூல், மார்க்கச்சை, தோள்வளை, காரை, காப்பு, உதரபந்தம், இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் தூர்க்கையின் முடி முதல் அடிவரை அணி செய்கின்றன. தூர்க்கையின் இடையில் சிம்ம முகப்புடைய கச்சையும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை மடிப்புடைய ஆடையும், இடையின் பக்கங்களிலிருந்து பீடம் வரை சரிந்து நிற்கும் ஆடைக்கட்டும் நகரத்தார் காலக் கலையினை அடையாளங்காணச் செய்கிறது. அவ்வாறு தூர்க்கையின் மேல் வலக்கரத்திலுள்ள சக்கரத்தில் குறுக்காக இடைக் கட்டு காணலாம். இது நகரத்தார் கால வழக்கினைக் காட்டுகிறது.

சதுரமான பரந்த முகமும், விரிந்த நெற்றியும், கோடிட்ட புருவமும், நீண்டு மலர்ந்த கண்களும், அருள் சுரக்கும் பார்வையும், எடுப்பான மூக்கும், சற்றுப் பிரிந்த இதழும், அளவான அங்கங்களைக் கொண்டு அழகாகத் தோற்றமளிக்கிறது. கரியநிறக் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள தூர்க்கையின் உருவமைப்பு, முகப்பொலிவு, ஆடை அணிகளின் தன்மை, ஆயுதங்களின் அமைப்பு யாவும் கொண்டு இதனை நகரத்தார் காலக் கலையாகக் கருதலாம்; காலம் கி.பி. 1850 முதல் 1900 வரை. இவ்வுருவம் 80 செ.மீ. உயரம் 30 செ.மீ. அகலமுடையது.

சண்டீசர்

தமிழ்நாட்டுச் சைவக் கோயில்களில் சண்டீசரின் திருவுருவம் கருவறையை அடுத்து மிகவும் நெருங்கி இடம் பெற்றுள்ள சிறு தனிக் கோயில் ஒன்றில் இடம் பெறும். இதன் வாயில் கருவறையை நோக்கியவாறு இருக்கும். சைவாகம முறைக்கிணங்க அமையும் சைவ வழிபாட்டில் விநாயகருக்கு அளிக்கும் முக்கியத்துவம் சண்டீசருக்கும் உண்டு. சிவபூஜை முடிவல் சண்டீசரரை வழிபடுதல் வழக்கம். இவ்வாறு வழிபடாமலிருந்தால் சிவபூஜை நிறைவு பெறாது என்பர். சிவ பூஜையின் பலனைச் சண்டேசுவர பூஜையே

அடைப்பிக்கும். சிவாலய வழிபாட்டுப் பலனை அளிப்பவர் இவரே. பூஜை முடிந்ததும் சிவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சிவ நிர்மாலியம் சண்டேசுவரிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும். சிவத் தியானத்தில் ஈடுபட்டு மெய்மறந்திருப்பவரைக் கைதட்டி வணங்கும் மரபு உண்டு.

பிள்ளையார்பட்டிக் கோயிலில் வடக்குச் சுற்றுப் பிராகாரத்தில் தென்திசை நோக்கி இவ்வுருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த இருக்கையின்மீது இடக்காலை மடித்து வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு இரண்டு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் இவ்வுருவம் காட்சியளிக்கிறது. வலக்கை நீண்ட மழுவைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை சிம்மக்கரண முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. ஜடாபாரம், பத்ரக்குண்டலம், கண்டிகை, சரப்பளி, முத்துமாலை, பூணூல், தோள்வளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகள் சண்டேசுவர அலங்கரிக்கின்றன. சண்டேசுவரின் தலையை எழில் வாய்ந்த ஜடாபாரம் அலங்கரிக்கிறது. அமைதி தவழும் முகத்தோடு பொலிவாகக் காட்சியளிக்கும் இச்சிற்பம் காலத்தால் பழுமை வாய்ந்தது. இதன் உருவமைப்பும் ஆடை, அணிகள், ஆயுதத்தின் தன்மை யாவும் கொண்டு இதனைக் கடைப்பாண்டியர் காலச் சிற்பமாகக் கருதலாம். பண்டைய பாண்டியரது கோயிலில் எஞ்சி நின்ற சிற்பங்களில் இதனையும் ஒன்றாகக் கருத வேண்டியுள்ளது. இதன் காலம் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு. பழுமை வாய்ந்த இவ்வுருவத்திற்கு நகரத்தார்கள் கோயிலெடுத்துத் திருப்பணி செய்துள்ளனர். இதன் உயரம் 72 செ.மீ. அகலம் 40 செ.மீ.

மகாமண்டபச் சிற்பங்கள்

மகாமண்டபத்தின் புறச்சுவரை அலங்கரிக்கும் கோஷ்டப் பஞ்சரங்களிலும், அரைத்தூண்களிலும் பல அழகிய சிற்பப் படைப்புகளைக் காணலாம். தென்புறச் சுவரில் காலசம்ஹாரமூர்த்தி, ரிஷப வாகனத்தில் தோன்றிக் காட்சி கொடுக்கும் உமாமகேஸ்வரர், நடமாடும் நர்த்தன கணபதி, வில்லேந்திய வேலன் ஆகிய பெரிய சிற்பங்களைக் காணலாம். சுவரைச் சுற்றியுள்ள அரைத்தூண்களில் அடைப்புமலர், இலைக்கருக்கு, அன்னப்பறவை, அழகிய கொடிப்பெண், பாயும் யாளி, துதியாளி, சமணரைப் போன்று தோற்றம் அளிக்கும் உருவம், வாமனன் ஆகிய புடைச் சிற்பங்களைக் காணலாம். மேலும் மகாமண்டபத் தென்புற வாயிலின் பக்கங்களை வீணை மீட்டும் வனிதைகள், மழுவும், மாணும் ஏந்திய சிவபிரான், மானுக்குத் துளிர் கொடுக்கும் பிச்சாடணர், கல்யாணைக்குக் கரும்பு கொடுக்கும் சொக்கர், யானைக்கு மோட்சம் அளிக்கும் திருமால், விண்ணிலிருந்து பூச்சொரியும் வானவ மகளிர் ஆகிய சிற்பங்கள் உள்ளன.

காலசம்ஹார மூர்த்தி

இவ்வுருவம் மகா மண்டபத்தின் தென்புறச் சுவரிலுள்ள கோஷ்டப் பஞ்சரத்தின் நடுவே அமைந்துள்ளது. இலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்படும் சிவன் நான்கு கரங்களுடன்

தோன்றி மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் காக்க எமனை வலக்காலால் உதைத்துச் சம்ஹாரம் செய்யும் காட்சி சீரிய முறையில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குச் சிவனது இடது திருவடி இலங்கத்திலிருந்து எழுந்த நிலையிலும், வலது திருவடி எமனின் முகத்தை அதிர்ந்து உதைக்கும் நிலையிலும் காணப்படுகிறது. சிவனது மேல் இருகரங்கள் முழுவையும், மாணையும் பற்றியுள்ளன. கீழ்க்கரங்கள் முத்தலைச் சூலத்தையும், கபாலக் கிண்ணத்தையும் ஏந்தியுள்ளது. அகன்ற தோளும், விரிந்த மார்பும், எடுப்பான தோற்றமும் கொண்டு சேற்றத்தோடு தோன்றும் சிவனது உருவம் காண்போரைக் கவரத்தக்கது. சிவனது தலையை ஐடாமகுடமும், மகுடத்தின்மேல் தலை மாளையும, செவிகளில் மகர-பத்ர குழையும், கழுத்தில் ஆரமும், சரப்பளியும், மார்பில் தொங்கும் பதக்கமும், இருதோள்களில் படமெடுத்து ஆடும் நாகமாலையும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும், மேல் கைகளில் தோள்வளையும், முன் கைகளில் காப்பும், இடையிலிருந்து தொடை வரை ஆடையும், காலில் கழலும், பாதசலங்கையும் அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

சிவனது வலப்புறம் இலங்கத்திற்கு மலர் தூவி சிவனைப் பூஜை செய்யும் மார்க்கண்டேயரின் இளமையான உருவம் காணப்படுகிறது. சதாகாலமும் சிவனையே நினைந்து உருகும் மார்க்கண்டேயர் தம் வலக்கையில் மலரைப் பற்றி இடக்கையால் இலங்கத்தைத் தழுவி நிற்கிறார். அவரது தலையிலும், கழுத்திலும், தோளிலும், கையிலும் உருத்திராட்ச மணிசரங்கள் அலங்கரிக்கக் காணலாம். அவரது இடுப்பில் முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை சரிந்த ஆடையை அணிந்து சிவபூஜையில் தம்மை அர்ப்பணித்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

சிவனது இடப்புறம் நீண்ட பாசக் கயிற்றை இலங்கத்தில் வீசியபடி மண்டியிட்ட நிலையில் எமனின் உருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. சிவனது திருவடியால் உதையுண்ட எமன் தன் நிலை கலங்கி நிதானமிழந்து தலை சாய்ந்து மயங்கிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளான். அனல் மகுடமும், காதணியும், தொங்கு சரமும், தோள்வளையும், காப்பும், கழலும், உதரக்கசையும், இடைக்கச்சையும் அணிந்து பரந்த முகத்தில் முடுக்கிய மீசையுடன் தோற்றமளிக்கிறான். வெள்ளைக் கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பப்படைப்பு சுமார் 58 செ.மீ. உயரமும் 36 செ.மீ. அகலமும் கொண்டு விளங்குகிறது. நகரக் கோயில்களில் ஒன்றான நேமம் கோயிலில் காலசம்ஹார மூர்த்தியின் சிற்பக் காவியத்தைப் பெரிய அளவில் தோற்றுவித்த செட்டிநாட்டு சிற்பிகள் இங்குச் சிறிய அளவில் அழகும், அளவும் குன்றாமல் சிற்பக் காப்பியமாகத் தோற்றுவித்துள்ள பாங்கு நேரில் கண்டு போற்றத்தக்கது.

இடபாருட மூர்த்தி

இவ்வுருவம் மகாமண்டபத்தின் தென்புறச் சுவரிலுள்ள கோஷ்டப் பஞ்சரத்தின் நடுவே அமைந்துள்ளது. சிவனும், உமையும் தம் காளை வாகனத்தின் மீது அமர்ந்த கோலத்தில் விடைப்பாகராகத் தோன்றி அடியாருக்குக் காட்சி கொடுக்கும் நிலையில் தோற்றவிக்கப்பட்டுள்ளது. காளையின்மீது சகாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவன் மேல்கைகளில் மழுவும், மானும் ஏந்தி, கீழ்க்கைகளால் அபய வரமளிக்கிறார். அவரது இடப்புறம் உமையின் அமர்ந்த கோலச் சிற்பம் காட்டப்பட்டுள்ளது. உமை வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைக் குத்திட்டு இருகைகளுடன் மிக இயற்கையாக அமர்ந்துள்ளாள். உமையின் வலக்கரம் நீலோத்பல மலரைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கரம் முழங்காலைத் தழுவியுள்ளது. சிவனும், உமையும் பல்வேறு அணிகலன்களைப் பாங்குற அணிந்து இடையில் கச்சை அணிந்து காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

சிவனது வாகனமான காளை கழுத்தில் மணியும் உடலில் விரிப்பும் அணிந்து காட்சி கொடுக்கும் நாயகரான அத்தனையும், அன்னையையும் தாங்கி நிற்கிறது. இது உருவில் பெரியது. இதன் பருத்துக் குவிந்த கொம்பும், மேல்நோக்கியக் காதும், இடப்புறம் சாய்ந்த தலையும், சரிந்த தாடியும், நீண்ட உடல்வாகும், வலுவான கால்களும், உறுதியான குளம்பும், நீண்டு தொங்கும் வாலும் மிக இயற்கையாக அமைந்து விளங்குவதைக் காணலாம். இது விஜயநகர நாயக்கர் காலச் சிற்ப வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கது என்றாலும், நகரத்தார் காலச் சிற்பிகள் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் உள்ள காளையை சிவனின் வாகனமாக எண்ணிக் கல்லிலே சமைத்துள்ள பாங்கு கண்டு இன்புறத்தக்கது. இத்தனித்தன்மை நகரத்தார் காலக் கலையை அடையாளங் காணச் செய்கிறது.

சிவனது வலப்புறம் சிவனடியார் ஒருவர் பணிந்து நின்று இருகைகளைக் கூப்பி வணங்கிப் போற்றுகிறார். இவ்வாறு சிவனடியார்க்கு ரிஷப வாகனத்தில் தம் தேவியோடு காட்சியளிக்கும் சிவபெருமான் இடபாருட மூர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளார். இவ்வுருவம் 51 செ.மீ. உயரமும் 43 செ.மீ. அகலமும் உடையது. இக்கோயில் அலங்கார மண்டப முகப்புத் தூணில் பெரிய அளவில் இவ்வுருவைத் தோற்றுவித்த சிற்பிகள் இங்குச் சிறிய அளவில் செதுக்கிவித்துள்ள பாங்கு கண்டு போற்றத்தக்கது.

துவாரபாலகர் 1

இவ்வுருவம் மகா மண்டப வாயிலின் தென்புறம் அமைந்துள்ளது. வேலைப்பாடு மிக்க உயர்ந்த பீடத்தின்மீது உள்ள வட்டமான இருக்கையில் இடக்காலை ஊன்றி, வலக்காலை நாகம் சுற்றிய நீண்ட கதாயுத்தின்மீது நிறுத்தி நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை நீண்ட மழுவைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை

பாசக் கயிற்றைக் கொண்டுள்ளது. கீழ் வலக்கை உடலுக்குக் குறுக்கே நீண்டு கதையின்மீது அமைந்துள்ளது. இடக்கை வியக்கும் கரமாக விளங்குகிறது.

துவாரபாலரின் தலையை உயர்ந்த ஐடாமுடி அலங்கரிக்கிறது. இரு காதுகளில் வட்டமான குழையும், கழுத்தில் கற்கள் பதித்த சரடும், கழுத்தணியும், மார்பில் சிம்மமுக முகப்புடைய பட்டையான கழுத்தணியும், மேல் கைகளில் தோள்வளையம், முன்கையில் காப்பும், புறங்கையில் வங்கியும் அணி செய்கின்றன. இடுப்பிலிருந்து மேல் தொடை வரை இடைக்கச்சையும், இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை உடைமணியும், காலில் கழலும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. ஆடைக்கட்டு, பீடம் வரை நீண்டுள்ளது. நீள் சதுரமுகமும், நெளிந்த புருவமும், விரிந்த கண்களும், பருத்த விழியும், புடைத்த நாசியும், கூரிய கடைவாய்ப் பற்களைக் கொண்டு சற்றுத் திறந்த வாயும், அகன்ற தோளும், விரிந்த மார்பும், வலுவான உடற்கட்டும் கொண்டு இவ்வுருவம் வாயிலைக் காத்து நிற்கிறது. கறுப்பு நிறத்தாலான ஒரே கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உயரம் 1.70 மீ. அகலம் 95 செ.மீ. முடி முதல் பீடம் வரை 2.25 செ.மீ.

துவாரபாலகர் 2

இவ்வுருவம் மகாமண்டபம் வாயிலின் வடதிசையில் அமைந்துள்ளது. உயர்ந்த பீடத்தின் மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் வலக்காலை ஊன்றி, இடக்காலைக் கதாயுத்தின்மீது நிறுத்திய நிலையில் நான்கு கைகளுடன் கீழ்த்திசை நோக்கிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. மேல்வலக்கை நீண்ட அங்குசத் தண்டையும், இடக்கை பாசக்கயிற்றையும் பிடித்துள்ளது. கீழ்வலக்கை சுட்டுவிரலை நீட்டி தர்க்கைய முத்திரையைக் காட்டுகிறது. கீழ் இடக்கை சுட்டுவிரலை உயர்த்தி தட்சணய முத்திரையில் எச்சரிக்கும் கரமாக அமைந்துள்ளது. இடக்கை உடலுக்குக் குறுக்காக நீண்டு கதையின் மேல் உள்ளது. அரவம் சுற்றிய கதையின் கீழ்புறம், சிறிப்பாயும் சிமமத்தின் உருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஐடாமுடும், நாசுருண்டலம், நெற்றிப்பீடம், கண்டசரம், சவடி, சிம்ம முகப்புடைய தொங்குமாலை, தோள்வளை, காப்பு, கைவளை, வங்கி, கிங்கிணி, உடைமணி, தண்டை, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகளுடன் இவ்வுருவம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அனல் கக்கும் பார்வையும், விரிந்த கண்களும், தூக்கிய புருவமும், புடைத்த நாசியும், கூரிய கடைவாய்ப் பற்களைக் கொண்டு பார்ப்போரை அச்சுறுத்தும் நிலையில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆடை அணிகள், அங்கங்களின் அமைப்பு யாவும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்துவன. இதன் உயரம் 1.70 மீ. அகலம் 95 செ.மீ. முடி முதல் அடிவரை 2.25 செ.மீ. அளவு கொண்ட இவ்வுருவை ஒரே கல்லைக் கொண்டு செதுக்கியுள்ள விதம் போற்றத்தக்கது. நகரத்தார்களின் பெரிய சிற்பத் திருப்பணிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இவ்விரு துவாரபாலகர்களின் உருவங்கள் திகழ்கின்றன. எழுவன்

கோட்டைச் சிற்பிகளின் சிற்புகளின் ஆற்றலை இம்மாபெரும் உருவங்களில் காண முடிகிறது. காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு நகரத்தார் கலை.

முகமண்டபச் சிற்பங்கள்

இக்கோயில் முகமண்டபம் மருதீசர் சவாமி சன்னதிக்கும் வாடாமலர் மங்கை அம்மன் சன்னதிக்கும் பொதுவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அம்மன் சன்னதி முன்புறம் இரண்டு அணியொட்டித் தூண்கள் முகமண்டபத்தைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இத்தூண்களில் முன்புறம் சங்கர நாராயணன் மற்றும் கரிக்குருவிக்கு உபதேசிக்கும் சிவனின் உருவமும், பெரிய உருவில் பிள்ளைக்கால்களோடு இணைந்து ஒரே தூணில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹரிஅரன்

இவ்வுருவம் முகமண்டபக் கருவறைக் கல்தூணை அடுத்துள்ள அணியொட்டித் தூணின் முன்புறம் வடதிசை நோக்கிய நிலையில் காட்சியளிக்கிறது. இது சிவனும், மாலும் சரிபாதியாக இணைந்து, பிணைந்து நிற்கும் திருக்கோலம். இம்முத்தத்தை ஹரிஅரன், சங்கரநாராயணன், மாலொருபாகன் என இலக்கியங்கள் புகழ்ந்து பேசும், இங்குச் செவ்வக இருக்கையின்மீது நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் இவ்வுருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் இரு கைகளில் மழையும், சங்கமும் கொண்டு விளங்குகிறார். கீழ்வலக்கை அபயமளிக்கிறது. இடக்கை தொடைமீது அமைந்து ஊரு முத்திரையில் காட்சியளிக்கிறது. தலையில் வலப்புறம் தாழ்ச்சடையும், இடப்புறம் நீள்முடியும் அணி செய்கின்றன. வலக்காதில் வட்டமான ஓலைக் குழையும், இடக்காதில் மகரக் குழையும் அணி செய்கின்றன. கழுத்தில் கண்டுகை, சரப்பளியும், மாப்பில் முன்றுவட முத்துமாலையும், தோளில் பூணூலும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும் அலங்கரிக்கின்றன. மேல் கைகளில் தோள்வளையமும், கட்டமும், முன்கையில் காப்பும், கைவளையும் அழகு செய்கின்றன. சிவனது இடுப்பில் மலர் முகப்புடைய இடைக்கச்சை அலங்கரிக்கிறது. வலது இடையில் மடிப்புடைய தோளாடையும் இடப்புறம் முத்துத்தாமங்கள் தவழும் பீதாம்பரமும் அழகு செய்கின்றன. சிவனது காலில் கழலும், பாதங்களில் பாதசலங்கையும் அணி செய்யத் திருமாவின் திருவடிகளையும் கழலும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கக் காண்கிறோம். இச்சிற்பம் சைவமும், வைணவமும் வேற்றுமையின்றிக் கருதப்பட்டதை நினைவுபடுத்தாக அமைகிறது. அரனும், அரியும் தனித்தனியே இருப்பவர்கள் இங்கு ஒன்றாக இணைந்து நிற்கும் எழிலுருவைக் காணும்போது

‘தாழ் சடையும் நீள்முடியும், ஒன்மழவும் சங்கரமும்,

தூழவும் பொன்நாணும் தோன்றாமால் - தூழும்

திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு

இரண்டுருவு மொன்றாய் இசைந்து.’

இயற்பா, முன்றாம் திருவந்தாதி 63.

எனும் பேயாழ்வார் பாடல் கல்லிலே வெளிப்பட்டதாகத் தோன்றும். ஹரிஅரனின் இச்சிற்பம் நகரத்தார் காலச் சிற்பக்கலைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. காலம் கி.பி.1850 - 1900. இதன் உயரம் 1.31 மீ. உயரம் 54 செ.மீ. அகலம் உடையது.

சிவன் கரிக்குருவிக்கு உபதேசித்தல்

இவ்வுருவம் அம்மன் சன்னதி எதிரேயுள்ள தூணின் முன்புறம் வடதிசை நோக்கி அமைந்துள்ளது. செவ்வக வடிவான இருக்கையின்மீது சிவன் நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். சிவனது மேல் கைகளிரண்டும் மழுவையும், மாணையும் பற்றியுள்ளன. கீழ் இடக்கை கரிக்குருவியை ஏந்தியுள்ளது. சிவனது வலக்கை சின்முத்திரை காட்டி உபதேசிக்கும் பாவணையில் அமைந்துள்ளது. ஜடாமகுடம் தலையிலும், மகரபத்ரக் குழைகள் காதிலும், கண்டசரம், கண்டிகை, சரப்பளி, சவடி, மூன்றுவட முத்துமணி மார்பிலும், தோள்வளை மேல்கையிலும், காப்பு, கைவளை முன்கையிலும், மெல்லிய உதரக்கச்சை மேல் வயிற்றிலும், மெல்லிய பூணூல் இடது தோளிலும், கீர்த்தி முகப்புடைய இடைக்கச்சை இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழும், விரிந்த மலர் சரமும், அரைப்பட்டிகை இடையிலும், ஆடைக்கட்டு இடையின் பக்கங்களிலும், கழல்கள் காலிலும் அலங்கரிக்கச் சிவனது நின்ற திருக்கோலம் எழிலுருவாய்க் காட்சியளிக்கிறது. அருள் சுரக்கும் முகமும், அருள்பாலிக்கும் கண்களும், கரிக்குருவிக்கு உபதேசிக்கும் திருவாயும் கொண்டு இவ்வுருவம் தோற்றமளிக்கிறது. சிவனது இடக்கையில் உள்ள கரிக்குருவி மிகவும் கவனமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கூர்மையான அலகும், சிறிய கண்களும், நீண்ட கழுத்தும், மென்மையான சிறகும், நீண்ட வாலும், மிக இயற்கையாக அமைந்து விளங்கக் காணலாம். சிவனது மென்மையான கரங்களில் தன்னை அர்ப்பணித்த நிலையில் அறிவுரையை மிகக் கவனமாகக் கூர்ந்து நோக்குவது போன்று கரிக்குருவியை அமைத்துள்ள சிற்பியின் திறன் இங்கு நேரில் கண்டு இன்புறத்தக்கது. இவ்வுருவம் 1.31 மீ. உயரமும் 53 செ.மீ. அகலமும் உடையது.

முகமண்டபத் தூண்சிற்பங்கள்

அம்மன் கோயில் முன்புறம் வரிசைக்கு முன்று தூண்கள் வீதம் இரு வரிசைகளில் ஆறு தூண்கள் தென், வடலாக அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் முன்புறம் உள்ள இருத்தூண்கள் அணியொட்டித் தூண்களாகும். ஏனைய நான்கும் சித்திரக்கால்கள் வகையைச் சார்ந்தவை. அணியொட்டித் தூண்களில் உள்ள சங்கரநாராயணன், சிவன் கரிக்குருவிக்கு உபதேசிக்கும் சிற்பங்கள் உருவில் பெரியவை. இத்தூண்களில் உள்ள ஏனைய சிற்பங்கள், உருவில் சிறியவை, மற்றும் சீரிய கலைத் திறன் மிக்கவை.

இத்தூண்டுகளில் சதுரப்படைகளில் முறையே

1. உடுக்கையும், பாசமும் ஏந்தி மானுக்குத் துளிர் கொடுக்கும் பிட்சாடணர்.
2. அண்ணலின் அழகில் மயங்கி நிற்கும் முனிப் பெண்.
3. மழவும், மானும், ஏந்தி நிற்கும் சந்திரசேகரமூர்த்தி.
4. மூன்று கால்களுடன் வணங்கி நிற்கும் பிருங்கி மா முனிவர்.
5. அஞ்சலித்து நிற்கும் அண்ணா.
6. அக்கமாலையும், சவடியும் ஏந்தி நிற்கும் மாமுனிவர்.
7. வீணை ஏந்திய நாதர்.
8. கையில் பொற் கண்ணம் ஏந்தி நிற்கும் ஆளுடையபிள்ளை.
9. அங்குசம், பாசம் ஏந்தி வீற்றிருக்கும் இடம்புரி விநாயகர்.
10. சந்திவி மலையைத் தூக்கிவரும் அனுமன்.
11. கட்கமும், கதையும் ஏந்தி நிற்கும் இருகை பைரவர்.
12. கண்ணனை இடுப்பில் சுமந்து நிற்கும் யசோதை.
13. அன்னையை நோக்கி வீணை மீட்டும் தூம்பரு.
14. வில்வேந்தி நிற்கும் கோதண்டராமர்.
15. அல்லிமலர் பற்றி நிற்கும் கீதா பிராட்டி.
16. தாமரைமலர் ஏந்தி ஓங்கிய கரத்துடன் தோன்றும் அனுமன்.

ஆடியோரின் சிற்பங்கள் அம்மன் சன்னதி முகமண்டபத் தூண்டுகளை அலங்கரிக்கின்றன.

மேல்கற்றைப் பிராகாரத் தூண் சிற்பங்கள்

மேல் கற்றைப் பிராகாரத்தை வலம் வருவோமானால் இங்குள்ள சித்திரக்கால்களிலும், அணியொட்டிக் கால்களிலும் அழகிய பல சிற்பங்களைக் காணலாம்.

1. இருகையில் மோதகம் ஏந்தி வீற்றிருக்கும் வலம்புரி விநாயகர்.
2. இலைக்கருக்குகளை வாயில் பற்றிச் சீறிப் பாயும் யாளி.
3. ஒற்றைக்காலில் தலம் புரியும் மாமுனிவர்.
4. அல்லிமலர் ஏந்தி அருள்பாலிக்கும் உமை.
5. தோகையை விரித்து நடமாடும் மயில்.
6. அம்பால் கண்ணை அடிமும் கண்ணப்பர். 'நில்லு கண்ணப்ப' எனத் தடுத்து

நிறுத்தும் காளத்தி நாதர்.

7. நாத்தின் மீது நரத்தனமாடும் கண்ணன்.
8. மழவும், மானும் ஏந்தி சகாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவன்.
9. ஆலிங்கே அமர்ந்து அடியார்ப்பு அறம் உரைக்கும் அண்ணால்.

10. யானையை உரித்துப் போர்த்தி ஆடும் கஜ சம்ஹாரமூர்த்தி.
11. சங்கும், சக்கரமும் ஏந்தி அருள் பாலிக்கும் திருமால்.
12. இலிங்க வடிவில் தோன்றும் .
13. மூலிகை வாகனத்தில் வலக்காலை ஊன்றி நர்த்தனம் ஆடும் விநாயகர்.
14. சக்தியும், வஜ்ஜிரமும் ஏந்தி நின்று அருள்பாலிக்கும் மயில்வாகனம்.
15. யோகத்தில் அமர்ந்து சிம்முத்திரை காட்டும் பெரியோன்.
16. யானைக்கு அருள்பாலிக்கும் கஜேந்திர மோட்சன்.
17. இலைக்கருக்கைப் பற்றி நிற்கும் துதியாளி.
18. மண்டியிட்டுச் சங்கு ஊதும் சிவகணம்.
19. கொடிக்கருக்கை தாங்கி நிற்கும் சிவகணம்.
20. மண்டியிட்டு முத்திரை காட்டும் மாமுனிவர்.
21. சங்கு ஊதி ஆர்ப்பரிக்கும் சிவகணம்.
22. வீணைமீட்டும் மாமுனிவர்.
23. மண்டியிட்டுச் சங்கு ஊதும் பூதகணம்.
24. கதையும், வாளும்த் ஏந்தி காவல்புரியும் சிவகணம்.
25. நிமிர்ந்த வாலோடு பாய்ந்து நிற்கும் யாளி.
26. உருத்திராட்ச மாலை ஏந்தி உபதேசிக்கும் சடைதரித்த முனிவர்.
27. யானையின் வாயில் வெளிப்படும் இலைக்கருக்கைப் பற்றி நிற்கும் துதியாளி.
28. மீனின் வாயும் பறவையும், உடலும் கொண்ட மகரம்.
29. மோதகத்தைத் தும்பிக்கையில் பற்றி வீற்றிருக்கும் ஐங்கரன்.
30. இரு இளங்கைகளில் தாமரை ஏந்தி நிற்கும் குகன்.
31. நீண்ட சடைமுடி தரித்துக் கரம் குவித்து வணங்கும் முனிவர்.
32. நீலோற்பலத்தை ஏந்தி நிற்கும் பார்வதி.
33. வெள்வினையேறிக் காட்சிதரும் சிவன்.
34. ஓங்கிய வாளோடு காவல்புரியும் சிவகணம்.
35. பாயும் துதியாளி.
36. கதையும், வாளும்த் கையில் கொண்டு காவல் புரியும் சிவகணம்.
37. இடையில் கௌபீனமும், உருத்திராட்சமும் தரித்து நிற்கும் சிவனடியார்.
38. ஓயிலாகக் கத்தரி முத்திரைக் காட்டி நடனமாடும் நங்கை.
39. வனப்போடு பாம்புகளைக் கொண்டு கல்லில் எழுதிய பாம்புக் கோலம்.
40. கரும்பை வளைத்துச் சுவைக்கும் கல்யாணை.
41. சனகாதி முனிவருக்குத் தத்துவம் கற்பிக்கும் தட்சிணாமூர்த்தி.

42. ஊன்றுகோலைத் தாங்கி நிற்கும் ஆயர்மகன்.
43. கையில் பொற்றாளம் ஏந்தி நிற்கும் ஆளுடைபிள்ளை.
44. அக்கமாலையும், சுவடியும், ஏந்தி நிற்கும் மணிவாசகப் பெருமான்.
45. மணிவாசகரை வணங்கி வழிபடும் பாண்டிய மன்னன்.
46. காலோடு, கால்கள் பின்னி இரணியனோடு யுத்தம் புரியும் நரசிம்மர்.
47. இரணியனை மடியில் கிடத்திக் குடலை மாலையாக அணியும் நரசிம்மர்.
48. உழவாரப்படை ஏந்தி வணங்கி நிற்கும் அப்பர் பெருமான்.
49. மரத்தை வளைத்து மண்டியிட்டித் தோன்றும் முனிவர்.
50. துள்ளிக்குதிக்கும் மானுக்குத் துளிக்கொடுக்கும் பிசாடணர்.
51. முழுநிர்வாணத்துடன் தோன்றி முனிவரை மோகிக்கவைக்கும் மோகினி.
52. அழகிய அணங்கைப் பற்றித் தூக்கிவரும் வீரன்.
53. அனுமனுக்கு உபதேசம் அளிக்கும் இராமபிரான்.
54. வாய் பொத்தி வணங்கி நிற்கும் அனுமன்.
55. வில் ஏந்தி வணங்கி நிற்கும் இலக்குமணப் பெருமாள்.
56. நாகலிங்கத்திற்கு அர்ச்சனை செய்யும் சிவாச்சாரியர்.
57. சிலையும், கணையும் ஏந்தி நிற்கும் இராமபிரான்.
58. கையில் கமண்டலம் ஏந்தி நிற்கும் ஆடவர்.
59. சங்கு ஏந்தி வீற்றிருக்கும் சிவகணம்.
60. தாமரை மொட்டினை ஏந்தி வீற்றிருக்கும் சிவகணம்.
61. கையில் வாளோடு சவாரி செய்யும் குதிரைவீரன்.
62. அல்லிமலர் பிடித்துத் திரிபங்கியாகத் தோன்றும் உமை.
63. உடுக்கையும் பாசமும் ஏந்தி நிற்கும் வடுகைபரவர்.
64. இலிங்க பூஜை செய்யும் நாகர்.
65. அடிமுடிக்காணா அண்ணலாகத் தோன்றும் லிங்கோத்பவர்.
66. அழகிய நடை பயிலும் அன்னம்.
67. வலக்கையில் தண்டம் ஏந்தி நிற்கும் தண்டாயுதபாணி.
68. ஓங்கிய கரத்துடன் தாமரை மலரைப் பிடித்து நிற்கும் அனுமன்.
69. முன்னும் பின்னும் பாய்ந்து நிற்கும் இரு துதியாளி.
70. இலைக்கருக்கைப் பற்றிப் பாயும் சிம்மம்.
71. ஆநிறை மயங்கக் குழல் ஊதும் வேணுகோபாலன்.
72. வாலை உயர்த்திச் சேறிப்பாயும் யாளி.

73. யானையின் தும்பிக்கையோடு யாளியின் தும்பிக்கையை இணைத்து நிற்கும் துதியாளி.

74. நீண்ட தாடியும், கொண்டையும் தரித்து நிற்கும் தவமுனிவர்.

75. தோளில் அன்னக்காவடியைத் தூக்கி வரும் முருகன் அடியார்.

76. கற்பகத்தருமுன் தோன்றும் காமதேனு.

77. பாம்பின் வால் பிடித்து நடமாடும் காளிய கண்ணன்.

78. அங்குசமும், பாசமும் ஏந்திக் காட்சிதரும் இடம்புரி விநாயகர்.

79. வளைந்த கொடிக்கருக்கை எழிலாகப் பற்றி நிற்கும் கொடிப்பெண்கள்.

80. சங்கும், சக்கரமும் ஏந்தி அருள்பாலிக்கும் விஷ்ணு-தூர்க்கை.

81. கையில் தாமரை மலரைப் பற்றி ஊன்றுகோலொடு தோன்றும் சுந்தரர்.

82. மார்பில் நீண்ட வீணை எந்தி மீட்டி நிற்கும் வீணாதரமுர்த்தி.

83. சின்முத்திரை காட்டி நிற்கும் மாமுனிவர்.

84. உடம்பை ஒயிலாக ஒடித்து நடமாடும் நடனப்பெண்.

85. இலட்சுமியைத் தொடையில் அமர்த்தி வீற்றிருக்கும் இலட்சுமி நரசிம்மர்.

86. அரவும், அனலும் ஏந்திக் கயிலையில் சனகாதி முனிவருக்கு உபதேசிக்கும் தென் முகக்கடவுள்.

87. முழுவும், மானும் ஏந்திச் சண்டைசருக்கு முடிதடும் சண்டேச அனுக்ரஹமுர்த்தி.

88. இலிங்கத்திற்கு மாலை தூட்டும் மங்கை.

89. உடுக்கையும், பாசமும், துலமும், கபாலமும் ஏந்திச் சிம்ம வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் நரசிம்மர்.

90. முழுவும், சங்குமும் ஏந்தி நிற்கும் அரிஅரன்.

91. சிவனது வாகனமான நந்தி.

92. குட்டிக்கரங்குக்குப் பால் கொடுக்கும் மந்தி, அதைப் பாசத்தோடு பார்த்திருக்கும் கடவுள்.

93. மாவிலை, தேங்காய், பூவோடு அலங்கரிக்கும் பூர்ண கும்பம்.

ஆகிய சிற்பங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

மேலும் மேல்சுற்றுப் பிராகாரத்திலுள்ள 90 தூண்களின் சதுரப் படைகளில் விரிந்த பூக்களும், கொடிக்கருக்குகளும், இலைகளும், வட்டங்களும், கட்டங்களும் அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

இத்தூண்களில் உள்ள சிற்பங்கள் யாவும் உருவில் சிறியவை. சீரிய கலைத்திறன் மிக்கவை. செட்டிநாட்டுச் சிற்பங்களின் சிற்ப சாஸ்திர அறிவையும், சமய நெறியையும்

வெளிப்படுத்துபவன். இவை சிற்ப நூல்களைத் தழுவி அளவோடும், அழகோடும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்ஙனம் தூண்களில் சிலபெருமானின் இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களில், ஸபரவமூர்த்தி, சந்திரசேகர மூர்த்தி, உமா மகேஸ்வரமூர்த்தி, இடபாஸூட மூர்த்தி, பிட்சாடனா மூர்த்தி, காலசம்ஹாரமூர்த்தி, கஜசம்ஹார மூர்த்தி, சங்கரநாராயண மூர்த்தி, ஸ்ரீஅரிபோர்த்த மூர்த்தி, கங்கால மூர்த்தி, சஹாகன மூர்த்தி, தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோத்பவ மூர்த்தி ஆகிய மகேஸ்வரனுடைய மூர்த்தங்கள் சிறிய சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வண்ணவ சமய சார்புடைய சிற்பங்களில் வேணுகோபாலன், நர்த்தகக் கண்ணன், காளிங்க நர்த்தகன், திருமால், திராமபிரான், இலங்குவன், சீதா பிராட்டி, அனுமன், கஜேந்திர மோட்சம், யசோதரைக் கிருஷ்ணன், இரணிய மல்யுத்தம், இரணியசம்ஹாரம், இலட்சுமி நரசிம்மர், உக்ர நரசிம்மர்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் தேவாரம் பாடிய மூவரான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரருக்கும், மற்றும் மணிவாசகருக்கும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இங்குப்பிருக்கி, நந்தி, நாரதர், தூம்புரு, சனகாதி முனிவர்கள் மற்றும் சிவனடியார் முதலிய சிற்பங்களைக் காணலாம்.

இங்ஙனம் சிற்பங்களில் இளமை அழகும், சீற்றம், துயரம், மோகம், புன்னகை, அச்சம், நாணம் போன்ற பல்வேறு வெளிப்பாடுகளைக் கண்டுளிக்கலாம். சிற்பங்கள் யாவும் கருத்தோடும், கவனத்தோடும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இசிற்பங்களில் நகரத்தார் கால சமயம் மற்றும் சமூக வளத்தையும் காணமுடிகிறது. இவை கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்த நகரத்தார் கலையாகும்.

இத்தூண்களில் அன்னம், மயில், களிக்குருவி முதலியப் பறவைகளும், சிம்மம், யாளி, நாய், நாகம், பசு, யானை, குதிரை, குரங்கு மான் முதலிய விலங்குகளும் படைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்வேறு தெய்வங்களையும், மானிட உருவங்களையும் பறவை, விலங்கு மற்றும் உயிரினங்களையும் மிகவும் கவனத்தோடு படைத்துள்ள சிற்பியின் திறன் கண்டு போற்றத்தகுமியது.

திருசூற்று மானிகைத் தூண் சிற்பங்கள்

திருசூற்று மானிகைப் பத்தியை அனியொட்டித் தூண்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இத்தூண்களின் சூரப்படைகளில்

1. குத்து சிம்மம்.

2. அடைப்புக் கருத்து.

3. அங்குச பாசம் ஏந்திய ஐங்கரன்.
4. யாளிமுக வீணை மீட்டும் வீணாதரமுர்த்தி.
5. அக்கமாலை ஏந்தி நிற்கும் முனிவர்.
6. கைகளை மார்போடு அணைத்துப் பணிந்து நிற்கும் தொண்டர்.
7. பாய்ந்து நிற்கும் துதியாளி.
8. இரு கைகளைக் குத்திட்டு உள்ள குந்து சிம்மம்.
9. சங்கு ஊதும் பூதகணம்.
10. அல்லி மலர் ஏந்திய அன்னை.
11. காளை வாகனத்தில் சாய்ந்து நிற்கும் விடை ஊரும் பெருமான்.
12. உமையைத் தழுவி நிற்கும் உமாசகித சந்திரசேகர மூர்த்தி.
13. எருமைத் தலை மகிஷனை அழிக்கும் மகிஷாசுர மர்த்தினி.
14. எண்தோளில் ஆயுதம் தாங்கித் தோன்றும் அகோர வீரபத்தரன்.
15. குல்லாய் அணிந்து நடமாடும் கோமாளி.
16. அரை ஆடையுடன் தோன்றும் அழகிய அணங்கு.
17. உடுக்கை அடிக்கும் கங்காள மூர்த்தி.
18. ஆடையற்ற அடிகளாகத் தோன்றும் பிட்சாடணர்.
19. அன்னையின் அழகில் மயங்கி நிற்கும் ரிஷபத்தாளி.
20. இலிங்கத்திற்குப் பால் சொரியும் பசுபதீசர்.
21. நரசிம்மரை மிதிக்கும் சரபேசரமூர்த்தி.
22. அனல் மகுடம் ஏந்தி ஆடும் பத்ரகாளி.
23. எச்சரிக்கைக் கரம் காட்டும் சிவகணம்.
24. திரிதூலம், உடுக்கை, கபாலம் ஏந்திய கிராம தேவதை.
25. கடம்ப மரத்தின்கீழ் உமையைக் கைபிடிக்கும் ஆலவாய்ச் சொக்கர்.
26. இலிங்கத்திற்குப் புனித நீர் சொரியும் யானை.
27. அங்குசம், பாசம் ஏந்திய இடம்புரி விநாயகர்.
28. ஓங்கிய வாளுடன் தோன்றும் சிவகணம்.
29. சேற்றத்தோடு பாயும் யாளி.
30. மலர் ஏந்தி நடமாடும் மங்கை.
31. சூசிமுத்திரைகாட்டி நிற்கும் நங்கை.
32. தூரத்தால் அசுரனை அழிக்கும் நிகம்ப சூதினி.
33. முஷிக வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் விநாயகர்.
34. மலரைப் பிடித்து நிற்கும் வனிதை.

35. இறக்கையுடன் தோன்றி நிற்கும் கருடவாகனார்.
36. பொற்றாளம் ஏந்தி நிற்கும் ஞானசம்பந்தர்.
37. மரக்கிணையைத் தழுவி நிற்கும் மாமுனிவர்.
38. சூசி முத்திரைகாட்டி நடமாடும் நர்த்தன ஞானசம்பந்தர்.
39. துயரத்தோடு வீற்றிருக்கும் முனிவர்.
40. உமையின் ஊடல் தவிர்க்கும் சிவபிரான்.
41. கையில் கோலோடு சாய்ந்து நிற்கும் இடையன்.
42. தலையில் குடத்தைச் சுமந்து வரும் ஆயர்மகள்.
43. நீலோற்பலம் ஏந்திய அன்னை.
44. வானோடும் கதையோடும் தோன்றும் கருப்புசாமி.
45. ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தி நிற்கும் திருமால்.
46. காளிய நர்த்தனமாடும் கண்ணன்.
47. சங்கு ஊதி ஆர்ப்பரிக்கும் சிவகணம்.
48. நீலோற்பலம் ஏந்தி நிற்கும் தேவி.
49. ஒற்றைக்காலில் தவம் புரியும் முனிவர்.
50. நீண்ட தலையுடன் ஒற்றைக்காலில் தவம் செய்யும் அர்ச்சுனன்.
51. இடையில் கௌபீனம் தரித்துத் தண்டம் ஏந்தி நிற்கும் பழனிமுருகன்.
52. சங்கும், சக்கரமும் ஏந்தி அருள்பாலிக்கும் பரந்தாமன்.
53. மதுரைக் கொண்டையும், முறுக்கல் மீசையுடன் காவல்புரியும் கருப்புசாமி.
54. கரும்புவில்லைக் கையில் பற்றி நிற்கும் மண்மதன்.
55. மலரும், மதுவும் ஏந்தி நிற்கும் இரதி.
56. அஞ்சலித்து வணங்கும் புருஷாமிருகம்.
57. அஞ்சலித்து நிற்கும் பதஞ்சலி முனிவர்.
58. கற்பக விருட்சத்துடன் தோன்றும் காமதேனு.
59. அக்கமாலையும், கமண்டலமும் ஏந்தி நிற்கும் மாமுனிவர்.
60. ஆழியின்கீழ் அமர்ந்து அறம் உரைக்கும் அண்ணல்.
61. ஆழியும், சங்கமும் ஏந்தி காலால் அழிக்கும் பெருமான்.
62. பறவையின் வாயைப் பிளக்கும் கண்ணன்.
63. மாற்றாணைக் கைதுசெய்யும் கண்ணபிரான்.
64. துலாயுத்ததை ஏந்தி நிற்கும் அக்னி வீரபத்திரர்.
65. நரியை வேட்டையாடும் குறமகன்.
66. கையில் கூடை பெட்டியை ஏந்தி வரும் குறமகன்.

67. உழவார்படை ஏந்தி வணங்கும் திருநாவுக்கரசர்.
68. அல்லி மலர் ஏந்திய சிவகாமி.
69. கோபியர்களின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து நிற்கும் ஆயர்மகள் எழுவர்.
70. உட்குடி ஆசனத்தில் தோன்றும் சிவன்.
71. அரக்கியின் தனத்தை பற்றிப் பால்பருகும் கண்ணன்.
72. தாமரை மலரைப் பற்றி நிற்கும் துரியன்.
73. மீன்வடிவில் தோன்றும் தசாவதாரமூர்த்தி.
74. குல்லாய் அணிந்து வேடிக்கைக்காட்டும் கோமாளி.
75. தாமரை மலர்களை ஏந்தி நிற்கும் பராசக்தி.
76. அஞ்சலித்து நிற்கும் முனிவர்.
77. சேறிப்பாயும் யாளி.

இசிற்பங்கள் அனைத்தும் அணியொட்டித் தூண் சித்திரங்களாக செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருசுற்று மாளிகைப் பத்தி சிற்பங்கள்

இக்கோயில் திருசுற்று மாளிகைப் பத்தியை வலம் வருவோமானால் கீழ்க்கண்ட சிற்பங்களை நேரில் கண்டு களிக்கலாம்.

நால்வர்

திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தி, தென்திசையில் தேவாரம் பாடிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், திருவாசகம் பாடிய மணிவாசக சிற்பங்களும்,

திருஞானசம்பந்தரின் உருவம் இடையில் ஆடையின்றி அரைஞாண் தரித்து இளம்பிள்ளையாக நின்ற கோலத்தில் காணப்படுகிறது. இவரது இடக்கையில் தாளம் பற்றி, வலக்கையில் பொற்கிண்ணத்தை ஏந்தி துசி முத்திரையில் துசி முத்திரை காட்டிச் சுட்டி நிற்கிறார். காழியில் பிறந்த ஆளுடையபிள்ளையாரின் இளமைப் பருவத்தை இங்கு னேரில் காணலாம்.

அப்பர் பெருமான் மழுங்கிய தலையிலும், மேல் கையிலும் உருத்திராட்ச மாலை அணிந்து இடையில் நீண்ட ஆடை தரித்து இருகரம் கூப்பி வணங்கி நிற்கிறார். பக்திப் பரவசத்தோடு பணிந்து நிற்கும் இவரது முன்தோளில் உழவார்ப்படை காணப்படுகிறது.

சுந்தரர் அரச உடையில் தலையில் மகுடம் தரித்துக் காதுகளில் மகரக் குழைகள் அலங்கரிக்கக் கழுத்தில் கண்டிகையும், மார்பில் பதக்கம் கோத்த கொத்து சரமும் அணி

செய்ய வலக்கையில் தாமரை மொட்டினை ஏந்தி இடக்கையைத் தொடைமீது அமர்த்தி நின்ற கோலத்தில் தோற்றமளிக்கிறார்.

மணிவாசகர் பெருமான் சிங்முத்திரை காட்டும் வலக்கையில் அக்கமாலை ஏந்தியுள்ளார். அவரது இடக்கை ஏட்டுச்சுவடியைத் தாங்கியுள்ளது. மழுங்கியத் தலையில் குடுமியும், தலைசைச் சுற்றி உருத்திராட்ச மாலையும், கழுத்திலும், மாப்பிலும், பதக்கம் கோத்த கழுத்தணிகள் அலங்கரிக்க இடையில் கௌபீனம் தரித்துச் சிவபக்தராக நின்ற கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு சம்பந்தரை இளம்பிள்ளையாகவும், அப்பரை முதியோராகவும், சுந்தரரை அரச உடையிலும், மணிவாசகரை எளிய உடையிலும் சித்திரித்துள்ள செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகளின் சமயநெறி இங்குப் போற்றுதற்குரியது. நால்வரின் இவ்வுருவங்கள் 1899 ஆம் ஆண்டு நடந்து முடிந்த முதல் திருப்பணியின் போது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

சப்தமாதர்

திருச்சுற்று மாகளிகையிலுள்ள நால்வரை அடுத்து, பிராமி, மாகேசுவரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வாராகி, மாகேந்திரி, சாமுண்டி ஆகிய சப்தமாதர் சிற்பங்களைக் காணலாம். இக்குழுவில் தொடக்கத்திலும், முடிவிலும் அகோரமூர்த்தி, காட்சி விநாயகர் ஆகிய இரு சிற்பங்கள் எதிரெதிரே அமைந்துள்ளன.

பிராமி

இச்சிற்பம் அன்னவாகனத்தின்மீது வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இதன் மேல் வலக்கை அக்க மாலையும், இடக்கை கெண்டியும் பற்றியுள்ளன. கீழ் வலக்கை அபயமளிக்கிறது. இடக்கை வரமளிக்கிறது. பிராமியின் மூன்று தலைகளை ஜடாமகுடங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. காதுகளில் உருத்திராட்ச குண்டலங்கள் அணி செய்கின்றன. காதுகளில் உருத்திராட்ச குண்டலங்கள் அணி செய்கின்றன. கழுத்தில் கண்டிகையும், முத்தாரமும், சுவடியும், மாப்பில் பூனூலும், தோளில் வளையும், முன்கையில் காப்பும், கைவளையும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும், இடையில் கச்சையும், காலில் தண்டையும், காப்பும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வுருவம் மாப்பில் கசையின்றி எளிமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் உயரம் 67 செ.மீ. அகலம் 34 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

மாகேசுவரி

இச்சிற்பம் காளை வாகனத்தின்மீது வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை

நிரிதூலத்தையும், இடக்கை அக்க மாலையும் கொண்டுள்ளன. கீழ்க்கைகள் அபய முத்திரையிலும், வரத முத்திரையிலும் அமைந்து அருள்பாலிக்கின்றன. மாகேசுவரியின் தலையில் ஜடாமகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மற்றும் செவிப்பூ, இரத்தினப்பட்டம், கண்டிகை, சரப்பளி, பூணூல், தோள்வளை, காப்பு, கைவளை, உதர கச்சை, இடைக்கச்சை, தண்டை, காப்பு, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் முடி முதல் அடிவரை அலங்கரிக்கின்றன. மார்பில் கச்சையணி எளிணமயாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் உயரம் 58 செ.மீ. அகலம் 34 செ.மீ. காலம் 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

கௌமாரி

இச்சிற்பம் மயில் வாகனத்தின்மீது வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை வேலையும், இடக்கை கட்கத்தையும் ஏந்தியுள்ளன கீழ்க்கைகள் இரண்டும் அபயகரமாகவும், வரதகரமாகவும் அமைந்துள்ளன. ஜடாமகுடம், மகர குண்டலம், கண்டிகை, சவடி, பூணூல், தோள்வளை, காப்பு, கைவளை, உதரபந்தம், இடைக்கச்சை, தண்டை, காப்பு, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் கௌமாரியை அணி செய்கின்றன.

இவ்வுருவம் மார்பில் கச்சையின்றிக் காணப்படுகிறது. இதன் உயரம் 68 செ.மீ. அகலம் 36 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

வைஷ்ணவி

இச்சிற்பம் நான்கு கைகளுடன் கருட வாகனத்தின்மீது வீற்றிருந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை சங்கையும், இடக்கை சக்கரத்தையும் பற்றி நிற்க, கீழ்க்கைகள் இரண்டும் அபய வரதமளித்து அருள்பாலிக்கின்றன. உயர்ந்த ஜடாமகுடம், மகர குண்டலம், கண்டிகை, காப்பு, பூணூல், தோள்வளை, கைவளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் வைஷ்ணவியை அலங்கரிக்கின்றன. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 35 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

வாராசி

இச்சிற்பம் சிறிப் பாயும் சிம்மத்தை வாகனமாகக் கொண்டு வலக் காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை சக்திப் படையைப் பற்றியுள்ளது. இடக்கை ஏர்க்கலப்பையைப் பிடித்துள்ளது. கீழ்வலக்கை அபய முத்திரையிலும், இடக்கை வரத முத்திரையிலும் அமைந்து அருள்பாலிக்கின்றன. பன்றி முகமும், மானிட உடலும் பெற்று விளங்கும் இச்சிற்பத்தின் தலையில் கரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. கண்டிகை, சவடி, தோள்வளை, காப்பு, கைவளை, உதரபந்தம், இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய

அணிகலன்கள் இதனை அலங்கரிக்கின்றன. இதன் உயரம் 64 செ.மீ. அகலம் 33 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

மாகேந்திரி

இச்சிற்பம் ஐராவத்தின்மீது அமர்ந்த கோலத்தில் நான்கு கைகளுடன் காட்சியளிக்கிறது. மேல் வலக்கை சக்திப் படைமையையும், இடக்கை வஜ்ஜிரப் படைமையையும் பற்றியுள்ளது. கீழ்க்கைகள் இரண்டும் அபயகரமாகவும், வரதகரமாகவும் விளங்குகின்றன. தலையைக் கிரீட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மகரக்குழைகள் காதிலும், கண்டிகை, சவடி மார்பிலும், தோள்வளை மேல்கையிலும், காப்பு, கைவளை முன் கையிலும், கச்சை இடையிலும், தண்டை, பாதசரம் காலிலும் மாகேந்திரியை அலங்கரிக்கின்றன. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 35 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850-1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

சாமுண்டி

இச்சிற்பம் உரிய வாகனத்தின்மீது அமர்ந்த கோலத்தில் நான்கு கைகளுடன் காட்சியளிக்கிறது. மேல்வலக்கை திரிதூலத்தைப் பற்றியுள்ளது. இடக்கை துசி முத்திரை காட்டுகிறது. கீழ்க்கைகள் அபய முத்திரையிலும் வரத முத்திரையிலும் அமைந்துள்ளன. இதன் முடியை விரிந்த அனல் மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மகர குண்டலம், கண்டிகை, சவடி, தோள்வளை, கைவளை, காப்பு, பூணூல், இடைக்கச்சை, தண்டை ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கின்றன. இதன் வாகனமான பாயும் புலியை ஒத்த வாகனம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 35 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை.

பொதுத்தன்மை:

இங்குள்ள சப்த மாதர்கள் அனைத்தும் தனிப் பீடத்தில் வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு உரிய வாகனங்களின்மீது அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றன. பிராமிக்கு அன்னமும், மகேசுவரிக்குக் காணையும், கௌமாரிக்கு மயிலும், வைஷ்ணவிக்குக் கருடனும், வாராஹிக்குச் சிம்மமும், மாகேந்திரிக்கு யானையும், சாமுண்டிக்குப் புலியும் முறையே வாகனங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

வாராஹி கரண்ட மகுடம் அணிந்தும், மாகேந்திரி கிரீட மகுடம் அணிந்தும், சாமுண்டி ஜுவாலை மகுடம் அணிந்தும் காணப்படுகின்றன. ஏனைய நான்கும் ஜடா மகுடத்துடனே காட்டப்பட்டுள்ளன. பிராமிமீன் காது உருத்திராட்ச குண்டலம் அலங்கரிக்க ஏனைய உருவங்களில் வாராஹியைத் தவிர மகர குண்டலங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. வாராஹி மட்டும் காதில் அணியின்றிப் பன்றி முகத்துடன் எளிமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சிற்பங்கள்

சப்தமாதர் எழுவரும் மார்க்கச்சையின்றி இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரைக் கச்சையின்றிக் காணப்படுகின்றனர். சப்தமாதர் மகுடங்களின் பின்புறம் வேலைப்பாடுமிக்க இலைக்கருக்குகளும், பூக்களும் அமைந்து அழகு செய்கின்றன. கருங்கல்லில் வடிவமைத்துள்ள இவற்றின் ஆடை, அணிகளின் தன்மை, ஆயுதங்களின் அமைப்பு, தோற்றம், முகப்பொலிவு, உருவ அமைப்பு யாவும் கொண்டு நகரத்தார் காலக் கலையாக அடையாளங்காண முடிகிறது. இவை நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. காலம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. நகரத்தார் காலத்திய சப்தமாதர் சிற்பங்களுக்குப் பிள்ளையார்பட்டி சிற்பங்கள் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

சிவன்

இவ்வுருவம் சப்தமாதர் குழுவின் தொடக்கத்தில் மேல்திசை நோக்கி அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. காளை வாகனத்தின்மீது இடக்காலை மடித்து, வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கரங்களுடன் காட்டப்பட்டுள்ளார். மேல் வலக்கை திரிதூலத்தையும், இடக்கை மழுவையும் பிடித்துள்ளது. கீழ்க்கைகள் முறையே அபய, வரத முத்திரையில் அமைந்துள்ளன.

ஜடா மகுடம், மகர குண்டலம், கண்டிகை, முத்துமாலை, தொங்குசரம், தோள்வளை, காப்பு, பூணூல், இடைக்கச்சை, கழல், பாதசரம் ஆகிய அணிகள் இவ்வுருவை அழகு செய்கின்றன. இதன் உயரம் 54 செ.மீ. அகலம் 24 செ.மீ. காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இதனை அகோரமூர்த்தி என வழங்குகின்றனர்.

காட்சி விநாயகர்

இவ்வுருவம் சப்தமாதர் குழுவில், சாமுண்டியை அடுத்துக் கீழ்திசை நோக்கியவண்ணம் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி தருகிறது. விநாயகரின் நான்கு கைகளில் மேல் கைகள் இரண்டும் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் பற்றியுள்ளன. கீழ் வலக்கை ஓடிந்த தந்தத்தையும், இடக்கை மோதகத்தையும் கொண்டுள்ளது. தும்பிக்கை கீழ்நோக்கி நீண்டு இடம்புரியாக வளைந்து மோதகத்தைப் பற்றியுள்ளது. விநாயகரின் தலையைக் கரண்ட மகுடமும், நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்துப்பட்டமும், கழுத்தில் முத்தாரமும், சவடியும், தோளில் மணிவளையம், முன்கையில் மணி வளையம், நடு வயிற்றில் உதரபந்தமும், இடையில் கச்சையும், காலில் தண்டையும், பாதசரமும் அணி செய்கின்றன. வேழமுகமும் இடம்புரித் தும்பிக்கையும், குறுகிய மார்பும், சரிந்துப் பருத்த தொந்தியும், தசைப்பற்றுள்ள குட்டையான அங்கமும் கொண்டு நெற்றியில் திருநீறு அணிந்து இவ்வுருவம் காட்சியளிக்கிறது. இதன் உயரம் 53 செ.மீ. அகலம் 34 செ.மீ.

சப்தமாதர் சூழவைச் சார்ந்த இவ்விநாயகர் நகரத்தார் காலக் கலையை வெளிப்படுத்துகிறது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900.

பிராகார விநாயகர்

இவ்வுருவம் மேற்குத் திருசுற்று மாளிகைப் பத்தியில் உள்ள விநாயகர் சன்னதியில் அமைந்துள்ளது. வேலைப்பாடுமிக்க பீடத்தின்மீது வலக்காலைக் குத்திட்டு, இடக்காலை மடித்து நான்கு கைகளுடன் கீழ்த்திசை நோக்கி அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறது. விநாயகரின் மேல் வலக்கை அங்குசத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கையில் பாசம் உள்ளது. கீழ் வலக்கை உடைந்த தந்தத்தைப் பிடித்தும், இடக்கை மோதகத்தை ஏந்தியும் உள்ளன. விநாயகரின் துதிக்கை மேல் வயிற்றை அடைந்து, இடம்புரியாக வளைந்து இடக்கையில் உள்ள மோதகத்தைப் பற்றுகிறது.

கரண்ட மகுடம் பின்புறம் சாய்ந்த நிலையில் அலங்கரிக்கிறது. கழுத்தில் கண்டிகையும், சரமும், மார்பில் நான்கு வடங்களால் ஆன முத்துமாஸையும் மேல் கைகளில் தோள்வளையும், முன் கைகளில் காப்பும், நடு வயிற்றில் உதரக் கசையும், இடையிலிருந்து முழங்கால்வரை ஆடையும், காலில் காப்பும், பாதசரமும், விநாயகரை அலங்கரிக்கின்றன.

சதுரமான அகன்ற ஆனைமுகமும் பக்கங்களில் விரிந்த காதும், இரத்தினப் பட்டங்கள் அலங்கரிக்கும் அகன்ற நெற்றியும், கூர்மையான கண்களும் இடம்புரித் தும்பிக்கையும், ஒடுங்கி சரிந்த மார்பும், பருத்த தொந்தி வயிறும், தசைப்பற்றுள்ள குட்டையான அங்கங்களும் கொண்டு இப்பிராகார விநாயகர் காணப்படுகிறது. கருங்கல்லில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவ்வுருவம் காண்போரை ஈர்க்கவல்லதாகக் காட்சி அளிக்கிறது. விநாயகரின் ஆடையும், அணிகளும் ஆயுதங்களின் அமைப்பும் நகரத்தார் கலையை அடையாளங் காணச் செய்கிறது. இவ்வுருவம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியை சார்ந்தது. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 44 செ.மீ.

செஞ்சடேச்சுவரர்

பிரகார விநாயகரை அடுத்து இலிங்க வடிவில் உள்ள செஞ்சடேச்சுவரரைக் காணலாம். வட்டமான ஆவுடையார் நடுவே உருளை வடிவில் உயர்ந்து விளங்குகிறது. இதன் கோழி வடிவத்தை நோக்கியவாறு உள்ளது. செஞ்சடேச்சுவரரின் முன்புறம் இறைவனை நோக்கியவாறு அமர்ந்துள்ள கல் நந்தியையும், பலிபீடத்தையும் காணலாம். செஞ்சடேச்சுவரரின் இலிங்க வடிவம் இப்பகுதியிலிருந்து மறைந்த பழைய சிவாலயத்திற்கு உரியதாக இருத்தல் வேண்டும்.

சௌந்தரநாயகி

செஞ்சுடேச்சுவரரை அடுத்துச் சௌந்தர நாயகியின் நின்ற திருக்கோலம் கீழ்த்திசை நோக்கிக் காணப்படுகிறது. இவரது வலக்கை நீலாற்பவத்தைப் பிடித்தும், இடக்கை தொங்கும் கரமாகவும் அமைந்து காணப்படுகிறது. பாதங்களில் பாதசரமும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரைக் கச்சையும், மார்க்கச்சையில்லா மார்பும், தோள்களில் தோள்வளையும், முன்கையில் மெல்லிய வளையும், காப்பும், கழுத்தில் மெல்லிய பொன் நாணும், சவடியும், காதுகளில் மகரக்குழையும், செவிப்பூவும், தலையில் உயர்ந்த மகுடமும் அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

சௌந்தர நாயகியின் எதிரே அமர்ந்த நந்தியின் உருவைக் காணலாம். கொப்பு, மூக்குக்கயிறு, ஒற்றைமணி கோத்த கழுத்தணி, மணிகள் கோத்த கழுத்து வார்ப்பட்டை, உடல் விரிப்பு, காப்பு ஆகிய அணிகலன்களோடு திகழும் இந்நந்தி நகரத்தார் காலத்தியது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இது 93 செ.மீ. உயரமும் 27 செ.மீ. அகலமுமுடையது.

நாகர்

ஆறுமுகப் பெருமான் சன்னதியை அடுத்து இவ்வுருவம் காணப்படுகிறது. உயர்ந்த பீடத்தின்மீது உள்ள இலிங்கத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஐந்து தலைகளை விரித்து இலிங்கத்திற்கு நிழல் தரும் நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு நாகரின் வாலிப்பான உடல்வாகும், சுருக்கங்களும், கோடுகளும் நிறைந்த நாகர் மகுடத்தின் உட்பகுதியும், ஐந்து தலை நாகத்தின் முகமும், சிறிய கண்களும், சீறி நிற்கும் திறந்த வாயும், கூர்மையான பற்களும் முன்புறம் நீண்ட நாக்கும் மிக இயற்கையாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இவ்வுருவம் 65 செ.மீ. உயரமும் 31 செ.மீ. அகலமும் உடையது. நகரத்தார் காலக் கலை.

ஆறுமுகச் செவ்வேள்

ஆலயங்களில் நிறுவி வழிபடுவதற்குரிய முருகன் திருவுருவங்கள் எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும் என்பதை ஆகம நூல்கள் விரித்துக் கூறும். ஒரு முகமும், இரு கரங்களும் உடையது. ஒரு திருவுருவம், இரண்டாவது ஆறுமுகங்களும் இருகரங்களும் உடையது. இன்னொன்று ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கரங்களும் வாய்ந்தது ஆகும். பிள்ளையார்பட்டியில் உள்ளது மூன்றாவது வகையைச் சார்ந்தது. இதனை ஆறுமுகன், ஆறுமுக செவ்வேள், ஷண்முகன் என வழங்குவர்.

இவ்வுருவம் திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியில் மேற்குப் பகுதியில் மயில் வாணத்தில் கீழ்த்திசை நோக்கிக் காட்சி அளிக்கிறது. ஆறுமுகனின் இடக்கால் மடித்து மயிலின்மீது கிடந்தவாறும், வலக்கால் தொங்கியவாறும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகனின்

பக்கங்களில் வள்ளியும், தெய்வயானையும் மயில் வாகனத்தின்மீது காட்டப்பட்டுள்ளனர். ஆறுமுகனின் ஆறு தலைகளும் பன்னிரு கரங்களுமாகப் பார்ப்போரைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் நிலையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அம்பு, வில், மழு, மான், வாள், கேடயம், சக்திப்படை, வற்றிரப்படை ஆகிய ஆயுதங்கள் பத்துக் கரங்களில் விளங்க, முன்னிரு கரங்கள் அபய வரதக் கரங்களாக அமைந்து காணப்படுகிறது.

ஆறுமுகப் பெருமானின் தலைகளில் வேலைப்பாடுமிக்க கரண்ட மகுடங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. காதுகளில் மகரக் குழைகளும், நெற்றியில் பட்டமும், கழுத்தில் மலர்சரமும், தொங்குசரமும், மேல் கைகளில் தோள்வளையமும், முன் கைகளில் காப்பும், இடையில் கச்சையும், காலில் கழலும் பாதசரமும் அழகு செய்கின்றன.

வள்ளி

இவ்வுருவம் ஆறுமுகனின் வலப்புறம் தனிப்பீடத்தில் வலக்காலை மடித்து, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு இரு கைகளுடன் மயில் வாகனத்தில் அமர்ந்து காட்சியளிக்கிறது. வலக்கை முழங்கால்மீது அமைய, இடக்கை தாமரை மலரைப் பிடித்துள்ளது. வள்ளியைத் தாங்கி நிற்கும் மயில் வடதிசையில் திரும்பி நிற்கிறது. வள்ளியைச் சுற்றிக் கல் திருவாசிகை அலங்கரிக்கின்றது.

தெய்வயானை

இவ்வுருவம் ஆறுமுகனின் இடப்புறத்தில் இடக்காலை மடித்து, வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு மயில்மீது இருகரங்களுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. இதன் இடக்கை தொடைமீதும், வலக்கை நிலோற்பல மலரை ஏந்தியும் உள்ளது. தேவியர் அணிந்துள்ள கரண்ட மகுடமும், மகரபத்தர குழைகளும், கண்டிகை, கண்டசரமும், தொங்குசரமும், தோள்வளை, கைகாப்பு, காரை, பாதசரம் முதலிய அணிகளும் இடையே அலங்கரிக்கும் கச்சையும் நகரத்தார் காலக் கலையை அடையாளங் காண உதவுகிறது. இவ்வுருவங்களின் காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது இச்சிற்பங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. இங்கு வள்ளிக்கும், தெய்வயானைக்கும் தனித்தனியாக மயில் வாகனத்தை அமைத்துள்ள பாவும் நகரத்தார் காலக் கலையின் தனித்தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது.

பசுபதீசர்

நாகரை அடுத்து உள்ள நீண்ட பீடத்தன் நடுவில் பசுபதீசரும் சிறிய இடம்புரி விநாயகரும் பெரிதும், சிறிதுமாக விளங்கும் ஐந்து தலை நாகரின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. நீண்ட பீடத்தின்மீதுள்ள இலிங்கத்திற்குச் சொரிந்து நாவால் இலிங்கத்தை நீவும் பசுவின் உருவம் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைப்

சிற்பங்கள்

பசுபதீசர் என்று அழைத்து வழிபடுகின்றனர். இலிங்கத்திற்குப் பால் சொரியும் பசு தம் உடலை ஓடித்துக் கழுத்தை வளைத்து நாவால் நீவிடும் காட்சி நேரில் கண்டு இன்புறத் தக்கது. நகரத்தார் காலக் கலை. இதன் உயரம் 54 செ.மீ. அகலம் 65 செ.மீ. ஆகும்.

தண்டாயுதபாணி

இவ்வுருவம் பசுபதீசரை அடுத்துத் தனி சன்னதியில் கீழ்த்திசை நோக்கியவாறு காணப்படுகிறது. பீடத்தின்மீது இரு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. வலக்கை நீண்ட தண்டலத்தைப் பிடித்தவாறும், இடக்கை இடுப்பின்மீது அமைந்தவாறும் காணப்படுகிறது. மழுங்கிய தலையைச் சுற்றிலும் உருத்திராட்ச மாலை அலங்கரிக்கிறது. கழுத்தில் உருத்திராட்சப் பதக்கம் கோத்த தொங்குசரமும் தோளில் வளையும், இடுப்பில் கௌபீனமும் எளிமையாக அமைந்து விளங்குகிறது. இதன் உயரம் 64 செ.மீ. அகலம் 20 செ.மீ. ஆகும்.

மகாலட்சுமி

இவ்வுருவம் திருச்சுற்று மாளிகையின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள சன்னதியில் காணப்படுகிறது. சன்னதியின் நடுவே உள்ள தாமரைப் பீடத்தில் நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. மேல் கைகளிரண்டும் தாமரை மலரைப் பிடித்துள்ளன. கீழ்க்கைகள் அபய, வரத முத்திரைகளில் அமைந்து அருள்பாலிக்கின்றன. கிரீட மகுடம் தலையிலும், மகரக் குழைகள் காதிலும், மார்க்கச்சை தலைகளின்மீதும் இடைக்கச்சை முழங்காலுக்குக் கீழ் வரையிலும் அமைய இலட்சுமி கீழ்த்திசை நோக்கி அருள்பாலிக்கிறார். பக்கங்களில் இரு யாணைகள் துதிக்கையில் அமுத கலசத்தைப் பெற்று இலட்சுமிக்குப் புனித நீர் சொரியும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதைச் சுற்றிலும் பின்புறம் அழகிய கீர்த்தி முகப்புடைய கல்லாலான திருவாசிகை அலங்கரிக்கிறது. நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது பிரதிஷ்டை செய்து அமைக்கப்பட்டது. இதன் உயரம் 1.25 செ.மீ. அகலம் 90 செ.மீ. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும்.

எண்தோள் காளி

இவ்வுருவம் மகாலட்சுமி சன்னதியில் தென்புறம் அமைந்துள்ளது. உயர்ந்த பீடத்தின்மீது வலக்காலை மண்டியிட்டு, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு எண் தோள்களில் ஆயுதம் தாங்கிக் கீழே கிடக்கும் அசுரனை அழிக்கும் நிலையில் இச்சிற்பம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வலக்கையில் முறையே அங்குசம், வாள், கத்தி, துலம் ஆகிய ஆயுதங்களும், இடக்கையில் உடுக்கை, பாசம், கேடயம், கபாலம் ஆகிய கொடிய ஆயுதங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. தலையில் விரிந்த அனல் மகுடம் அலங்கரிக்கிறது.

காதிஸ் பத்ரகுண்டலமும், கழுத்தில் கண்டசரமும், மாப்பில் சவடியும், தணங்களில் நாகக்கச்சையும், இடை முதல் முழங்காலுக்கும் கீழ்வரை ஆடையும், காலில் தண்டையும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. அன்னையின் இடது திருவடி அசுரனின் முகத்தில் படிந்துள்ளது. அசுரனின் கைகளில் உள்ள வாளும்கேடயமும் செயலற்ற நிலையில் காணப்படுகின்றன. அசுரன் அச்சத்தால் அபயக்குரல் எழுப்பும் பாவனையில் உள்ளான். நகரத்தார் காலத்திய இச்சிற்பம் கோயில் முதல் திருப்பணியின்போது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 45 செ.மீ. காலம் கி.பி. 1850 - 1900.

சரசுவதி

இச்சிற்பம் மகாலட்சுமியின் சன்னதியில் வடதிசையில் தனிப் பீடத்தில் காணப்படுகிறது. இடக்காலை மடித்து வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கைகளுடன் காட்சி அளிக்கிறது. மேல் வலக்கை அக்க மாஸையைப் பற்றியுள்ளது. கீழ் வலக்கை சின்முத்திரை காட்டி உபதேசிக்கிறது. கீழ் இடக்கை ஏடு ஏந்தியுள்ளது. சரசுவதியின் தலையை மூடாமதும் அலங்கரிக்கிறது. மகரக் குழைகள், சரப்பளி, சவடி, மார்க்கச்சை, சன்னவீரம், பூனூல், தோள்வளை, காப்பு, முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை இடைக்கச்சை, தண்டை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வுருவத்தின் அமைப்பு, முகப்பொலிவு, அடை அணிகளின் தன்மையைக் கொண்டு நகரத்தார் காலக் கலையாகக் கருத முடிகிறது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 70 செ.மீ. அகலம் 40 செ.மீ.

காத்தியாயினி

இச்சிற்பம் திருச்சற்று மாளிகைப் பத்தியின் வடதிசையில் வாகன மண்டபத்தை அடுத்து உள்ளது. உயர்ந்த பீடத்தின்மீது அமர்ந்த கோலத்தில் நான்கு கைகளுடன் தென்திசை நோக்கிய வண்ணம் காட்சியளிக்கிறது. இடக்கால் மடித்தும், வலக்கால் தொங்கவிட்டும் காணப்படுகிறது. மேல் வலக்கை சக்கரத்தையும், இடக்கை சங்கையும் கத்தரி முத்திரையில் பற்றியுள்ளன. கீழ் வலக்கை அபயம் அளிக்கிறது. இடக்கை சிம்மகரண முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. தலையை உயர்ந்த கிரீட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. முடி முதல் அடிவரை பல்வேறு அணிகலன்கள் அணிந்து, இடையில் மடிப்புடைய ஆடை தரித்துக் காணப்படுகிறது. அருள்சுரக்கும் முகமும் அருள்பாலிக்கும் கரமும் கொண்டு அமர்ந்த திருக்கோலமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. நகரத்தார் காலத்துக் கலைக்குச் சான்றாகத் திகழ்கிறது. கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியில் நடந்த நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது இவ்வுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிற்பங்கள்

பைரவர்

இறைவன் பிரமனை ஒறுக்கும் வேளை தோன்றிய தோற்றமே இது. பிரமனிடம் கோபம் கொண்டபோது அவன் தலையினைக் கொய்யும் வண்ணம் பைரவரைப் பணித்ததாக வரலாறும் உண்டு. பைரவரையும், வீரபத்திரரையும் சிவனின் மூர்த்தி பேதங்களாக நூல்கள் கூறும்.

அறுபத்து நான்கு வேறுபட்ட நிலைகளில் பைரவரை உருவாக்குவார்கள். இவ்வறுபத்து நான்கு வேறுபாடுகளும் பைரவரின் எட்டு அடிப்படையான தோற்றங்களின் விரிவு. இவ்வெட்டு வகை மூல பைரவர்கள் அசிதாங்க பைரவர், குரு பைரவர், சண்ட பைரவர், குரோத பைரவர், உன்மத்த பைரவர், கபால பைரவர், பீஷண பைரவர், சம்ஹார பைரவர் என்பவர்களாம்.

வடுக பைரவர், ஸ்வர்ணாகர்ஷண பைரவர் என இரு நிலைகளும் உண்டு. வடுக பைரவர் உருவங்களை நான்கு கரங்களிலும், எட்டுக் கரங்களிலும் காணலாம். இவரின் பக்கத்தில் நாய் வாகனம் இடம் பெறும்.

இவ்வுருவம் பிரதான வாயிலை அடுத்து எல்லா மண்டபங்களுக்கும் வெளியே வடகிழக்குக்கும், வடக்குக்கும் இடையில் பைரவர் கோயில் இடம் பெறும். பைரவருக்கு கேத்திரபாலகர் என்னும் பெயரும் உண்டு. கேத்திரம் என்பது கோயிலைக் குறிக்குஞ் சொல். பாலகர் என்பது காப்பவர் என்று பொருள்படும். சிவாலயங்களில் பைரவர் முக்கியப் பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றாக விளங்கக் காண்கிறோம்.

பிள்ளையார்பட்டி கோயிலில் திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியில் காத்தியாயினியை அடுத்து உரிய இடத்தில் பைரவர் சன்னதியைக் காணலாம். இவ்வுருவம் சதுரமான பீடத்தின் மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் வடுக வாகனத்தைப் பின்புறம் கொண்டு ஆடையற்ற திருவுருவாய் நான்கு கைகளுடன் நின்ற திருக்கோலம். இதன் மேல்வலக் கையில் உடுக்கை உள்ளது. இடக்கை ஆடும் அரவத்தைப் பிடித்துள்ளது. கீழ் வலக்கை முத்தலை சூலத்தைக் கொண்டுள்ளது. இடக்கை கபாலத்தை ஏந்தியுள்ளது. மேல்திசை நோக்கியுள்ள இப்பைரவரின் தலையில் விரிந்த அனல் மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. வலக்காதிற் மகர குண்டலமும், இடக்காதிற் பத்தர குண்டலமும், கழுத்தில் கண்டிகையும் சரப்பளியும், சவடியும், மார்பில் பூணூலும் அணி செய்கின்றன. மேல் கைகளில் தோள்வளையமும், முன் கைகளில் காப்பும் அலங்கரிக்கின்றன. இடையைச் சுற்றிலும் ஆடும் அரவும், அரைஞாணாக அமைந்துள்ளது. ஆடும் அரவத்தின் மகுடம், கபாலம் ஏந்திய கையின்கீழ்த் தாங்கி நிற்கிறது. இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை பெரிதும், சிறிதுமாய்க் கோத்த உடைமணி அழகு செய்கிறது. காலில் பாதசலங்கை அலங்கரிக்கிறது.

பைரவரின் பின்புறம் உடலையொட்டி வடுக வாகனம் வடதிசை நோக்கியவண்ணம் காணப்படுகிறது. இதன் கீழ் நோக்கிய முகமும், நிமிர்ந்த காதும், நீண்ட உடல்வாகும், வலுவான கால்களும், அளவோடு அமைந்து விளங்குகிறது.

ஆடையற்ற திகம்பரர் திருக்கோலத்தில் முகத்தில் சேற்றம் தெறிக்கப் பயங்கரத் தோற்றத்தோடு பைரவரின் உருவம் காணப்படுகிறது. சதுரமான பரந்த முகம், அகன்ற நெற்றி, நெளிந்த புருவம், உருண்ட கண்கள், அச்சம் தரும் பார்வை, புடைத்த நாசி, கோரைப் பற்கள், மெள்ளத் திறந்த வாய், அகன்ற தோள், விரிந்த மாப்பு, அளவான அங்கங்கள் யாவும் விளங்கப் பைரவர் உருவம் பயங்கரத் தோற்றத்தோடு காட்சி அளிக்கிறது.

நகரக் கோயில்களில் இலுப்பைக்குடி மாத்தூராக் கோயில் பைரவர்களை விட இது சற்று, காலத்தால் பிற்பட்டது. இது கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டை சார்ந்த கடைப் பாண்டியர் காலத்தது. இது ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களால் மாத்தூர் பைரவரை ஒத்துள்ளது. ஆனால் மாத்தூர்ப் பைரவரிடம் காணப்படும் இருவடுக வாகனங்கள் இங்குக் காட்டப்படாது, ஒரே வடுக வாகனம் மட்டும் கொண்டு காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வுருவம் பீடம் முதல் முடிவரை 1.15 மீ உயரமும், முடி முதல் அடி வரை 88 செ.மீ. உயரமும் 40 செ.மீ. அகலமும் உடையது.

நவக்கிரக மண்டலம்

பைரவரை அடுத்து நவக்கிரக மண்டலத்தைக் காணலாம். இங்கு ராகு, கேது முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் உயர்ந்த மேடை மீது வழிபாட்டில் உள்ளன. இவை நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது செய்தளிக்கப்பட்டவை.

தூரிய, சந்திரர்கள்

சிவாலயத்தில் மகாமண்டபத்திலோ, அதற்கு வெளியே உள்ள மண்டபத்திலோ வாயிலில் இரு பக்கங்களிலும் தூரியனும் சந்திரனும் பரிவார தெய்வங்களாக இடம் பெறுவர். இவ்வுருவங்கள் இறைவனின் சன்னிதானத்தை நோக்கியவாறு அமைக்கப்படும். நான்தோறும் பகலில் நிகழும் பூஜை தூரிய பூஜையுடனும், இரவில் நிகழ்வது சந்திர பூஜையுடனும் தொடங்கும் என்பர்.

சந்திரன்

இவ்வுருவம் ராஜகோபுரத்தை ஒட்டியுள்ள அலங்கார மண்டபத்தின் முன்புறம் சுவாமி சன்னதியை நோக்கி நின்ற திருக்கோலத்தில் இரு கைகளுடன் காட்சியளிக்கிறது. சந்திரனின் இரு கைகளும் அல்லி மலரைக் கடக முத்திரையில் கொண்டுள்ளன. சந்திரனின் தலையின் பின்புறம் வட்டமான ஒளிவட்டம் காட்டப்பட்டுள்ளது. கரண்ட மகுடம், குண்டலம், சரப்பளி, காப்பு, கைவளை, பூனூல், இடைக்கச்சை ஆகிய அணிக

சிற்பங்கள்

ளும், ஆடையும் அலங்கரிக்கின்றன. இடையில் பக்கவாட்டில் உள்ள ஆடைக்கட்டு பீடம் வரை நீண்டுள்ளது. காலம் கி.பி. 1850 1900. நகரத்தார் காலக் கலை. இதன் உயரம் 60 செ.மீ. அகலம் 21 செ.மீ.

தூரியன்

இவ்வுருவம் சதுரமான இருக்கைமீது இருக்கைகளில் தாமரை மலரைக் கடக முத்திரையில் கொண்டு நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறது. தூரியனின் தலையில் மகுடமும், தலையின் பின்புறம் ஒளிவட்டமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. காநில் குழையும் கழுத்தில் சரப்பளியும், பதக்கமும், இடையில் கச்சையும், இடையின் பக்கங்களில் ஆடைக்கட்டும் அணிந்து விளங்கக் காணலாம். காலம் 1850 - 1900. நகரத்தார் காலக் கலை. இதன் உயரம் 61 செ.மீ. அகலம் 21 செ.மீ.

வல்லபை கணபதி

தாமரை மலர்மீது உள்ள செவ்வக இருக்கையில் வல்லபை கணபதி மூலிக வாகனத்தின்மீது வடதிசை நோக்கித் தேவியைத் தொடைமீது கொண்டு நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். கணபதியின் மேல் கைகள் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் பிடித்துள்ளன. கீழ் வலக்கை ஒடிந்த தந்தத்தைப் புற்றி உள்ளது. இடக்கை இடது தொடைமீது வீற்றிருக்கும் தேவியை அணைத்துத் தழுவிவாறு காட்டப்பட்டுள்ளது. யானை முகம் கீழ்நோக்கி நீண்டு வளைந்த வலம்புரித் துதிக்கையும், துதிக்கையிலுள்ள மோதகமும், எடுப்பாக விளங்கக் காணலாம்.

கணபதியின் தலையைக் கரண்ட மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. கழுத்தில் சரப்பளியும், மேல் கையில் தோள்வளையும், முன்கையில் காப்பும், காலில் கழலும், பாதசரமும் அழகு செய்கின்றன. இடது மார்பில் பூணூல் ஓடுகிறது. பெருத்த வயிற்றைச் சுற்றிலும் உதரபந்தக் கச்சை கட்டப்பட்டுள்ளது. இடையிலிருந்து தொடை வரை கீழாடைத் தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வல்லபை கணபதியைச் சுற்றிலும் வேலைப்பாடுமிக்க கீர்த்தி முகப்புடைய திருவாட்சி திகழ்கிறது. திருவாட்சியின் மேல்பகுதி கீர்த்தி முகமும் அதன் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் இரு மகரங்களிலும் வாயிலிருந்து இலைக்கருக்கு முகப்புடைய திருவாட்சி வட்டமாக வளைந்து வளப்பூட்டும் நிலையில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரே கல்லில் அணியொட்டித் தூணையும் இச்சிற்பத்தையும் இடைவெளி தெரியுமாறு நேர்த்தியாகச் செதுக்கியுள்ள சிற்பியின் திறன் கண்டு போற்றுவதற்குரியது.

கணபதியின் தொடைமீதுள்ள தேவி இரு கைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளாள். அவளது வலக்கை நிலோத்பலத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை தொடைமீது அமைந்துள்

எது. கரண்ட மருடும், வட்டக்குழை, எழுத்தணி, தோள்வளை, கைவளை யாவும் கொண்டு வணப்போடு காணப்படுகிறான். இடையிலுள்ள கச்சை அழகிய மடிப்புக்களோடு முழங்காதுக்குக் கீழ்வரை அமைந்தும், கச்சையின் ஆடைக்கட்டு இடதுமேல் தோளில் மேலாடையாக நீண்டு வணப்பட்டுகிறது.

வல்லப கணபதியின் யானைமுகமும், இடம்புரித் தூர்பிக்கையும், பெருத்த வயிறும், குட்டையான காணும், கைகளும், கூர்மையான கண்களும், வலப்புறம் ஓடிந்த தந்தமும், இடப்புறம் எழிலாக நீண்ட தந்தமும் நேரில் கண்டு இன்புறத்தக்கவை. வல்லப கணபதியைத் தாங்கி நிற்கும் முஷிக வாசனம் மேல்நோக்கியதாயும், கூர்மையான பற்களும், அகன்ற தலையும், பக்கங்களில் விரிந்த காதுமும், மலரணிகள் அழகூட்டும் கழுத்தும், நீண்ட உடல்வாகும், பீடம் வரை சரிந்து நிற்கும் வாலும், உறுதியான கால்களும் அழகோடு அமைந்துள்ளன. நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது இக்க லைப்பணி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இதன் உயரம் 1.45 மீ.; அகலம் 70 செ.மீ.

உமாமகேசகவரர்

சிவபெருமானும், உமையும் காளை வாசனத்தின்மீது தோன்றும் அழகிய காட்சி சிற்ப வடிவமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமான் நான்கு கைகள் உடையவராக இடது காலை மடித்து, வலது காலைத் தொங்கவிட்டுச் சகாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். மேல் இரூ கைகளில் மழுவும் மானும் உள்ளன. கீழ் வலக்கை அபயம் காட்ட இடக்கை வரத முத்திரையில் காணப்படுகிறது.

நீண்டு உடர்ந்த ஐடாமருடம் சிவனின் தலையை அலங்கரிக்கிறது. மேலும் சிவனின் உடலை மகரக்குழைகள், கண்டுகை, சரப்பளி, புஷ்பப் பதக்கம் கோத்த தொங்குசரம், தோள்வளை, கைவளை, காப்பு, இடைக்கச்சை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் அணி செய்கின்றன.

சிவபெருமானின் இடப்புறத்தில் அமர்ந்துள்ள உமை வலக்கையில் மலர் பற்றி, இடக்கையைத் தொடைமீது கொண்டு காணப்படுகின்றார். உமை அன்னை அமர்ந்துள்ள ஓயில், அவர் உடுத்தியுள்ள ஆடை, அணிந்திருக்கும் அணிகள், உடலமைப்பு, இடை வணப்பு, கச்சையில்கா இளந்தனங்களின் எழில், இடையே சுற்றியுள்ள கச்சையின் அமைப்பு யாவும் நகரத்தார் கலையை அடையாளங்காண உதவுகின்றன. சிவபெருமா னின் அருள்முகமும், உமை அன்னையின் மலர் முகமும் மிகப் பொலிவுடன் விளங்கு கின்றன.

உமா மகேச்சுவரரைத் தாங்கி நிற்கும் விடை வாகனம் எடுப்பாகக் காணப்படுகிறது. இது முகத்தை முன்புறம் திருப்பி நிற்கும் வாங்கும், தாமரைப் பொருட்டை ஒத்த கொம்பும், பக்கங்களில் விரிந்த செவியும், பிறை வடிவைய நாகியும், மருண்டு திறந்த கண்களும், மடித்த தாடியும், நீண்ட உடலும், வலுவான கால்களும், இயற்கையாகச் சுருண்டு காலில் சரிந்து நிற்கும் வாலும் மிகக் கவனமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நந்தி முக்குக் கயிறு அணிந்தும், கழுத்தில் முறுக்கேறிய கயிறும், மணிகளும், மணிச்சரமும், மலர்ச்சரமும் அணிந்து நீண்ட உடலில் வார்சலங்கை வணப்பூட்ட, மேலுடலில் விரிப்பும், கால்களில் காப்பும் அணிந்து விளங்கக் காணலாம். தொன்று தொட்டு இது பெருமானுக்குரிய கொடியும், வாகனமும், இடபமேயாகும்.

‘ஜாந்தி வால் வெள்ளேறே சிறந்த

சீர்கெழு கொடியும் அவ்வேறு என்ப

என்பது புறநானூறு. எனவே அறக்கடவுளே விடையாக இருந்து இறைவனைத் தாங்கி வருகிறது என்பது மரபு.

பிரமன்

வல்லப கணபதியை அடுத்துள்ள அணியொட்டித் தூணின் முன்புறம் இவ்வுருவம் காணப்படுகிறது. தாமரை மலர்மீது உள்ள வட்டமான இருக்கையில் நான்கு கைகளுடன் நின்ற திருக்கோலமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் கைகள் நான்கும் அக்க மாலையும், கெண்டியையும் கத்தரி முத்திரையில் பற்றியுள்ளன. கீழ்க்கைகள் அபய முத்திரையிலும், வரத முத்திரையிலும் அமைந்து அருள்பாலிக்கின்றன.

பிரமனது தலைகளை உயர்ந்த ஐடாமகுடம் அலங்கரிக்கிறது. காதிச் சூண்டலமும், கழுத்தில் பதக்கம் கோத்த பொற்சரமும், மார்பில் பூக்கள் கோத்த தொங்குசரமும், மேல் கையில் தோள்வளையும், முன்கைகளில் காப்பும், இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை உடலை ஒட்டிய வஸ்திரக் கட்டும், காலில் காப்பும், பாதசரமும் பிரமனை அலங்கரிக்கின்றன. இடையிலுள்ள ஆடைக்கட்டு பக்கங்களில் சரிந்து வணப்பூட்டுகின்றன. நீண்ட உடல்வாகும், அளவான அங்கங்களும், நான்கு கைகளும், மூன்று முகங்களும் கொண்டு வடதிசை நோக்கிக் காணப்படுகிறது. இச்சிற்பத்தைத் தனிக் கல்லில் செதுக்கி அணியொட்டித் தூணின் முன்புறம் உள்ள பிள்ளைக் காலில் பொருத்தியுள்ளனர். காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இதன் உயரம் 1.33 மீ. அகலம் 44 செ.மீ.

திருமால்

சிவாலயங்களில் திருமால் பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றாக விளங்கக் காணலாம். இங்கு விஷ்ணுவின் விக்ரங்களை நிறுவி வழிபட வேண்டிய முறையினைச் சிவாக்ரமங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. விஷ்ணுவின் உருவம் இவ்வாலயத்தில் விமானங்களிலும்,

கோபுரங்களிலும் தூண்களிலும் இடம்பெறக் காணலாம். இவ்வாறு இடம்பெறும் உருவங்கள், திருமால் சிவனின் பரிவார தெய்வம் என்றும் வழிபாட்டிலேயே அமைகின்றன.

பிள்ளையார்ப்பட்டிக் கோயிலில் ராஜ கோபுரத்தை ஒட்டியுள்ள அலங்கார மண்டபத் தூணில் திருமால் உமாமகேச்சுவரரை அடுத்துக் காணப்படுகிறது. இங்குத் திருமால் நீலமேனி நெடியோனாக ஆழியும், சங்கமும் ஏந்திய அபயவரதம் அளிக்கும் நிலையில் நான்கு திருக்கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். கிரீட மகுடம், முத்துப் பட்டம், செவிப்பு, மகரகுண்டலம், சரப்பளி, பதக்கம் கோத்த முத்துவடம், கல்பதித்த மகரக் கண்டிகையுடன் தொங்குசரம், தோள்வளை, காப்பு, உதரபந்தம், பூணூல், இடைக்கச்சை, தொடைமாலை, பீடம் வரை சரிந்து நிற்கும் ஆடைக்கட்டு, கால்காப்பு, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் முடி முதல் அடி வரை அமைந்து இவ்வுருவை அலங்கரிக்கின்றன.

திருமாலின் தலைமீது அரைவட்ட வடிவில் அழகிய தலை மாலை பூரிம முகப்புடன் அமைந்து வளப்பூட்டுகிறது. சிற்ப வடிவில் தோன்றும் இவ்வுருவம் செட்டிநாட்டுச் சிற்பக் கலையை வெளிப்படுத்துகிறது. காலம் கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இதன் உயரம் 1.30 மீ. அகலம் 48 செ.மீ.

இலட்சுமி மண்டபச் சிற்பங்கள்

பிள்ளையார்ப்பட்டி மருதீசர் ராஜகோபுரத்தின் முன்புறம் அட்ட இலட்சுமி மண்டபம் உள்ளது. இங்குள்ள எட்டுத் தூண்களின் முன்புறம் எண்வகை இலட்சுமியின் சிற்ப வடிவங்களைக் காணலாம். இவை ஒன்வொன்றும் அணியொட்டித் தூண்களின் முன்புறம் உள்ள பிள்ளைக்காலில் செதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள இலட்சுமிகள் எண்மரும் நின்ற திருக்கோலத்தில் நான்கு கைகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

இவற்றுள் ஒன்று சத்தியம், வஜ்ஜிரப்படையும், மேல்கைகளில் ஏந்தி, கீழ்க் கைகளால் அபயவரதமளிக்கிறது. இரண்டாவது சிற்பம் உடுக்கையும், நாகத்தையும், திரிதலத்தையும், கபாலத்தையும் நான்கு கைகளில் கொண்டு தோற்றமளிக்கிறது. மூன்றாவது உருவம் ஆழியும், சங்கமும் மேல்கைகளில் ஏந்தி, கீழ்க் கைகளால் அபயவரதமளிக்கிறது. நான்காவது சிற்பம் மேலிருகைகளில் மலர்ந்த தாமரையை ஏந்தி, கீழ்க்கைகளால் அபயவரதம் அளிக்கிறது. இச்சிற்பங்கள் நான்கும் இலட்சுமி மண்டபத்தின் தென்திசையில் கிழக்கு தொடங்கி மேற்காக அமைந்துள்ளன. அடுத்து இம்மண்டபத்தின் வடதிசைத் தூண்களில் ஏனைய இலட்சுமி சிற்பங்களைக் காணலாம்.

இவற்றில் முதல் சிற்பம் மழுவும், மானும் மேல் கைகளில் ஏந்தி கீழ்க்கைகளால் அபயவரதமளிக்கிறது. இரண்டாவது சிற்பம் மேல் கைகளில் தாமரையும், அல்லியும் ஏந்தி கீழ்க்கைகளால் அபயவரத முத்திரை காட்டுகிறது. மூன்றாவது மேல் கையில் தாமரை மலரைப் பற்றி, கீழ் வலக்கையில் அக்கமாலை ஏந்திச் சின்முத்திரை காட்டுகிறது.

இடக்கை நிலோத்பலத்தைப் பிடித்துள்ளது. நான்காவது அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் மேல் கையில் ஏந்தி, கீழ்க்கைகளால் அபயவரதமளித்து அருள்பாலிக்கிறது.

இலட்சுமி எண்மரும் இருபாதங்களைத் தாமரை இருக்கையின் மீது சமமாக ஊன்றிச் சமபாத ஸ்தான கோலத்தில் நின்ற நிலையில் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தலையையும், உடலையும் நேராக நிமிர்த்தி, சமநிலை கொண்டு கைகளையும், கால்களையும் நெருங்க அமைத்து ஒரு பால் கோடாமல் நேர் நோக்குடையராகக் காணப்படுகின்றனர். இலட்சுமி எண்மரின் முகப்பொலிவு அவர்களின் தன்மைக்கேற்ப உருவத்திற் குருவம் மாறுபடுகிறது. எண்மரின் உருவ அமைதிக்கு ஏற்ப அவை ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களின் தன்மையும், முத்திரைகளும் அமைந்து விளங்குவதைக் காணலாம். எண்மரின் தலைகளிலும் பல்வேறு மலர்கள் கோத்த அழகிய தலை மாலைகள் அமைந்து வனப்புபட்டுகின்றன. இவர்களது தலையில் கிரீட மகுடம், ஜடா மகுடம் ஆகிய மகுடங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் பத்ரகுண்டலம், பொட்டுமணி, கண்டிகை, சரப்பளி, முத்தாரம், சவடி, பதக்கம் கோத்த தொங்குவடம், கொத்து சரப்பளி ஆகிய கழுத்தணிகளை அணிந்துள்ளன. அவ்வாறு தோள்களில் தோள்வளையும், முன்கையில் இரட்டைவடகாப்பும், தனங்களின்மீது குஜபந்தமும், மார்பில் சன்ன வீரமும், இடையில் இலைக்கருக்கு வடிவு மடிப்புடைய ஆடைகளும், கால்களில் தண்டையும், பாசரமும், இவ்வெண்மரையும் அலங்கரிக்கக் காணலாம். இடையில் உள்ள ஆடைக்கட்டுகள் பக்கங்களில் வனப்போடு சரிந்து அழகு செய்கின்றன. இவை உடலில் பளுவான அணிகளும், ஆடையும் அணிந்து காணப்படுகின்றன.

இவ்விதம் அணிகலன்களை மிகவும் கவனமாகவும், மிகுதியாகவும் காட்டும் வழக்கு விஜயநகர காலத்தில் தொடர்ந்து செட்டிநாட்டுக் கலையிலும் அவை நீடிப்பதைக் காண முடிகிறது.

செட்டி நாட்டுக்கே உரிய மலர்ப்பதக்கங்களும், கற்கள் பதித்த மலர்க்கண்டிகையும், மகர கண்டிகையும், முத்து வடத்தையும், தொங்கு சரத்தையும், சவடி முதலிய அணிகளையும் இச்சிற்பத்தில் கண்டு மகிழலாம். இவை செட்டிநாட்டு நகரத்தார் கலையை அடையாளங் காண வகை செய்கிறது. விஜய நகர நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த அட்டசத்தி மண்டபங்களைப் பின்பற்றி இம்மண்டபமும், சிற்பங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், இரணியூர் ஆகிய கோயில் மண்டப வரிசையில் வைத்து இது எண்ணத்தக்கது.

ஆதிலட்சுமி, தனலட்சுமி, சௌபாங்கியலட்சுமி, வீரலட்சுமி, விஜயலட்சுமி, தான்யலட்சுமி, சந்தானலட்சுமி, கஜலட்சுமி ஆகிய இலட்சுமிக்களை அட்ட லட்சுமிகளாக அடையாளங் காண முடியாதவாறு இச்சிற்ப வடிவங்கள் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இங்குள்ள அட்டலட்சுமியாகிய எண்மரும் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிகழ்ந்த முதல் திருப்பணியின்போது நகரத்தாரால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. செட்டிநாட்டுச் சிற்பங்களின் கலை வளத்தை, சமய நெறியை அறிந்து கொள்ள இவை சான்றாக அமைகின்றன.

நந்தி

சிவாலய வழிபாட்டில் அருள்மிகு நந்தி தேவருக்குச் சிறப்பான இடமுண்டு. நந்தியைப் பற்றிய வரலாறு, இலக்கியங்கள், புராணங்கள் ஆகியவற்றில் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. நந்தியில்லாத சிவாலயத்தைக் காண்பது அரிது.

நந்தியின் உருவம் இறைவனின் சன்னதியிலேயே இடம்பெறும். சிவனது சன்னதியில் அமர்ந்து காவல் புரிவது நந்தியின் பணி. தென்னகக் கோயில்களில் திருச்சுற்றுக் களைக் கடக்கும்போதும் நந்தியின் பெரிய உருவங்களைக் காணலாம். அவ்வாறு சன்னதியின் முன்புறம் உள்ள மகாமண்டபத்தில் உள்ள நந்தியின் உலோகச் சிலையைச் சில ஆயங்களில் கண்டு களிக்கலாம்.

பிள்ளையார்பட்டி மருதீசர் கோயில் திருச்சுற்றில் கொடிமரம், பலிபீடம், அடுத்து நந்தியின் பெரிய உருவத்தைக் காணலாம். இங்குச் சிவனின் வாகனமான நந்தியும் பெருமான் காளை உருவில் காட்சியளிக்கிறார். இவ்வுருவம் இறைவனின் சன்னதியை நோக்கியவாறு அமைந்திருக்கிறது. நந்தியின் நீண்ட உடல்வாகும், வனப்போடு வளைந்த திமிலும், பக்கங்களில் விரிந்த காதும், விரிந்த கண்களும், திறந்த வாயும், மேல் தாடையை நீவிய நாக்கும், தாமரைப் பொகுட்டினை ஒத்த கொம்பும், நீண்ட தாடியும், வலுவான கால்களும், உறுதியான குளம்பும், நீண்டு மடித்த வாலும், வாலில் உள்ள முடியும் மிகக் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கழுத்தில் முறுக்கேரிய கயிறும், சதங்கை கோத்த மூன்று கழுத்து வார்பட்டையும், உடம்பிலிருந்து பின்னுடல் வரை அலங்கரிக்கும் வார் சலங்கையும், முதுகின் மேல் உள்ள விரிப்பும், மிகவும் நேர்த்தியாக அமைந்து அணி செய்கிறது. நந்தியின் உருவம் கருங்கல்லில் மிகவும் வனப்போடு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியின் போது பிரதிட்டைச் செய்யப்பட்ட இந்நந்தியின் சிற்பம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தது. இது நகரத்தார் காலத்திய சிற்பங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது.

ஊர்த்துவத் தாண்டம்

திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியைத் தாங்கி நிற்கும் அணியொட்டித் தூணின் முன்புறம் மேல்திசை நோக்கியவாறு இவ்வுருவம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது இடக்காலை முயலகன்மீது ஊன்றி வலதுக் காலை மேலே உயர்த்திப் பத்துக் கரங்களுடன் ஊர்த்துவத் தாண்டவமாடும் நல்ல திருக்கோலம். ஒன்பது கரங்களில்

சிற்பங்கள்

முறையே முழு, மான், மலர், அசுரன், பாசம், அங்குசம், அம்பு, வில் விடைக் கொடியுடன் கூடிய கைமணி ஆகிய ஆயுதங்களைப் பற்றிப் பக்கங்களில் வீசி ஆடுகிறது. பத்தாவது கரம் அபயகரமாகி அமைந்து அருள் பாலிக்கிறது.

சிவனது தலையை உயர்ந்த ஜடாமகுடம் அலங்கரிக்கிறது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்திப் பட்டமும், காதுகளில் மகரக் குழையும், கழுத்தில் கண்டிகையும், சரப்பளியும், சவடியும், முத்தாலான மூன்றுவடத் தொங்குசரமும் மார்பில் பூணூலும், மேல்வயிற்றில் உதரபந்தமும், மேல்கையில் கேயுரமும், முன்கையில் காப்பும், கைவளையும், இடையின் முன்புறம் கீர்த்தி முகமுடைய கச்சையும், இடையைச் சுற்றிலும் அரைப்பட்டிகையும், இடைவாளும், மேல் தொடைவரை தோளாடையும், முழங்காலின் கீழ்க் கிங்கினியும் கணுக்காலில் கழலும், பாதுகளில் பாதசரமுமாக அழகிய அணிகள் ஆடும் பெருமானை அலங்கரிக்கக் காணலாம். சதுரமாகப் பரந்த முகமும் வில்போல் வளைந்த புருவமும், நீண்ட கண்களும், எடுப்பான மூக்கும், குவிந்த திருவாயும், சிறிய தாழ்வாயும், அகன்ற தோளும், விரிந்த மார்பும், அழகிய உடற்கட்டும் அளவோடு விளங்க இவ்வுருவம் எழிலுறுவாய்க் காட்சி அளிக்கிறது. இச்சிற்பத்தை மிகுந்த கவனத்தோடும், கருத்தோடும் ஒரே கல்லைக் கொண்டு செதுக்கியுள்ள சிற்பியின் ஆற்றலைக் கண்டு வியக்கலாம். காண்போர் கண்டு நனிப்பேருவகை கொள்ளலாம்.

சிற்பியின் கைவண்ணம் ஊர்துவத் தாண்டவரின் உருவ அமைப்பிலும், நுட்பமான மகுட அமைப்பிலும், முகப்பொலிவிலும், கைகளை வீசி நிற்கும் பாங்கிலும், கரங்கள் ஏந்தியுள்ள ஆயுதங்களின் அமைப்பிலும் மிளிர்வதைக் கண்டு இன்புறலாம். முயலகன் மீது ஊன்றிய திருவடியையும், செங்குத்தாக மேலே தூக்கிய திருவடியையும், இடைவெளி தெரியுமாறு கல்லில் நுட்பமாகப் பொலிந்து வெளிப்படுத்தியுள்ள சிற்பியின் திறனும், சிறுநுளியின் ஆற்றலும் எவ்வளவு போற்றினாலும் தரும்.

ஆடும் பெருமானின் இடையின் பக்கங்களில் எழிலாகச் சரிந்து நிற்கும் ஆடைக் கட்டும், அதன் கீழ் இரு முனிவர்கள் கைகள் கூப்பி வணங்கிப் போற்றி நிற்கும் காட்சியையும் காணலாம். கீழே கிடக்கும் முயலகன் படமெடுத்தாடும் பாம்பைப் பற்றிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வுருவம் நகரத்தார் சிற்பக் கலைக்குச் சீரிய எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. இதன் உயரம் 150 செ.மீ, அகலம் 100 செ.மீ.

காளி நடனம்

ஊர்த்துவத் தாண்டவரின் அருகில் எண் தோள்களில் ஆயுதம் ஏந்திக் கைகளைப் பக்கங்களில் வீசி ஆடும் அழகிய திருக்கோலம்.

இது எண்கரங்களில் முறையே பாசம், நாகப்பாசத்தோடு இணைந்த உடுக்கை, கத்தி, கேடயம், அசுரன், நாகம், திரிசூலம், கபாலம் ஆகிய கொடிய ஆயுதங்கள் காட்டப்பட்

டுள்ளன. கீழ்முன்கை திரிதலத்தைத் தலை கீழாகப் பற்றி ஒங்கிய கரமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆடும் காளியின் திருவடியின் முன்புறம் ஆடும் பாம்மைப் பிடித்த நிலையில் முயலகன் உருவம் காணப்படுகிறது.

உயர்ந்த சடைமுகும் தலையிலும், மகரக் குழைகள் காதிலும், மங்கல நாண், பொட்டுமணி, கண்டிகை கழுத்திலும், மூன்று வட முத்து மாலை மாற்பிலும், மார்க்கச்சை தளங்களிலும், மெல்லிய உதரக்கச்சை மேல் வயிற்றிலும், பூணூல் நடுமார்பிலும் தோள்வளை மேல்கையிலும், கைவளை காப்பு முன்கையிலும், மேகலை இடையிலும், இடைக்கச்சை, கீழ் உடையும், குறங்குச் செறி தொடையிலும், ஒலிக்கும் தண்டை காலிலும், பாதசரம் பாதங்களிலும், மெட்டி கால்விரல்களிலும் ஆடும் காளியை அலங்கரிக்கக் காணலாம்.

இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அணி செய்யும் கீழாடை அலை, அலையான மடிப்புகளுடன் அமைந்து விளங்குகிறது. அவ்வாறு இடையின் பக்கங்களிலுமுள்ள ஆடைக்கட்டுப் பக்கங்களில் சரிந்தும் ஆடையின் உட்புறத்திலிருந்து எழிலாக வெளிப்படும் அழகுடன் தோற்ற மளிக்கிறது.

சிற்பி ஆடையை மென்மையாக அமைத்துள்ள பாங்கும், காளியின் இடையழகும், தொடையழகும் வெளிப்படுவதைக் கண்டு களிக்கலாம். அவ்வாறு முட்டி எலும்புத் தெரியுமாறு முழங்கால்களை அமைத்துள்ள அழகும் ஆடும் திருவடிகளைப் புடைத்து நிற்கும் நரம்புகளின் அமைப்பும் நேரில் கண்டு இன்புறத்தக்கது. சிற்பத்தில் காளியின் மூக்கின் இருபக்கங்களிலும் ஒற்றைக்கல் மூக்குத்தி அணி செய்வது, இச்சிற்பத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது. விஜயநகர காலத்துச் சிற்பங்களில் தொடங்கிய மூக்கணி நகரத்தார் காலத்திலும் தொடர்வதைக் காண்கிறோம்.

வலது திருவடியை உயரத் தூக்கி ஆடும் பெருமானின் பேரழகைக் கண்டு நாணங் கொண்ட இக்காளிக்கு இம் மூக்கணி மேலும் அழகு செய்கிறது. உயர்ந்த சடை முடி, சதுரமாகப் பரந்த முகம், குளிர்ந்த பார்வை, குவிந்த திருவாய், எடுப்பான மார்பு, சற்றுப் பெருத்த இடை, நீண்ட உடல்வாகு யாவும் இச்சிற்பத்தில் அளவோடும், அழகோடும் அமைந்து காணப்படுகிறது. நகரத்தார் கலைக்கு இவ்விரு சிற்பங்களும் சீரிய எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறது. செட்டிநாட்டு சிற்பிகளின் சீரிய திறமைக்கு இது ஒரு முத்தாய்ப்பாக விளங்குகிறது. காலம் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி ஆகும்.

அலங்கார மண்டபச் சிற்பங்கள்

இக்கோயில் ராஜ கோபுரத்தையொட்டி வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள அலங்கார மண்டபம் அழகிய சிற்பங்களையும் வண்ண ஓவியங்களையும் கொண்டு காட்சியளிக்கிறது. இம்மண்டபத்தை அலங்கரிக்கும் பன்னிரண்டு தூண்களில் நடுவேயுள்ள

சிற்பங்கள்

பத்து அணியொட்டித் தூண்களின் முகப்பில் பின்வரும் பல சிறிய சிற்பங்களைக் கண்டுகளிக்கலாம்:

அச்சிறிய சிற்பங்களாவன:

1. முஷிக வாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் இடம்புரி விநாயகர்.
2. காளை வாகனத்தின்மீது காட்சி தரும் உமாமகேஸ்வரர்.
3. ஐந்து தலை அரவத்தின்மீது நர்த்தனமாடும் காளியக் கிருஷ்ணன்.
4. கயிலை மலையில் வீற்றிருக்கும் மாமுனிவர்.
5. நீண்ட சடைதரித்துக் கூப்பிய கரத்துடன் தோன்றும் முனிவர்.
6. இருகால்களைக் குத்திட்டு யோகாசனம் செய்யும் முனிவர்.
7. இலிங்கத்திற்கு மணி அடித்துத் தீபாராதனை காட்டும் சிவரச்சாரியர் ஆகிய

சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதன் பக்கங்களில் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் உள்ள சித்திரைக்கால் தூண்கள் சதுரப்படிகளில் கீழ்வரும் சிற்பங்களைக் காணலாம்:

1. ருக்மிணி சத்தியபாமாவைத் தழுவி நிற்கும் கண்ணபிரான்.
2. அழகிய பூச்செடியை அலகால் பற்றும் அன்னப்பறவை.
3. சேற்றத்தோடு பாய்ந்து வரும் சிம்மம்.
4. தும்பிக்கையால் மரத்தை ஒடிக்கும் களிற்.
5. அழகிய செடிகளின் அருகில் தோன்றும் கலைமான்.
6. துளிர் கடிக்கத் துள்ளிவரும் கலைமான்

ஆகிய சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பக்கங்களிலுள்ள அணியொட்டித் தூண்களின் முன்புறம் சங்கு சக்கரம் ஏந்திய மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், பரசுராமர், இராமர், பலராமன், கிருஷ்ணன், கல்கி ஆகிய தசாவதாரச் சிற்பங்களைக் காணலாம்.

இவை 33 செ. மீ. உயரம் 12 செ.மீ அகலமுடையன. அணியொட்டித் தூண்களின் தாய்த் தூண்களில் சதுரப்படையில் பல சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன:

1. வாதவூரில் பிறந்த மாணிக்க வாசகர்.
2. வீணை மீட்டும் மாமுனிவர்.
3. சேற்றத்துடன் சேறித் திரும்பும் சிம்மம்.
4. பத்மாசனத்தில் தவம் செய்யும் மாமுனிவர்.

5. தோகை அடக்கி நிற்கும் மயில்.
6. கூப்பிய கரங்கனோடு தோன்றும் முனிவர்.
7. அழகிய கிணையைப் பற்றி நிற்கும் ஆண்மயில்
8. மூன்று கரங்களுடன் வணங்கி நிற்கும் பிரங்கி முனிவர்.
9. கம்பீரமாகக் கர்ஜிக்கும் சிம்மம்.
10. கயிலையில் வீணைமீட்டும் நாரதர்.
11. இலைக்கருக்கைப் பற்றிப் பாயும் சிம்மம்.
12. கூரிய தந்தத்தோடு தோன்றும் களிநு.
13. அக்கமாலை ஏன்தி சின் முத்திரை காட்டும் முனிவர்.
14. கழுத்தோடு கழுத்துடன் பின்னி நிற்கும் அன்னப் பறவைகள்.
15. யானைக்குள் காளையும் தோன்றும் விநோதச் சிற்பம்.
16. சிவலிங்கத்திற்கு அமுதகலசம் ஏந்திப் புனித நீராட்டும் யானை.
17. கூர்மையான வளைந்த பற்களுடன் பாய்ந்து வரும் துதியாளி.
18. இலிங்கத்திற்குப் பால் சொரியும் பசு.
19. ஓங்கிய வாளுடன் காவல்புரியும் சிவகணம்.
20. உட்குடி ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கும் தாடி தரித்த முனிவர்.

21. ஒருடலும் மூன்று தலையும் கொண்டு சின்முத்திரை காட்டும் முனிவர் ஆகிய சிறிய சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

விமானச் சிற்பங்கள்

சுவாமி கோயில் தேவகோட்டச் சுவரின் தலைப்பாகவும், விமான கீழ்த்தள கொடுங் கையிலுள்ள கூடுகளுடன் உட்புறம் செதுக்கப்பட்டது போலக் காணப்படுகிறது. கருவ றைக்கு மேல் உள்ள ஒரு தளம் கர்ணக்கூடங்களும், சாலைகளும் கொண்டு அலங்கரிக் கப்பட்டுள்ளது. சாலைகளுக்கும் கர்ணக் கூடங்களுக்குமிடையே பஞ்சரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. சாலைகள் மற்றும் கர்ணக் கூடங்களில் கால்கள் தனித்தனியாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இது அக்கால கட்டடக் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது.

முதல் தளத்திலுள்ள விமான கோட்டத்தில் கிழக்கே சிவனும், உமையும், தெற்கே தட்சிணாமூர்த்தியும், மேற்கே அனுக்கிரக நரசிம்மரும், வடக்கே தேவியருடன் நான் முகனும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். கீழ்திசையில் உள்ள சிவனது பக்கங்களில் தெற்கே முஷிகவாகனமும் வடக்கே மயில் வாகனமும், கீழ்த்திசை நோக்கிய வண்ணம் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவர்களுக்குப் பக்கங்களில் முறையே சூரியனும், சந்திரனும் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கின்றனர்.

தென்திசையில் தட்சிணாமூர்த்தியின் பக்கங்களிலில் சனகாதி முனிவர்கள் நால்வர் பணிந்து நின்று தத்துவம் பயில்கின்றனர். மேல்திசையில் நரசிம்மவரின் பக்கங்களில் வடக்கே கூர்மமும், தெற்கே மச்சமும், தீயும் காணலாம். கூர்மத்திற்கு வடதிசையில் வாராமூர்த்தியின் அமர்ந்தக் கோலச் சிற்பம் அலங்கரிக்கிறது. வடதிசையிலுள்ள நான் முகனின் பக்கங்களில் சரஸ்வதி, சாவித்திரி, ஏகபாதமூர்த்தி, காலசம்ஹார மூர்த்தி, அங்குசம் பாசம் ஏந்தி நிற்கும் பத்ரகாளி, நீலமேனி நெடியோன் ஆகியோரின் சகை உருவங்களைக் கண்டு களிக்கலாம். முதல் தளத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் திசைப் பெண்கள் நால்வர் காட்டப்பட்டுள்ளனர். விமான தளத்தைச் சுற்றிலும் விமானத் தாங்கிகளின் எட்டு சகை சிற்பங்கள் முதுகில் விமானத்தைத் தாங்கும் நிலையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கிரீவ கோட்டத்தில் கிழக்கே வள்ளியும், தெய்வயானையும் தூழ சக்திப்படையும் வஜ்ஜிரப் படையும் ஏந்திய முருக பிரான் உருவமும், தென்திசையில் தட்சிணாமூர்த்தியும், மேல் திசையில் திருமகளும் நிலமகளும், தூழ வீற்றிருக்கும் திருமாலும், வடதிசையில் இரு தேவியருடன் அன்ன வாகனத்தில் தோன்றும் நான்முகனும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். கிரீவத்தின் வேதிப்படகளில் நான்கு மூலைகளிலும் சிவகணங்கள் நால்வர் வணங்கிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. அதன் பக்கங்களில் இரட்டை நந்தியின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன.

இவ்விமானத்தை அண்மையில் அதன் பழமை கெடாதவாறு வண்ணம் பூசிப் புதுப்பித்துக் குடமுழுக்கு விழா அதாவது புனித நீராட்டுவிழா கொண்டாடியுள்ளனர்.

5. செப்புத் திருமேனிகள்

பிள்ளையார்பட்டி மருதீசர் கோயிலில் 30 செப்புத்திருமேனிகள் உள்ளன. இவை கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதி வரையிலான காலகட்டத்தைச் சார்ந்தவை. இங்குள்ள படிமங்கள் யாவும் செப்புக் கலவையால் கனமாகச் செய்து வார்க்கப்பட்டவை.

இக்கோயிலில் உள்ள ஆடும் பெருமான், சிவகாமி, சந்திரசேகரமூர்த்தி. சந்திரசேகர அம்மன், சோமாஸ்கந்தர், தனி அம்மன், உமையாள், பெரிய சிவகாமி, நர்த்தன ஞான சம்பந்தர், திருஞானசம்பந்தர், அஸ்திர தேவர், உமாசகித சந்திரசேகர மூர்த்தி, திரிபுராந்தகர், பெரிய தனியம்மன் ஆகிய 14 செப்புத் திருமேனிகளும் பாண்டியர் காலத்தைவை. இவற்றை இடைப்பாண்டியர், பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தவையாகப் பிரிக்கலாம்.

இச்செப்புத் திருமேனிகள் ஓர் அரிய உண்மையை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது. இவற்றால் இடைப்பட்ட காலத்திய பாண்டியர் எழுப்பப்பட்ட சிவாலயம் ஒன்று பிள்ளையார்பட்டியில் புகழொடு விளங்கியதை அறிய முடிகிறது. இக்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளும் இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பாண்டியர் கோயில் கால வெள்ளத்தில் அழிந்துவிடவே அதே இடத்தில் இரண்டாம் கட்டமாக நகரத்தார்கள் முழுமையாகத் திருப்பணி செய்து கோயிலைக் கட்டி விரிவுபடுத்தியுள்ளனர். இத்திருப்பணி கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கப்பட்டு அதே நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் முடிவடைந்துள்ளது. இப்போது இன்று நாம் காணுமாறு அமைந்துள்ள அருள்மிகு மருதீசர் ஆலயமாகும்.

நகரத்தார்கள் பிள்ளையார்பட்டிக் கோயிலுக்கு முதலில் திருப்பணி செய்தபோது, அக்கால கட்டத்தில் செய்தனிக்கப்பட்டவையாகக் கீழ்க்கண்ட படிமங்கள் கருதப்படுகின்றன. அவை விநாயகர், தெய்வயானை, சண்டீசர், பள்ளியறை சொக்கர், பள்ளியறை அம்மன், கண்ணாடி, பலிபடம் முதலியன ஆகும். பிரதோஷநாயகர், சுப்பிரமணியர், வள்ளி, தெய்வயானை, அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர், அந்திர தேவர், அங்குச தேவர், நந்தி. இவற்றின் காலம் கி.பி. 1850 - 1900.

1. ஆடும் பெருமான்

பீடத்தின்மேல் வீழ்ந்து கிடக்கும் முயலகண்மீது வலது திருவடியை ஊன்றி, இடது திருவடியைத் தூக்கி நான்கு திருக்கைகளுடன் கூத்தாடும் நிலையில் ஆடும் பெருமானின் படிமம் அற்புதமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடும் பெருமானின் மேல்வலக்கை உடுக்கையை மேல் உயர்த்தி டமரு முத்திரையிலும் இடது மேல்கை அர்த்தசந்திர முத்திரையிலும் அமைய உள்ளங்கையில் மலர்ந்த தாமரை மீது அழல் ஏந்தியுள்ளது. கீழ் வலக்கை அபயம் காட்ட இடக்கை மார்புக்குக் குறுக்கே முன்புறம் நீண்டு வேழ முத்திரை காட்டுகிறது.

சிவனது தலையை உயர்ந்த சடை மகுடம் அலங்கரிக்கிறது. மகுடத்தின் இடப்பாகத்தில் இளம் பிள்ளையும், பின்புறம் வட்டமான சிரசக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்தூப்பட்டம் வளர்ப்பாட்டுகிறது. வலக் காதில் மகரக்குழையும், இடக் காதில் வட்டமான ஓலைக்குழையும், தோளில் வளர்ப்பாட்டும் வாகு மாலையும், மேல் கையில் இலக்கருக்கு முகப்புடைய தோள்வளையம், முழங்கையில் கடகமும், முன்கையில் உருளை வடிவமான முன்றுவகைக் காப்பும், கழுத்தில் கண்டசரம், முத்தாரம், சரப்பளி, சவடி ஆகியவையும், முன்தோள்களில் குஞ்சுமும், மார்பில் பூணூலும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும், இடையிலிருந்து மேல் தொடை வரை உடலை ஒட்டிய ஆடையும், காலில் கழலும், பாதுகாலையும் அலங்கரிக்கின்றன.

ஆகும் பெருமானின் முகம் பெருமிதமாக நிமிர்ந்து தோற்றமளிக்கிறது. அப்பெருமானின் சதுரமான குவிந்த முகமும், அகன்ற நுதலும், வில்போல் வளைந்த புருவமும், நெற்றிக்கண்ணும், ஒளிமிக்க பார்வையும், எடுப்பான நாசியும், விரிந்த மார்பும், அளவான நீண்ட அங்கங்களும் கொண்டு இவ்வுருவம் மிகவும் கவனமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வலது முன்கையைச் சுற்றியுள்ள ஆடும் அரவம் இப்படிமத்தில் காணத்தக்கது. இப்படிமம் இடைக்காலப் பாண்டியரின் புகழ்மிக்க ஆடவல்லானின் படைப்புகளுள் சிகரமாக விளங்குகிறது.

ஆடும் கூத்தனின் திருவடியின்கீழ் முயலகன் மண்டியிட்டு வீழ்ந்து கிடக்கிறான். அவனது இடக்கை ஆடும் நாகத்தைப் பற்றியுள்ளது. வலக்கை நாகமுத்திரை காட்டுகிறது. அவனது தூக்கிய தலை ஆடும் நாகத்தைப் பார்த்தவாறு பக்கவாட்டில் திரும்பிய நிலையில் உள்ளது. அவனது தலையைச் சுற்றிலும் சுருண்ட கேசம் அலங்கரித்துத் தூக்கி வாரிய முடியுடன் காதுகளில் பத்ர குண்டலங்களும், கழுத்தில் சரப்பளியும், இடையில் ஆடையும், காலில் காப்பும் அணிந்து காணப்படுகிறான். இக்கோயிலிலுள்ள கூத்தாடும் பெருமானின் வடிவம் விரிசடையின்றி, தலையில் கொக்கிறகின்றி, நீள் சடைமுடியும், முதுகில் தாழ்சடையும் வனப்போடு விளங்க எளிய வடிவில், இடுப்பில் தோளாடையும், அளவான அணிகளும் அணிந்து முகத்தை நேராகக் கொண்டு அருள்பாலிக்கும் நிலையிலுள்ளது. இது கி.பி. 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. பாண்டியர் கலை வளத்தைச் சார்ந்தது. இப்படிமம் முடி முதல் அடி வரை 70 செ.மீ. உயரமும், முடி முதல் பீடம் வரை 1 மீட்டர் உயரமும் 58 செ.மீ. அகலமும், 22 செ.மீ. தோள் அகலமும் உடையது.

2. சிவகாமி அம்மன் (சிறியது)

இப்படிமம் இடையே இடப்புறமாக ஓடித்து இரண்டு கைகளுடன் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை மெல்லிய நீலோற்பலத்தைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை லோல கரமாக நீண்டுள்ளது. அம்மனின் தலையை உயர்ந்த கருண்ட மகுடமும், நெற்றியை முத்துப்பட்டமும், நீள் செவிகளில் மகரகுழைகளும், இளந்தோளில் சரிந்த தோள்மாலையும், கழுத்தில் மங்கல நாண், பொட்டு மணி, முத்தாரம், சரப்பளியும், மேல்கைகளில் புஷ்பக் கேயுரமும், முழங்கையில் கடகமும், முன்கையில் கைவளை காப்பும் செருகுவனையும், கச்சையற்ற குவிந்த தனங்களிடையே ஓடும் நூலும், கொடியிடைச் சுற்றி அணி செய்யும் மேகலையும், இடைவாரும், இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அணி செய்யும் ஆடையும், இரு கால்களுக்கிடையே வனப்போடு தொங்கும் முத்துச்சரம் கோத்த குஞ்சுமும், கால்களில் அலங்கரிக்கும் அடுக்குக் காப்பும், பாதசரமும், இவ்வுருவை அலங்கரிக்கின்றன.

சதுரமான குவிந்த முகமும், கோடிட்ட புருவமும் கீழ்நோக்கிய மலர்ந்த கண்களும், எடுப்பான நாகியும் இளநகை தவமும் குவிந்த இதழும், கனிவானப் பார்வையுங் கொண்டு விளங்கும் இப் படிமம் பாண்டியர் காலத்துப் படிமக் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. இவ்வாலயத்திலுள்ள படிமங்களிலெல்லாம் கலைச் சிகரமாக விளங்குவது இவ்வே இதன் பீடத்தில் திருவாட்சி பொருத்தும் கொம்புகள் உள்ளது. இதன் முடி முதல் அடி வரை 62 செ.மீ. உயரமும், பீடத்துடன் 76 செ.மீ. உயரமும், 15 செ.மீ. அகலமும் உடையது. இதன் காலம் கி.பி. 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டு. இது பாண்டியர் கலை வளத்தைச் சான்றது.

3. சந்திரசேகர மூர்த்தி

சிவனது அனுக்கிரக மூர்த்தங்களில் ஒன்றாகிய சந்திரசேகரர் மூர்த்தம் முன்று விதமாக ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை கேவல சந்திரசேகரர், உமாசகித சந்திரசேகரர், ஆலிங்கன சந்திரசேகரர் மூர்த்தங்கள் என்பனவாம்.

சந்திரசேகர மூர்த்தங்கள் நேராக நிற்கும் திருக்கோலம் உடையதாய், சந்திரனைச் சடையில் தாங்கினதாய்க் காணப்படும். சந்திரசேகர மூர்த்தத்தின் பக்கத்தில் ஒரே பீடத்தில் சகதியின் படிமம் அமைக்கப்படுவதில்லை.

பிள்ளையார்ப்படிக் கோயிலிலுள்ள சந்திரசேகரர் ஆகம நூல்கள் கூறுவதைப்போல் முக்கண்ணும், மழுவும், மானும் தாங்கிய மேலிருக்கையும், அபயமளிக்கும் வலக்கையும், சிம்மக்கரண மூத்திரை காட்டும் இடக்கையும் கொண்டு உயர்ந்த சடைமுடியின் இடப் பாகத்தில் சந்திரனைச் சூடி நேராக நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். செங்குத்தாக உயர்ந்த சடை மகுடம், வட்டமான சிரசக்கரம், மகரக்குழை, வட்டக்குழை, முத்துப்பட்டம், வண்டசரம், சரப்பளி, முத்தாரம், பூஜூல், உதரபந்தம், தோள்வளை, இலைக்கருக்கு வடிவான தோள்வளை, கடகம், காப்பு, கைவளை, கீர்த்தி முகப்புக்கச்சை, இடைவார், ஆடைக்கட்டு, கழல், பாசசரம் ஆகிய அணிகளை முடியிலிருந்து அடி வரை அலங்கரித்துக் காட்சியளிக்கிறார்.

சதுரமான முகமும் விரிந்த நெற்றியும், நீண்ட உடல்வாகும், நிமிர்ந்த தோளும், அகன்ற மார்பும், அருள்சரக்கும் முகப்பொலிவும் கொண்டு இப்படிமம் அளவு முறைப்படி வார்ப்பெட்டுள்ளது. சிவனது நெற்றிக்கண் செங்குத்தான வடிவமுடையது. சிவனது தோள்களில் சுருண்ட தாழ்சடைகள் வளைப்போடு வீழ்ந்துள்ளன. சிரசக்கரத்தின் நடுவே எட்டு இதழ்கள் கொண்ட மலர் விரிந்தும் அதன் குஞ்சங்கள் எழிலாகத் தாழ்ந்தும் காட்சி அளிக்கின்றன. இடையின் பின்புறம் ஆடைக்கட்டின் கொசலம் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடையைச் சற்றிலும் அரைப்பாட்டிகை அழகு செய்கிறது. இடையின் பக்கங்களில் ஆடைக் கட்டு முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை நீண்டு செல்கிறது. இங்குச் சிவனது முன்னுறமும்,

பின்னமும் எழிலுருவாய்க் காட்சியளிக்கிறது. பீடத்தில் திருவாட்சி பொருந்திய கொம்புகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உத்தம தசதாளத்தில் சிற்ப அளவுகளைப் பின்பற்றிச் சிவனது படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிலையின் உருவ அமைப்பும் ஆடை அணிகளின் தன்மையைக் கொண்டு இதைக் கி.பி. 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பாண்டியர் கலையாகக் கருதலாம். இதன் உயரம் 61 செ.மீ. இதன் தோள்பட்டை அகலம் 13 செ.மீ.

4. சந்திரசேகர அம்மன்

இப்படிமம் சதுரமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் இடக்காலை ஊன்றி, வலக்காலைச் சற்று முன் வைத்து இடையை இடப்புறமாக ஒடித்துத் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. உமையின் வலக்கை நீலோற்பல மலரைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை லோல முத்திரையில் தொங்கும் கரமாக அமைந்துள்ளது. உமையின் தலையைக் கூர்மையான கரண்ட மகுடமும், வட்டமான சிரசக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்துப்பட்டமும், காதுகளில் மகரக்குழையும், கழுத்தில் கண்ட சரமும், முத்தாரமும், பட்டையான அணியும் வனப்பூட்டுகின்றன.

இயற்கையாக அமைந்த தனங்கள் கச்சையின்றி எளிமையாக அமைந்துள்ளன. இரு தனங்களின் ஊடே தவழ்ந்து பிரியும் சன்னவீரம் மேல் வயிற்றை அலங்கரிக்கிறது. மேல்கைகளில் புஷ்ப பூரிமம் பொறித்த தோள்வளையும், முழங்கையில் காப்பும், காரையும், தூதமும் அணி செய்கின்றன. சிற்றிடையைச் சுற்றிலும் மலர் முகப்புடைய கச்சையும், மேகலையும், இடைவாரும், நீண்ட முன் கொசுவமும், குஞ்சங்களும் அலங்கரிக்க இடைக்கச்சை அழகு செய்கிறது. இடைக்கச்சை வலப்புறம் தொடை வரை நீண்டும், இடப்புறம் முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை நீண்டும் வனப்பூட்டுகிறது. காலில் காப்பும், இரட்டைவட பாதசரமும், அழகுசெய்கின்றன.

உருண்டையான சிறிய முகமும் மேல்நோக்கி உயர்ந்த அழகிய நெற்றியும், கோடிட்ட புருவமும், கீழ்நோக்கிய அரைக்கண்களும், அளவான மூக்கும் இள நகை உதிர்க்கும் இதழ்களும் பெற்று விளங்கும் இவ்வுருவம் இடைப் பாண்டியர் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இதன் காலம் கி.பி. 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டு; இதன் உயரம் 54 செ.மீ. அகலம் 11 செ.மீ.

பழைய சிவாலயத்திற்கு உரிய இச்சிலை, நகரத்தாரால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட மருதீசர் கோயிலில் இன்றும் வழிபாட்டில் உள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள சந்திரசேகர மூர்த்தியும் அம்மனும் ஒரே சிற்பியால் சமகாலத்தில் வார்க்கப்பட்டவையாகத் தோற்றமளிக்கின்றன.

5. சோமாஸ்கந்தர்

நீண்ட பீடத்தின் மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் ஸ்கந்தருடன், சிவனும், உமையும், அம்மையப்பனாகத் தோன்றும் காட்சி வார்ப்பிலே வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சோமாஸ்கந்தரின் வலப்புறம், தனி அம்மனின் நின்ற கோல படிமத்தைக் காணலாம். இப்படிமக்குழு மேற்குத் திருச்சற்று மாளிகைப் பத்தியில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர் சன்னதியில் வழிபாட்டி லுள்ளது.

சிவன்

சிவனது உருவம் தாமரை பீடத்தின்மீது சகாசனத்தில் நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவனது மேல் வலக்கை கூர்மையான மழுமையும, இடக்கை பாயும் மானையும் பற்றியுள்ளன. கீழ் வலக்கை அபயகரமாக அமைந்து, இடக்கை சிம்மகர்ண முத்திரையில் காணப்படுகிறது.

சிவனது தலையை அலங்கரிக்கும் சடைமகுடம் வலப்பக்கத்தில் கங்கையையும், ஆடும் பாம்பையும் கொண்டுள்ளது. இடப்பக்கத்தில் இளம்பிறை எழிலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தலையின் பின்புறம் வட்டமான சிரசக்கரமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிவனது காதில் மகரக்குழையும், இடக்காதில் வட்டமான ஓலைக் குழையும் அணி செய்கின்றன. தோள்களில் வாசுமாஸையும், கழுத்தில் கண்டிகை, முத்தாரம், சரப்பளி ஆகிய அணிக ளும், இடது மார்பில் முத்துகள் கோத்த பூனூலும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும், மேல் கைகளில் இலைக்கருக்கு முகப்புடைய தோள்வளையும், முன்கையில் காப்பு, காரை, கைவளை ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்க இடையிலிருந்து மேல்தொடை வரை ஆடை தரித்துக் காலில் கழலும், பாதங்களில் சரமும் அழகு செய்யக் காணலாம். இடையிலுள்ள ஆடைக்கட்டு முழங்காலின் பக்கங்களிலும், தாமரை பீடத்தின் முன்புறமும் வனப்புடன் சரிந்துள்ளன. இதன் உயரம் 61 செ.மீ. பீடம் நீக்கி உயரம் 55 செ.மீ. அகலம் 19 செ.மீ. ஆகும்.

ஸ்கந்தர்

அண்ணக்கும், அத்தனுக்கும் நடுவேயுள்ள ஸ்கந்தர் அறையில் ஆடையின்றி இரு கைகளிலும் தாமரை ஏந்தி இளம்பிள்ளையாக நின்ற கோலத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளார். கரண்ட மகுடம் தலையிலும், வட்டக்குழைகள் காதிலும், முத்தாரம், கண்டசரம் கழுத்தி லும், சன்னவீரம் மார்பிலும், கழல்கள் காலிலும், ஸ்கந்தரை அலங்கரிக்கக் காணலாம். இவ்வுருவம் முகத்தில் அர்த்தபாவம் வெளிப்படத் தாமரை இருக்கைமீது காட்சியளிக்கி ருது. இதன் உயரம் 36 செ.மீ. பீடம் நீக்கி உயரம் 17 செ.மீ. அகலம் 5 செ.மீ.

உமை

சிவனது இடப்புறம் ஸ்கந்தரை அடுத்துத் தாமரை இருக்கையில் வலக்காலை வனப்போடு வளைத்து இடக்காலைத் தொங்கவிட்டு இருகைகளுடன் இருந்த கோலத்தில் உமை காட்சியளிக்கிறது. உமையின் வலக்கை நீலோற்பல மலரைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை சிம்மகரண முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. உமையின் பாதங்களில் பாதசரமும், கால்களில் வங்கியையொத்த அணியும் இடையிலிருந்து முழங்கால்வரை மடிப்புடைய ஆடையும், இடையின் பக்கங்களில் சரிந்து நிற்கும் ஆடைக்கட்டும், மார்பில் சன்னவீரமும், கழுத்தில் கழுந்துரு, முத்தாரம், சரப்பளி, சவடி ஆகிய அணிகளும், முன்கையில் செருகுவளையும், மேல்கையில் பூரிமம் பதித்த கேயூரமும், தோள்களில் வாசுமானாலையும், செவிகளில் மகரக்குழையும், நெற்றியில் பட்டமும், தலையில் கரண்ட மகுடமும், பின் தலையில் சிரசக்கரமும் அடி முதல் முடி வரை அழகு செய்யக் காணலாம். அருள் சுரக்கும் உமையின் முகமும், திறந்த மேலுடலும், கச்சையில்லா மார்பும், மார்பிலிருந்து கீழ் நோக்கிப் பிரிந்து செல்லும் சன்ன வீரமும் உமையின் அழகை இயற்கை வனப்போடு வெளிப் படுத்துகிறது. இப்படிமக்குழு கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இடைக்கால பாண்டியர்க் கலையை வெளிப்படுத்தும் இப்படிமம் இக்கோயிலுள்ள ஆடும் பெருமான், சிவகாமி ஆகிய உருவங்களோடு ஒப்பிடத்தக்க படிமக்குழுவாக அமைந்துள்ளது. இதன் உயரம் 48 செ.மீ. அகலம் 12 செ.மீ.

6. தனி அம்மன்

சோமாஸ்கந்தர் சன்னதியிலுள்ள இப்படிமம் சதுரமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கைமீது இடையை வலப்புறம் ஒடித்துத் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் இரண்டு கைகளுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது.

உமையின் வலக்கை கடக முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இடக்கை லோல முத்திரையில் தொங்கும் கரமாக நீண்டுள்ளது. தலையை உயர்ந்த கேசபந்தமும் சிரசக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. நெற்றி, காது, கழுத்து, மாஸ்பு, தோள், அங்கங்களில் முத்துப்பட்டம், மகரகுண்டலங்கள், மங்கல நாண், முத்தாரம், சரப்பளி, மார்க்கச்சை, பூணூல், தோள்வளை, கைவளை, இடைக்கச்சை, மேகலை, இடைவார், ஆடைக்கட்டு, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் அலங்கரிக்கக் காணலாம். இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை நீண்டுள்ள ஆடை உடல் வனப்புத் தெரியுமாறு உடலையொட்டி மென்மையாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. நெடிய உருவமும் நீண்ட கரங்களும், மார்க்கச்சையில்லா திறந்த மேலுடலும் எடுப்பான இடையும், மடிப்புடைய முண் வயிறும், குவிந்த உந்தியும் அளவான அங்கங்

களும் கொண்டு இவ்வுருவம் காட்சியளிக்கிறது. பிற்காலப் பாண்டியர் கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழும் இப்படிமம் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இதன் உயரம் 90 செ.மீ, அகலம் 15 செ.மீ.

7. உமையார்

எழில் உருவாய்த் தோன்றும் உமையின் இப்படிமம் இக்கோயிலில் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் பழமையான படிமத் தொகுப்புகளுள் ஒன்றாகும். இப்படிமம் சதுரமாக உயர்ந்த தாமரை இருக்கையில் வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலைச் சற்று மடித்து முன்வைத்து, இடையை வலப்புறமாக ஒடித்துத் திரிபங்கியாக இரண்டு கைகளுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை மெலிந்த நீலாற்பல மலரைக் கடக முத்திரையில் பிடித்து, இடக்கையை லோல முத்திரையில் தாழ்கையாகக் கொண்டுள்ளது. தலையில் கூர்மையான உயர்ந்த கரண்ட மகுடமும், பின்தலையில் வட்டமான சிரசக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. மகுடத்தில் நான்கு புறங்களிலும் புஷ்பப் பூரிமங்கள் தைக்கப்பட்டுள்ளன. நெற்றியில் இரத்தினப்பட்டமும், இருகாதுகளில் மகரக்குழையும், தோளில் வணப்பான வாசுமாலையும் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம், பொட்டுமணி, கண்டிகை, முத்தாரம், பொன்னணி, சரப்பளி, சவடி ஆகிய அணிகளும் அணி செய்கின்றன. மேல் கையில் பூரிமம் முகப்புடைய தோள்வளை ஒன்றும், முழங்கையில் கடகவளையும், முன் கையில் எண்ணிக்கை நிறைந்த எழில்மிகு செருகுவளையும், விரல்களில் மோதிரமும், இளமை அழகோடு நிறந்த மாப்பின் நடுவே பூணூலும், இடையில் கச்சையும், மேலையும், இடையின் முன்புறம் இடைவாரும், தொடைமீது தொங்கு, தாமழும் இடையின் பக்கங்களில் உடலையொட்டிச் சரியும் ஆடைக் கட்டும் காலில் காப்பும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன.

வட்டமான குவிந்த முகமும், கோடிட்ட புருவமும், இளநகை புரியும் முகமும், அழகிய கண்ணும், எள் பூ நாகியும், குவிந்து மலர்ந்த இதழும், வஜ்ஜிர இடையும், சிறுகழுத்தும் புருவத்தை வெளிக்காட்டும் மேலுடலும், முங்கியையொத்த நீண்ட கரங்களும், திரிவேதிக் கோடுகள் வெளிப்படும், மேல் வயிறும், சற்றுப் பதிந்த உந்தியும், நீண்ட கீழுடலும் எழில் வாய்ந்த உடல்வாகும் கொண்டு வடிக்கப்பட்டுள்ள இப்படிமம் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. இடைப் பாண்டியர் கலை. இப்படிமம் இத்தலத்திலிருந்த பண்டைய சிவாலயத்திற்கு உரியதாக இருத்தல் வேண்டும். இக்கோயில் வழிபாட்டிலுள்ள கூத்தபிரானின் தேவியையொத்த அமைப்பும் அழகும் கொண்டு விளங்குகிறது. இப்படிமம் இக்கோயிலிலுள்ள சிவகாமியைவிடச் சற்றுக் காலத்தால் பிற்பட்டது. இதன் உயரம் 68 செ.மீ. அகலம் 13 செ.மீ.

8. சிவகாமி (பெரியது)

வட்டமான தாமரை இருக்கையில் இடையை வலப்புறம் ஓயிலாக ஒடித்து இரண்டு கரங்களுடன் நின்ற கோலத்தில் இப்படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை மலர் ஏந்தும் பாவனையில் கடக முத்திரையில் உள்ளது. இடக்கை எழிலாக நீண்டு தொங்கும் கரமாக உள்ளது. உயர்ந்த கரண்ட மகுடம் தலையிலும், வட்டமான சிரசக்கரம் பின்தலையிலும், கண்டசரம் முத்தாரம் கழுத்திலும், பூணூல் மார்பிலும், மணிகள் கோத்த தோள்வளை காப்பு கரங்களிலும், இடைவார் மேகலை இடையிலும், குறங்கு செறி தொடையிலும், பாதசரம் காலிலும் சிவகாமியை அலங்கரிக்கின்றன. அணியற்ற தொள்ளைக் காதுகளும், மார்க்கச்சை இல்லாத தளங்களோடும் தோன்றும் சிவகாமியின் இடையில் இருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை அழகிய ஆடை அணி செய்கிறது. இதன் காலம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு. இது பிற்காலப் பாண்டியர் கலை ஆகும். உயரம் 86 செ.மீ. அகலம் 18 செ.மீ.

9. நர்த்தன ஞானசம்பந்தர்

இப்படிமம் சதுரமான உயர்ந்த பீடத்தின் மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் வலக்காலைப் பக்கமாக ஊன்றி இடக்காலை மெல்லத் தூக்கி இரு கைகளுடன் அழகான ஆடும் நிலையில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆளுடைய பிள்ளையாரின் மடித்த வலக்கை முன்புறம் நீண்டு சுட்டு விரலை மேலே உயர்த்தி துசி முத்திரை காட்டுகிறது. மகிழ்ச்சியில் நினைத்துக் கூத்தாடும் சம்பந்தரின் இடக்கை பக்கங்களில் தூக்கி எறிந்து எழில் கையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இக்காட்சி நேரில் காண்போரைக் களிப்பூட்டும். இவரது தலைமீது செங்குத்தாகத் தூக்கி முடிந்த கேசபந்தமும், பின்புறம் சிரச்சுரமும் தலைக்கோலமாக விளங்குகிறது. பூரிமம் பதித்து எழிலாக உயர்ந்த மகுடமும், மகுடத்தின் அடியைச் சுற்றியுள்ள அரும்புச்சரமும், வட்டமான சிரசக்கரமும், மகுடத்தைச் சுற்றிலும் எழிலாட்டுகின்றன.

ஆளுடைய பிள்ளையாரின் காதுகளில் வட்டமான நீலக் குதம்பையும், தோளில் வாசுமானையும், கழுத்தில் கண்டுகை, முத்தாரம், பட்டையான சரப்பளி, மெல்லிய சவடியும் ஆகியவை மார்பில் சன்ன, வீரமும், மேல் வயிற்றில் உதரபந்தமும், அரையைச் சுற்றிலும் முத்துகளைக் கோத்த குஞ்சங்கள், இடையிடையே அலங்கரிக்கும் அரையணும், காலில் கழலும், பாதங்களில் சரமும், ஞானசம்பந்தரை அணி செய்கின்றன.

வட்டமான இளமுகமும், வில்லையொத்த புருவமும், மலர்ந்த கண்களும், எழில் நாசியும், எழிலாகக் குவிந்த வாயும், இளம்பிள்ளையை யொத்த சதைப்பற்றுள்ள உடல் வாசும், ஆடையற்ற இடையும், அழகிய அணி மிகக் கவனத்துடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. முகத்தோற்றம், உடல் அமைப்பு, அணி வடிவம் கொண்டு இப்படிமம் கி.பி.

12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் கருதலாம். பீடத்தின் பக்கங்களில் செருஆட்சி இணைக்கும் கொம்பும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பாண்டியர் கால மருதீசர் கோயில் தொன்மையினை அறிவதற்கும் அடையாளங் காண்பதற்கும் இப்படிமம் பெரிதும் உதவுகிறது. இதன் உயரம் 51 செ.மீ; அகலம் 12 செ.மீ.

10. திருஞான சம்பந்தர்

இப்படிமம் சதுரமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் ஆடையற்ற இளம் பிள்ளையாக நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இவரது வலக்கரம் முன்புறம் நீண்டு சுட்டு விரலைச் சூசி முத்திரையில் சுட்டிக்காட்டும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. இடக்கரம் பொற்கிண்ணத்தை ஏந்தியுள்ளது. சம்பந்தரின் தலையின் முன்புறம் குடுமி காட்டப்பட்டுள்ளது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் சுருண்ட கேசங்கள் அழகு செய்கின்றன. அகன்ற நெற்றியும், தூக்கிய புருவமும் மலர்ந்த கண்களும், நீண்ட எடுப்பான நாசியும், சற்றுத் திறந்த திருவாயும் கொண்டு அணியற்ற தொள்ளைக் காதுகளுடன் காட்சியளிக் கிறார். மார்பில் கல் பதித்த பொற்சரமும், தொங்குசரமும், மேல்கையில் தோள்வளையும், முன் கையில் காப்பும் இடையில் அரை ஞானமும், காலில் கழலும், பாதசரமும், ஞானசம் பந்தரை அலங்கரிக்கக் காண்கிறோம். இடுப்பில் பொன் நானும், அரை நானும் அலங்கரிக்கின்றன. இப்படிமம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது. பிற்காலப் பாண்டியர் கலை. உயரம் 46 செ.மீ; அகலம் 12 செ.மீ.

11. அஸ்தரத் தேவர்

இக்கோயிலிலுள்ள அஸ்தரத் தேவர் உருவம் முந்தைய பாண்டியர் காலத்தியது. வட்டவடிவமான உலோகத் தகட்டின்மீது உள்ள தாமரை இருக்கையில் உருளை வடிவான உலோகத் தூணைச் செங்குத்தாக நிறுத்திப் பலகை மேல் முத்தலைச் சூலத்தை அமைத் துள்ளனர். நுட்பமான வேலைப்பாடுமிக்க தூணை ஒத்து இதன் உடல்பகுதி அமைந்து விளங்குகிறது. ஆண்டுதோறும் சித்திரைத் திங்களில் திருவிழாக் காலங்களில் தீர்த்தம் கொடுப்பதற்கும் புறப்பாடு செய்வதற்கும் எழுந்தருள் செய்வார். காலம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு. இது பாண்டியர் காலக் கலையாகும். இதன் உயரம் 46 செ.மீ; அகலம் 18 செ.மீ.

12. உமாசகித சந்திரசேகரமூர்த்தி (பிரதோஷ நாயகர்)

நீண்ட செவ்வக பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் சிவனும், உமையும் தனித்தனியாக நின்ற கோலத்தில் வார்ப்பில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவன்: சிவனது மேல் கைகளில் மழவும், மானும் அலங்கரிக்கின்றன. கீழ்க்கைகள் அபய முத்திரையிலும், சிம்மகரண முத்திரையிலும் அமைந்துள்ளன. நீண்ட சடைமகுடம்

தலையிலும், சிறிய சிரசுக்கரம் பின்தலையிலும் அலங்கரிக்கின்றன. வலக் காதில் மகரக் குழையும், இடக் காதில் வட்டமான ஓலைக்குழையும், நெற்றியில் பட்டமும், கழுத்தில் கண்டிகையும், கற்கள் பதித்த சரப்பளியும், மார்பில் பூணூலும், மேல் வயிற்றில் உதரக்கச்சையும், மேல்கையில் வளையும், கேயுரமும், முன்கையில் காப்பும், இடையிலிருந்து கீழ்த்தொடை வரை ஆடையும், இடையின் பக்கங்களில் சரிந்து நிற்கும் ஆடைக்கட்டும், காலில் கழலும், பாதங்களில் சரமுமாக முடி முதல் அடி வரை சிவனை அலங்கரிக்கக் காணலாம். இதன் உயரம் 39 செ.மீ; அகலம் 8 செ.மீ.

உமையாள்: இடப்புறத்தில் எழிலாக நின்ற திருக்கோலத்தில் இருக்களுடன் உமை காட்டப்பட்டுள்ளாள். அவளது வலக்கை மலர் பிடிக்கும் பாவனையில் கடக முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இடக்கை தொங்கும் கரமாக நீண்டுள்ளது. பாதசரம், இடைக்கச்சை, குறங்கு செறி, பூணூல், சவடி, முத்தாரம், கண்டிகை, காரை, தோள்வளை, வாசுமாலை, மகரக்குழைகள், சிரசுக்கரம், சிறியகரண்ட மகுடம் ஆகிய அணிகளைத் திருவடி முதல் திருமுடி வரை அணிந்து மார்க்கச்சையின்றி எளிமையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். இதன் உயரம் 33 செ.மீ; அகலம் 6 செ.மீ. இப்படிமங்களில் பெருந்தன்மையான சிவனது அருள்முகமும் அமைதி தவமும் அன்னையின் முகமும் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வுருவங்களின் உடல் அமைப்பு, ஆடை அணிகளின் தன்மை யாவும் கொண்டு இவற்றைக் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிற்காலப் பாண்டியர் கலையாகக் கருதலாம்.

13. திரிபுராந்தகர்

இக் கோயில் பாதுகாப்பிலுள்ள பழமையான படிமத் தொகுப்புகளில் இதுவும் ஒன்று. சிவனது 25 மூர்த்தங்களுள் ஒன்றான இவ்வுருவம் தாமரை இருக்கைமீது வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலைச் சற்று முன் வைத்து நான்கு கைகளுடன் வாரக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் வலக்கை மழுவாயுத்தையும், இடக்கை பாயும் மானையும் பற்றியுள்ளன. கீழ்க் கைகளிரண்டும் அம்பும், வில்லும் ஏந்தும் பாவனையில் முத்திரை காட்டும் கரமாக அமைந்துள்ளன.

இளம்பிறை தரித்த சடை மகுடம் தலையை அலங்கரிக்கிறது. வட்டமான சிரசுக்கரம் பின்தலையில் செருகப்பட்டுள்ளது. கழுத்தில் முத்து மாலையும், கற்கள் பதித்த முகப்புடைய சரப்பளியும் மாற்பை வனப்புட்டுகின்றன. வலக்காதில் மகரக்குழை அலங்கரிக்க, இடக்காதில் ஓலைக்குழை அழகு செய்கிறது. நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்துகள் கோத்த நெற்றிப்பட்டம் அணி செய்கிறது. மெல்லிய தோள்வளையும் காப்பும் முத்துகளைக் கொண்டு அலங்கரிக்கின்றன. மேல் வயிற்றில் முத்துமணிகள் கோத்த உதரக்கச்சையும்

அதன்மீது ஓடிவரும் பூணூலும் இடையிலிருந்து கீழ்த் தொடைவரை அலங்கரிக்கும் ஆடையும், இடையின் முன்புறம்.கற்கள் பதித்த கச்சை முகப்பும், இடையைச் சுற்றிலும் அரைப்பட்டிகையும், இடைமணியும், இடையின் முன்புறம் வணப்பூட்டும் இடைவாரும், தொடைமீது சரிந்து தொங்கும் குறங்கு செறியும் இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை நீண்டு நிற்கும் ஆடைக்கட்டும், வலது உட்தொடையிலிருந்து முழங்கால் வரை நீண்டு இடது முன்கால்களுடன் இணையும் மலர்ச்சரமும், வலது முழங்காலின் கீழ் அணி செய்யும் கிங்கினியும், பாதங்களை அலங்கரிக்கும் பாதசரமுமாகப் பல்வேறு அணிகலன் களைப் பாங்குற அணிந்து சிவபெருமானின் உருவம் பொலிவோடு தோற்றமளிக்கிறது.

சதுரமாகப் பரந்த முகமும், நெற்றிக்கண்ணுடன் தோன்றும் அகன்ற நுதலும், வில் போன்ற வளைந்த புருவமும், பெருந்தன்மையோடு மலர்ந்த கண்களும், இளம் புன்ன கையை உதிர்க்கும் திருவாயும், எடுப்பான மூக்கும், திரண்ட தோளும், விரிந்த மார்பும், உறுதியான உடற்கட்டும் கொண்டு கணையும், சிலையும் ஏந்தும் பாவனையோடு தோன்றும் இவ்வுருவம் முப்புரம் எரித்த முழு முதற்கடவுளான திரிபுர சம்ஹாரமுர்த்தியின் உருவமாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் அமைப்பும், அழகும் ஆடையின் தன்மையுங் கொண்டு இதனைக் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகக் காணலாம். இதன் உயரம் 58 செ.மீ; அகலம் 13 செ.மீ.

14. தனியம்மன்

இவ்வாலயத்தின் பாதுகாப்பில் உள்ள படிமத் தொகுப்புகளில் இதுவும் ஒன்று. இப்படிமம் பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் பெருத்த இடையை வலப்புறமாக ஓடித்துத் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் காட்சி அளிக்கிறது. இதன் வலக்கை ஓடிந்தும், இடக்கை தாழ்கரமாக முழங்கால் வரை நீண்டும் காணப்படுகிறது. முழங்கை வரை ஓடிந்த வலக்கரம் மலரைப் பற்றும் பாவனையில் கடக முத்திரையில் இருந்து இருக்க வேண்டும். ஓடிந்த வலக்கரத்தை எழிலாக நீண்ட இடக்கரம் ஈடு செய்கிறது.

அடுக்கடுக்காக அமைந்து விளங்கும் உயர்ந்த கரண்ட மகுடம் தலையிலும், வட்ட மான சிரசுக்கரம் பின்தலையிலும் தலைக்கோலமாக அலங்கரிக்கிறது. முத்துகள் கோத்த முத்துப்பட்டம் நெற்றியைச் சுற்றிலும் வணப்பூட்டுகிறது. செவிப்பூக்களும், மகரக் குழைகளும் காதுகளை அலங்கரிக்கின்றன. கண்டசரமும், முத்தாரமும், இரட்டைவட சரப்பளியும், கழுத்திலும், மார்பிலும் அணி செய்கின்றன. இடத் தோளிலிருந்து இரு திறந்த தளங்களுடனே ஓடிவரும் புரிநூல் கீழ் வயிற்றை அடைந்து பின் முதுகில் ஏறிச் செல்கிறது. சிறு முத்துகள் கோத்த தோள்வளையும், கைவளையும் கரங்களை அழகு செய்கின்றன. இடைவாரும், மேகலையும், குறங்கு செறியும், இடையைச் சுற்றிலும்

அமைந்து வனப்பூட்டுகிறது. இடையையொட்டி முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை நீண்டுள்ள ஆடை உள்ளமுக வெளிப்படுமாறு மென்மையாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. பாதங்களில் இரட்டைவட பாதசரம் பாங்குற அமைந்துள்ளது.

திரிபங்கியாக உயர்ந்து நிற்கும் தேவியின் உடலில் அணிகலன்கள் குறைந்தும், ஆடைகள் உடலை ஒட்டியும் அமைய மேல் வயிற்றில் திரிவேதி கோடுகளும், கீழ்வயிற்றின் நடுவே உட்குவிந்த உந்தியும் தேவியின் எழிலை முழுதும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

நீள்சதுர முகமும், நீண்டு ஒடுங்கிய முகமும், தூங்கிய புருவமும் கீழ்நோக்கி அருள்சரக்கும் கண்களும், நீண்ட எடுப்பான நாசியும், சற்று மெல்லத் திறந்த இதழ்களும், பொலிவோடு விளங்க கழுத்தை வலப்புறம் சாய்த்து, மேலுடலை இடப்புறம் வளைத்து, இடையை வலப்புறம் ஒடித்து நின்ற கோலப் படிமமாக விளங்குகிறது. இச்சிலையின் ஆடை அணிகள் யாவும் கொண்டு இதைக் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்த பிற்காலப் பாண்டியர் கலையாகக் கருதலாம். இங்குள்ள பழைய படிமத் தொகுப்புகளில் இதுவே உயரமானது. இப்படிமம் 62 செ.மீ. உயரமும் 15 செ.மீ. அகலமும் உடையது.

15. பிரதோஷ நாயகர்

செவ்வகமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் சிவனும், உமையும் தனித் தனியாக நின்ற கோலத்தில் தோன்றும் காட்சி வனப்புடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது.

சிவன்: சிவன் சமபங்கத்தில் நான்கு கைகளுடன் காட்சி அளிக்கிறார். மேல் வலக்கையில் மழுவும், இடக்கை பாயும் மானும், கத்தரி முத்திரையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. முன் வலக்கை அழைத்து வழங்கும் அபய முத்திரையிலும், இடக்கை சிம்மக்கரண முத்திரையிலும் அமைந்துள்ளது. சடை மகுடம், சிரசக்கரம், மகர குண்டலம், பத்ரகுண்டலம், வாசுமானலை, தோள்வளை, பூணூல், கண்டிகை, உதரபந்தம், அரைப்பட்டிகை, மலர்க்கச்சை, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் முடிமுதல் அடிவரை சிவனை அலங்கரிக்கின்றன.

உமை: சிவனுக்கு இடப்புறத்தில் உமை இரண்டு கைகளுடன் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிக்கிறார். உமையின் வலக்கை மலர் ஏந்தும் பாவனையில் கடக முத்திரையில் உள்ளது. இடக்கை லோல கரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. கரண்ட மகுடம், சிரசக்கரம், மகரக்குழைகள், வாசுமானலை, கண்டசரம், சரப்பளி, பூணூல், தோள்வளை, கைவளை, இடைக்கச்சை, மேகலை, பாதசரம் ஆகிய அணிகலன்கள் உமையை முடிமுதல் அடிவரை அலங்கரிக்கின்றன. பீடத்தின் பின்புறம் மகரத் திருவாட்சி இணைக்கப்பட்டுள்ளது. திருவாட்சியின் முகப்பைக் கீர்த்தி முகம் அலங்கரிக்கிறது. இப்படிமத்தின்

உருவ அமைப்பைக் கொண்டு இது கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்ததாகக் கருதலாம். நகரத்தார் காலக் கலை இது. நகரத்தார் முதல் திருப்பணியின் போது செய்து பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

16. விநாயகர்

சதுரமான பீடத்தினமீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் நான்கு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. விநாயகரின் மேல்வலக்கை வேலைப்பாடு மிக்க அங்குசத்தையும், இடக்கை பாசத்தையும் பிடித்துள்ளது. கீழ்வலக்கை ஓடிந்த தந்தத்தையும், இடக்கை மாம்பழத்தையும் கொண்டுள்ளது. விநாயகரின் தும்பிக்கை கீழ்நோக்கி வளைந்து மாம்பை ஓட்டிச் செல்லாது இடம்புரியாகத் திரும்பி இடக்கையிலுள்ள பழத்தைப் பற்றுகிறது. தலையில் கரண்ட மகுடமும், வட்டமான சிரசுக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. காதுகள் இலை வடிவில் விரிந்து தோள்களைத் தொடுகின்றன. தோளில் மெல்லிய வாருமாலை, முத்துச்சரமாக நீண்டுள்ளது. கழுத்தில் கண்டிகையும், சரப்பளியும், இடது மார்பில் அரவத்தாலான பூணூலும், மேல் வயிற்றில் முச்சரங்கள் அலங்கரிக்கும் உதரகச்சையும், மேல்கையில் தோள்வளையும் முன்கையில் காப்பும், இடுப்பிலிருந்து தொடை வரை ஆடையும், இடையின் பக்கங்களில் ஆடைக்கட்டும், காலில் மணிகள் கோத்த கழலும், பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. மேல்நோக்கி நிமிர்ந்த யானை முகமும் முன்று கண்களும் நான்கு கைகளும், திரண்ட தோளும், பருத்த வயிறும் சதைப்பற்றுள்ள அங்க அமைப்பும் மற்றும் ஆடையணிகளையும் கொண்டு இப்படிமத்தின் காலத்தை அடையாளங்காண முடிகிறது. இப்படிமத்தை வார்த்த சிற்பி படிவ அளவு களைச் சிற்ப இலக்கணத்திற்கேற்பப் பொருத்தமாக அமைத்துள்ளார்.

இப்பீடத்தின் கீழ் உள்ள சதுர பீடத்தின் பக்கங்களில் திருவாட்சி பொருத்த 'ப' வடிவில் கொம்புகள் உள்ளன. அவ்வாறு இரு பக்கங்களிலும் ஆக நான்கு நாராச வளையங்கள் உள்ளன.

17. சுப்பிரமணியர்

சதுரமான பீடத்தினமீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் நேராக நின்ற கோலத்தில் நான்கு கைகளுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் கைகளில் நீண்ட சக்தி படையும், வச்சிரப் படையும், கத்தரி முத்திரையில் அமைந்துள்ளன. கீழ்க்கைகள் இரண்டும், முறையே அபயகரம் வரதகரமாக அமைந்து அருள்பாலிக்கிறது. கரண்ட மகுடம், சிரசுக்கரம், மகரகுண்டலம் பதக்கம் கோத்த கண்டிகை, கொத்து சரப்பளி, பூணூல், உதரபந்தம், தோள்வளை, கைவளை, இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை, கழல்கள் யாவும் அணிந்து காணப்படுகிறது. இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடையும்,

பக்கங்களில் சரிந்து தொங்கும் ஆடைக்கட்டும், அலங்கரிக்கக் காணலாம். இதன் முகப் பொலிவும், உடல்வாகும், தலைக்கோலமும் ஆடை அணிகளின் தன்மையும், ஆயுதங்களின் அமைப்பும் நகரத்தார் கலையை அடையாளங்காண உதவுகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 65 செ.மீ; அகலம் 13 செ.மீ.

18. வள்ளி

இப்படிமம் தாமரை பீடத்தின்மீது இருக்கைகளுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. வள்ளியின் வலக்கை லோல முத்திரையில் தொங்கும் கரமாக அமைந்துள்ளது. இடக்கை தாமரை மலரைப் பிடித்துள்ளது. கரண்ட மகுடம் தலையிலும், ஓலைக் குழைகள் காதிலும், பொட்டு மணி கழுத்திலும், பதக்கம் கோத்த அரும்பு சரம் மார்பிலும் மார்க் கச்சை தளங்களின் மீதும், சன்னவீரம் மேல் வயிற்றிலும், புஷ்ப பூரிமம் முகப்புடைய கேயூரம் மேல்கையிலும், கடக வளை முன்கையிலும், இலைக்கருக்கு முகப்புடைய இடைக்கச்சை இடையிலும், காப்பு காலிலும் வள்ளியை அலங்கரிக்கக் காணலாம். இப்படிமம் நகரத்தார் காலத்தியது. இப்படிமம் நகரத்தாரால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 57 செ.மீ; அகலம் 12 செ.மீ.

19. தெய்வயானை

இப்படிமம் சதுரமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் திரிபங்கியாக நின்ற கோலத்தில் இருக்கைகளுடன் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வலக்கை நீலோற்பல மலரைப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை தொங்குவிதமாக அமைந்துள்ளது. கரண்ட மகுடம், மகரகுண்டலம், கண்டசரம், பதக்கம் கோத்த அரும்பு சரம், சன்ன வீரம், தோள்வளை, கைவளை, இடைக்கச்சை, காப்பு ஆகிய அணிகலன்கள் முடி முதல் அடி வரை அலங்கரிக்கக் காணலாம். நிலகமிட்ட நெற்றியும், தூக்கிய புருவமும், எடுப்பான நாசியும், நிறந்த வாயும், கச்சையில்லா மார்பும் முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை கச்சையணிந்த இடையும் கொண்டு விளங்கும் இப்படிமம் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்துகிறது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 57 செ.மீ; அகலம் 12 செ.மீ.

20. சண்டசர்

இப்படிமம் சதுரமான பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் வலக்காலை ஊன்றி இடக்காலை முன்வைத்து இரண்டு கைகளைக் கூப்பிய கரமாகக் கொண்டு வணங்கி நிற்கும் கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. பழைய படிமங்களில் தோளோடு ஒட்டிக் காட்டப்படும் மழு, இப்படிமத்தின் தனியாகச் செய்து பொருத்தப்படும் நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது நகரத்தார் கலை பாணியில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சடைமகுடம், இரத்தினப்பட்டம், மலர்குண்டலம், பதக்கம், பதக்கம் கோத்த கண்டசரம்,

இரட்டைவட முத்தாரம், பூணூல், தோள்வளை, மணிவளை, இடையிலிருந்து தொடவரை எளிய ஆடை, இடையின் பக்கங்களில் முழங்கால் வரை சரிந்து நிற்கும் ஆடைக்கட்டு, யாவும் இப்படிமத்தை அடையாளங்காண உதவுகிறது. இப்படிமத்தின் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. 55 செ.மீ; அகலம் 12 செ.மீ.

21. சுந்தரர்

இப்படிமம் தாமரை இருக்கையின்மீது அரச உடையில் கூப்பிய கரங்களோடு இறைவனைப் பணிந்து வழிபடும் நிலையில் வாரங்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தரரின் தலையில் கிரீடமகுடமும், சிரசுக்கரமும் அலங்கரிக்கின்றன. நெற்றியில் இரத்தினப்பட்டமும், காதுகளில் மகரக்குழையும், கழுத்தில் கண்டசரமும், மார்பில் சரப்பளியும், சவடியும், இடதுதோளில் பூணூலும் மேல்கையில் புஷ்பக் கேயுரமும், முன்கையில் காப்பும், வளையலும், மேல்வயிற்றில் உதரக்கச்சையும் இடுப்பின் இடப்புறம் உறையுடன் கூடிய பிச்சுவாக் கத்தியும் இடையைச் சுற்றிலும் அரைப்பட்டிகையும் இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை பஞ்சக்கச்சம் அணிந்தும் வேலைப்பாடுமிக்க அரச உடைத்தரித்தும், காலில் பாதசரத்தோடு அரச வடிவில் காட்சியளிக்கிறார். இப்படிமத்தின் உடல் அமைப்பும் ஆடை அணிகள் மற்றும் ஆயுதத்தின் அமைப்பினைக் கொண்டு இதனை நகரத்தார் காலக்கலையாக அடையாளங் காணலாம். கையில் ஊன்றுகோல் ஊன்றிய நிலையில் இவ்வுருவம் காணப்படுகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900; உயரம் 54 செ.மீ; அகலம் 13 செ.மீ.

22. மணிவாசகர்

இப்படிமம் தாமரை இருக்கையின்மீது இரண்டு கைகளுடன் நின்ற கோலத்தில் வாரங்கப்பட்டுள்ளது. வலக்கை சின்முத்திரையுடனும், இடக்கை சவடி ஏந்தியும் உள்ளன. தலை, கழுத்து, மார்பு மற்றும் கைகளில் அக்கமாலை அணி செய்கிறது. இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை தரித்து இடுப்பில் துண்டும் அணிந்து எளிமையான வடிவில் காட்டப்பட்டுள்ளார். இப்படிமம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தது. இதன் உயரம் 48 செ.மீ; அகலம் 11 செ.மீ.

23. அப்பர்

சதுரமான பீடத்தின் மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் இரண்டு கைகளைக் கூப்பிப் பணிந்து நின்ற நிலையில் வாரங்கப்பட்டுள்ளது. இவரது இடத்தோள்மீது உழவாரப் படை சாத்தப்பட்டுள்ளது. முழங்கிய தலையைச் சுற்றிலும் உருத்திராட்ச மாலையும், கழுத்தில்-கண்டிகையும் மார்பில் பெரிய மணிகல் கோத்த உருத்திராட்ச மாலையும், தோளிலும், முன்கையிலும், அக்கமாலையும், அலங்கரிக்கக் காணலாம். இடுப்பிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை ஆடை தரித்துள்ளார். இறைவனைப் பார்த்துப் போற்றும்

செப்புத் திருமேனிகள்

நிலையில் முகப்பொலிவு அமைந்துள்ளது. இப்படிமத்தின் உருவ அமைதியும், உழவாரப் படையின் அமைப்பும், இடத்தோளில் சாத்தப்பட்டுள்ள முறையும் ஆடை அணிகளின் தன்மையும் கொண்டு இதனை நகரத்தார் காலக் கலையாக அடையாளங்காண முடிகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 48 செ.மீ. அகலம் 12 செ.மீ.

24. பள்ளியறைச் சொக்கர்

இப்படிமம் தாமரை இருக்கையின்மீது நான்கு கைகளுடன் அமர்ந்த கோலத்தில் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. மேல் கைகளிரண்டும் மழுவும், மானும் பற்றியுள்ளன. கீழ்க்கைகள் அபய கரமளித்து அருள்பாலிக்கிறது. சிவன் இடக்காலை மடித்து வலக்காலைத் தொங்க விட்டுச் சகாசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார். சிவனது தலையை சபாமருடம் அலங்கரிக்கிறது. மற்றும் மகரக்குழை, ஓலைக்குழை, பதக்கம் கோர்த்த தொங்குசரம், கண்டிகை, பூனூல், உதரபந்தம், தோள்வளை, காப்பு, தோலாடை, கிங்கினி, கழல் ஆகிய அணிகள் சிவனை அலங்கரிக்கின்றன. இப்படிமத்தின் உடல்வாகு, முகப்பொலிவு யாவும் நகரத்தார் கலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இப்படிமம் திருவாட்சியுடன் காணப்படுகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இதன் உயரம் 31 செ.மீ. அகலம் 8 செ.மீ.

25. பள்ளியறை அம்மன்

தாமரை இருக்கையின்மீது நான்கு கைகளுடன் இருந்த கோலத்தில் அம்மனின் படிமம் வார்க்கப்பட்டுள்ளது. அம்மனின் மேல் வலக்கை நீலோற்பலத்தையும், இடக்கை பத்தத்தையும் பற்றியுள்ளன. கீழ் வலக்கை அபய முத்திரை காட்டும் கரமாகவும், இடக்கை வரமளிக்கும் வரத கரமாகவும் அமைந்துள்ளன. கரண்ட மகுடம், மகர குண்டலம், முத்தாரம், தோள்வளை, காப்பு, பாதசரம் ஆகிய அணிகள் பூண்டு, இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை கச்சை தரித்து அருள்பாலிக்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. பொதுவாகப் பள்ளியறை அம்மனின் படிமத் திருக்கோலங்கள் இரு கைகளுடன் இருந்த கோலத்தில் காணப்படும். ஆனால் இங்கு நான்கு கரங்களுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இது நகரத்தார் கலையின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. மற்றும் இது நகரத்தார் கலை வளத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

26. அஸ்தர தேவர்

சதுரமான தகட்டின்மீதுள்ள தாமரை இருக்கையில் செங்குத்தாக உயர்ந்துள்ள தூணின் மேல் உள்ள பலகையில் முத்தலைச் சூலமாக வார்க்கப்பட்டுள்ளது. செங்குத்தாக உயர்ந்துள்ள தூண் வட்டமான வடிவமைப்பு, உடல், குடம், தாடி, கலசம், இதழ், பலகை ஆகிய உறுப்புகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. தலைப்பாகத்தை அலங்கரிக்கும் முத்தலைச் சூலம் வட்டமாக இணைந்து வணப்பட்டுகிறது. சூலத்தின் அடிப்பகுதி இலைகளுக்குக்

இக்கோயிலிலுள்ள இரண்டு அஸ்தர தேவர்களுள் இது உருவில் பெரியது. காலம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. இது பிற்காலப் பாண்டியர் கலையைச் சார்ந்தது. இதன் உயரம் 63 செ.மீ. அகலம் 22 செ.மீ.

27. அங்குசத் தேவர்

பத்ர பீடத்தின்மீதுள்ள தாமரை பீடத்தில் உருளை வடிவான அங்குசம் செங்குத்தாக அமைந்துள்ளது. அங்குசத்தின் தலைப்பாகத்தைச் சுற்றிலும் அரைவட்ட வடிவில் இலைகளுக்கும், உச்சியில் தாமரை பொருட்டும் அலங்கரிக்கின்றன. செப்புக் கலவையாலான இப்படிமம் நகரத்தார் காலத்தியது. காலம் கி.பி. 1850 - 1900 ஆகும். இதன் உயரம் 47 செ.மீ. அகலம் 14 செ.மீ.

28. நந்தி

இக்கோயில் மருதீசர் சன்னதி எதிரேயுள்ள மகாமண்டபத்தின் முன்புறம் ஒரு நீண்ட கல் மேடைமீது நந்தி, பலிபீடம், கண்ணாடி ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

நந்தி, பீடத்தின்மீது அமர்ந்து சுவாமி சன்னதியை நோக்கிய வண்ணம் படுத்துள்ளது. நந்தியின் உடல்வாகும், பருத்த திமிலும், பக்கங்களில் விரிந்த காதும், நீண்ட முகமும், தாமரை மொட்டை ஒத்த கொம்பும், வலுவான கால்களும், நீண்ட வாலும் மிகக் கவனமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. செட்டிநாட்டுச் சிற்பிகள் காளை முதலிய வாடினாங்களை வார்ப்பதில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தியுள்ளனர் என்பதை அறிந்துகொள்ள உலோகத்தாலான நந்தியின் உருவம் சான்றாக அமைகிறது. இதன் காலம் கி.பி. 1850 - 1900. இது நகரத்தார் கலை வளத்துக்கு ஒரு சான்றாகும்.

29. கண்ணாடி

உலோகத்தால் வார்த்தப்பட்ட கண்ணாடி பீடத்தின்மீது செங்குத்தாக அமைந்து காணப்படுகிறது. கண்ணாடியின் தலைப்பாகம் இருபுறமும் குவிந்த நிலையில் வார்த்தப்பட்டு வளைப்புடிகிறது. இக்கோயிலில் உள்ள கண்ணாடியும் பலிபீடமும் நகரத் தாரின் முதல் திருப்பணியின்போது செய்தனிக்கப்பட்டவை. காலம் கி.பி. 1850 - 1900.

6. ஓவியங்கள்

இக்கோயில் ராஜ கோபுரத்தை ஒட்டியுள்ள அலங்கார மண்டபத்தின் விதானங்களிலும் சுவரிலும் பல வளைப்பு மிகு வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் வலம்புரி விநாயகர், நாயன்மார் அறுபத்துமூவர், தொகைஅடியார் ஒன்பதின்மர், மீனாட்சித் திருக்கல்யாணம், முருகனும் பிள்ளையாரும் கயிலையின் கீழ்த் தோன்றும் காட்சி, சிவனும் உமையும் விடைப்பாசராகத் தோன்றும் காட்சி ஆகிய

ஓவியங்கள்

காட்சிகள் அழகிய ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவைபற்றி இங்கு விரிவாகக் காணலாம்.

விநாயகர் ஓவியம்

இக்கோயில் அலங்கார மண்டபத்தின் வடக்குச் சுவரில் வலம்புரி விநாயகரின் பெரிய வண்ண ஓவியத்தைக் காணலாம். இவ்வோவியம் இத்தலத்துக்கு வருவோரைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வோவியத்தை எத்திசையில் நின்று பார்ப்பினும் விநாயகர் நம்மைப் பார்ப்பது போன்றே அமைந்திருப்பது இவ்வோவியத்தின் தனித்தன்மையாகும். இவ்வோவியத்தில் விநாயகரின் கண்களை மிகவும் கருத்தோடும் கவனத்தோடும் தீட்டியுள்ள ஓவியரின் திறன் நேரில் கண்டு போற்றத்தக்கதாகும். இச்சிறப்புக் கருதியே பிள்ளையார் பட்டிக்கு வருவோர் இவ்வோவியத்தைக் காணத் தவறுவதில்லை.

சுமார் 1.30 மீட்டர் உயரமும் 70 செ.மீ. அகலமுமுடைய இவ்விநாயகர் உருவம் நீண்ட பீடத்தின்மீது இடக் காலை மடித்து வலக் காலைத் தொங்கவிட்டு நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கிறது. அங்குசம் ஏந்திய மேல் வலக்கையும் பாசக்கயிறு பிடித்துள்ள இடக்கையும் பக்கங்களில் உயர்ந்து நிற்கின்றன. கீழ் வலக்கை ஓடிந்த தந்தத்தைத் தலைகீழாகப் பிடித்துள்ளது. இடக்கை இனிக்கும் மோதகத்தை ஏந்தியுள்ளது. யானை முகத்தானின் தும்பிக்கை மேல் வயிற்றை நோக்கிச் சரிந்து வலம்புரியாக வளைந்து நிற்கிறது. விநாயகரின் யானைத் தலையைச் சிவப்புப் பசைக் கற்கள் பதித்த வேலைப்பாடு மிக்க கரண்ட மருடம் அலங்கரிக்கிறது.

நெற்றியைச் சுற்றிலும் முத்துக்களும் சிவப்புக் கற்களும் பதித்த நெற்றிப் பட்டம் அலங்கரிக்கிறது. விரிந்த நுதலில் திருந்று தீட்டப்பட்டுள்ளது. கழுத்தில் பச்சைமணிச் சரமும் நீலமணி மாஸையும் முத்தாலான இரட்டை வடமும் பச்சைக் கல்பதக்கம் கோத்த உருத்திராட்ச மாஸையும் அலங்கரிக்கின்றன. தோள்களிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ் வரை நீண்ட மலர் மாலை அழகு செய்கிறது. இடது தோளில் இருந்து கீழ் வயிற்றை நோக்கிப் பூணூல் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடையிலிருந்து முழங்காலுக்குக் கீழ்வரை பூ வேலைப் பாடுமிக்க சரிகையும். பசைக் கரையும்கொண்ட சிகப்புநிறக் கச்சை அலங்கரிக்கக் காணலாம். பாதங்களில் பச்சைக் கல்லும் சிகப்புக் கல்லும் பதித்த பொன்னாலான பாதசரம் அழகு செய்கிறது.

சதுரமான பரந்த யானைமுகமும் விரிந்த நெற்றியும் மிகவும் சூர்மையான கண்களும் பக்கங்களில் படர்ந்த காதுகளும், நீண்டு வளைந்த துதிக்கையும், அளவான தோளும், சற்றுப் பெருத்த வயிறும், சதைப்பற்றுள்ள உடல் வாகும் கொண்டு இவ்வுருவம் எடுப்பாகக் காட்சி அளிக்கிறது.

இவ்விநாயகரை சுற்றிலும் உலோக வண்ணத்தில் கீர்த்திமுக நிருவாட்சி தீட்டப்பட்டுள்ளது. விநாயகர் அமர்ந்துள்ள நான்கு கால் பீடம் வேலைப்பாடு மிக்கது. எண்பட்டைத் தீட்டிய உயர்ந்த தூணும் அதன் மேல் உள்ள கலசமும் விரிந்த தாமரையும் அகன்ற பலகையும் அழகிய போதிகையும் கூட இங்கு மிகக் கவனமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இம் மண்டபத்தைச் சாலை வடிவான சிகரம் அலங்கரிக்கிறது. சிகரம் பச்சை வண்ணமும் சிகப்பு வண்ணமும் மஞ்சள் வண்ணமும் கொண்டு தீட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சிகரத்தின்மேல் ஐந்து உலோகத் தூபிகள் அழகு செய்கின்றன.

விநாயகரின் பக்கங்களில் மீசையுடன் இரு கணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. வலப்புறத்தில் உள்ள சிவகணம் பெரிய பலாப்பழத்தைத் தலையில் ஏந்தி நிற்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடப்புறம் உள்ள சிவகணம், வானை, மாதுளை, திராட்சை, ஆரஞ்சு, மாம்பழம் முதலிய கனிகளைத் தட்டில் சுமந்து நிற்கும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் இருவரும் நீண்ட முடியும், முறுக்கிய மீசையும் கொண்டு நெற்றியில் திருநீறும், திவகமும் பொலிவுட்க் கழுத்திலும் கையிலும் உருத்திராட்ச மாலை அலங்கரிக்க இடையில் சிவப்பாடை தரித்தும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

விநாயகரின் காலடியில் அவரது வாகனமான மூஷிகம் பழம் தின்னும் நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. வேலைப்பாடு மிக்க சாலை வடிவவிமானத்தில் பக்கங்களில் இரு பறக்கும் கந்தர்வபாலகர்கள் விண்ணிலே மாலை ஏந்திவரும் காட்சி சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஓவியத்தின் பக்கங்களில் அன்னப் பறவை அலங்கரிக்கும் வண்ணத் தூணும், செந்நிறத்தில் தீட்டப்பட்ட திரைச் சீலையும் சிறப்பாகக் காட்சியளிக்கின்றன. எண்ணெய் வண்ணத்தால் தீட்டப்பட்ட இச்சுவர் ஓவியம் சுமார் 3.60 மீட்டர் பக்க அளவுடையதாகும். பெரிய அளவில் உள்ள விநாயகரின் ஓவியத்திற்கு இது எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. அறுபத்து மூவர் ஓவியங்கள்

அலங்கார மண்டபத்தின் மேல் விதானத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் தனி அடியார்கள் அறுபத்துமூவரையும் தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மரையும் ஓவியமாகத் தீட்டி உள்ளனர். இம்மண்டபத்தின் உட்புறத்தைச் சுற்றி வருவோமானால் நாயன்மார்களின் ஓவியவரிசையை நன்கு கண்டு களிக்கலாம். இவ்வோவியத்தின் தொடக்கத்தில் தேவாரம் பாடிய மூவரையும் திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகப் பெருமானையும் எழில் வண்ணத்தில் தீட்டியுள்ளனர். இவ்வோவியங்களின் அருகில் அப்பர் சுவாமிகள், திருஞான சம்பந்தர் சுவாமிகள், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள், சந்திர மூர்த்தி சுவாமிகள் என அவர்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு தில்லை

ஓவியங்கள்

வாழ் அந்தணர் தொடங்கி முழுநீறு பூசிய முனிவர்வரை அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களை வரிசையாகத் தீட்டியுள்ளனர்.

தொகையடியார் ஒன்பதின்மர்:

தொடக்கத்தில் அறுபத்து மூவர் வரை எண்களிட்டு அருகில் அவர்களது பெயர்களும் வரிசையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து அப்பாலும் அடிசார்ந்தார், பூசலார் நாயனார், மங்கையர்க்கரசியார், நேசநாயனார், கோசெங்கட் சோழ நாயனார், யாழ்ப்பாண நாயனார், சடைய நாயனார், இசைஞானியார் எனத் தொகையடியார் ஒன்பதின்மர் பெயரையும் எழுதி வரிசையாக அவரது உருவங்களும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

ஓவியத்தின் காலம்

இவ்வோவியங்களின் எழுத்தமைதி ஆகியவற்றைக் கொண்டு இவ்வோவியத்தின் காலம் கி.பி.1850 - 1900 எனக் கருதலாம். நகரத்தாரின் முதல் திருப்பணியை ஒட்டி இவ்வோவியங்கள் இங்குத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. நகரத்தாரின் ஓவியக்கலைப் பணிக்கு இவை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

பொதுவாக அறுபத்து மூவர் மற்றும் தொகையடியார்களின் உருவங்களை சிற்பங்களாகவோ அல்லது செப்புத்திருமேனிகளாகவோ சிவன் கோயில் திருச்சுற்று மாளிகை பத்தியில் செய்து வைப்பது மரபாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இக்கோயிலில் தெற்குத் திருச்சுற்று மாளிகைப் பத்தியில் நால்வரது சிற்பங்களை மட்டும் வைத்து ஏனைய நாயன்மார்களையும் தொகை அடியார்களையும் அலங்கார மண்டபத்தில் ஓவியமாகத் தீட்டி ஈடுசெய்துள்ளனர். இது எண்ணி மகிழத் தக்கது.

மீனாட்சி திருக்கல்யாணம்

அலங்கார மண்டபத்தின் மேல் விதானத்தில் மீனாட்சி திருக்கல்யாணம் அழகிய ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. திருமால் நீர்வார்த்துக் கொடுக்க அங்கயற்கண்ணியை ஆலவாய் சொக்கர் கைத்தலம் பற்றி மணக்கும் காட்சி இங்கு விரிவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் நான்முகனும் நந்தி தேவரும் சிவகணமும் ஹரிகரர்கள் மூவரும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இடப்புறத்தில் திருமாலின் தேவியாரான திருமகள், நாரதர், தும்புரு, ஆகியோரும் மத்தளம் கொட்டுவாரும் நாயனம் வாசிப்பாரும் ஒத்து ஊதுவாரும் ஓவியங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவ்வோவியம் சிகப்பு வண்ணப் பின்னணியில் பசை, மஞ்சள், நீலம் ஆகிய வண்ணக் கலவை கொண்டு செறிவாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது.

இதன் முன்புறம் மயில் வாகனனும் முஷிக வாகனனும் கயிலை மலையின் கீழ் நின்ற திருக் கோலம் ஓவியமாக்கப்பட்டுள்ளது.

அதன் எதிரே சிவனும் உமையும் அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் அம்மையப்பனாய்த் தோன்ற இருவருக்கும் இடையில் குழந்தை முருகன் தோன்றும் காட்சி, சோமாஸ் கந்தர். ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்து காணா வாகனத்தில் சிவனும் உமையும் தோன்ற எதிரே உமையாள் தனியாகக் காணா வாகனத்தில் தோன்றிக் காட்சி தரும் ஓவியம் நேரில் கண்டு களிக்கத்தக்கது. பார்வதியின் பக்கத்தில் வானும் கேடயமும் ஏந்தி நிற்கும் பணிப்பெண்ணும், சிவபெருமான் பக்கத்தில் கதாயுதம் ஏந்தி நிற்கும் சிவகணமும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்களும் கி.பி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தவை. இவை நகரத்தார் வளர்த்த ஓவியக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்பவை. விநாயகர் உருவம் போன்று பெரிய அளவில் வரைந்த ஓவியர்கள் நாயன்மார்களின் சிறிய உருவங்களையும் அளவோடும் அழகோடும் அமைத்துத் தீட்டியுள்ள பாங்கு போற்றத்தக்கதாகும். இங்குள்ள ஓவியங்களில் அறுபத்துமூவர் மற்றும் தொகையடியார் ஓவியங்கள் மட்டும் பழைய நிலையிலேயே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. கடந்த திருப்பணியின் போது இல்லை. நகரத்தார் கால ஓவியக்கலைக்கு இங்குள்ள விநாயகர், அறுபத்து மூவர் ஆகியவர்களின் ஓவியங்கள் நல்ல எடுகத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றன. ஓவியங்கள் புதிய வண்ணப்பூச்சு செய்யப்பட்டுள்ளன.

7. கல்வெட்டுச் செய்திகள்

பிள்ளையார்பட்டிக் குடைவரைக் கோயிலில் உள்ள புகழ்வாய்ந்த கல்வெட்டு கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும். 'எக்காட்டுருக்கோன் பெருந்தசன்' என்று எழுதப்பட்டுள்ள பண்டைய கல்வெட்டைத் தவிர மேலும் 10 கல்வெட்டுகள் இக்கோயிலில் உள்ளன. இக்கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தவையாகும். மாறவார்ம சுந்தரபாண்டியன், விக்கிரம பாண்டியன், குலசேகர பாண்டியன், ஸ்ரீ வல்லப பாண்டியன் ஆகிய மன்னர்களின் காலத்தவை.

கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் பாண்டி நாட்டை வென்று தங்கள் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தனர். அதன் பின்னர் சுமார் 300 ஆண்டுகள் பாண்டிநாடு சோழர்களின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்து வந்தது. பின்னர் கி.பி. 1216 முதல் 1244 வரை ஆட்சி செய்த முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்தான் பாண்டி நாட்டைச் சோழர்களிடமிருந்து மீட்டுப் பாண்டியரின் சுயாட்சியை நிலைநிறுத்தினான். பாண்டி நாட்டை மீட்டதோடு மட்டுமின்றிச் சோழ நாட்டையும் வென்று பாண்டியர் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தான். இதனால் இம்மன்னன் 'சோணாடு கொண்டருளிய சுந்தரபாண்டியன்' என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருந்தான்.

இம்மன்னன் காலத்தில் தொடங்கித் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்த பாண்டிய மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் மட்டுமே இவ்வூரில் கிடைக்கின்றன. சோணாடு கொண்டருளிய சுந்தர பாண்டியனின் கல்வெட்டுகள் நான்கும் விக்கிரம பாண்டியனின் கல்வெட்டு ஒன்றும், எம்மண்டலும் கொண்டருளிய முதலாம் மாறவர்ம குலசேகர பாண்டியனின் கல்வெட்டுக்கள் இரண்டும் ஆக மொத்தம் 10 பாண்டியர் கல்வெட்டுகள் இக்கோயிலில் உள்ளன.

முதலாம் மாறவர்ம சுந்தரபாண்டியன் கி.பி. 1216 முதல் 1244 வரை ஆட்சி செய்தான். விக்கிர பாண்டியன் என்ற மன்னன் முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனுக்கு அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த மன்னனாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

இவன் முதலாம் மாறவர்ம விக்கிரம பாண்டியன் என்பவனாவான். இம்மன்னன் கி.பி. 1218 முதல் 1232 வரை ஆட்சி புரிந்தான். எம்மண்டலமுங் கொண்டருளிய குலசேகர பாண்டியன் என்பவன் கி.பி. 1268 முதல் 1318 வரை ஆட்சி செய்தவன். ஸ்ரீ வல்லப பாண்டியன் என்னும் மன்னன் கி.பி. 1308 முதல் 1341 வரை ஆட்சி செய்தவனாக இருக்கலாம். எனினும் இவனது ஆட்சியாண்டு உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை.

பாண்டி நாட்டில் பாண்டியர் ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக மேலோங்கிப் புகழ்பெறக் காரணமாக இருந்தவர்கள் இம்மன்னர்களே ஆவர். பிள்ளையார்பட்டி கோயிலுக்கு இம்மன்னர்கள் காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட கொடைகளையும், சிறப்புகளையும் இங்குள்ள கல்வெட்டுகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

நாட்டுப் பிரிவு

பிள்ளையார்பட்டி என்ற ஊர் சுந்தரபாண்டியன், விக்கிரமபாண்டியன், ஸ்ரீவல்லப பாண்டியன் ஆகியோர் காலங்களில் திரு வீங்கைக்குடி என்று வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இவ்வூர் கேரள சிங்க வளநாடு என்ற வளநாட்டுப் பிரிவின் கீழுள்ள கீழ்குண்டாறு என்ற நாட்டுப் பிரிவில் அமைந்திருந்த ஊர் ஆகும்.

கல்வெட்டுகள் இவ்வூரைக் 'கேரள சிங்க வளநாட்டுக் கீழ்குண்டாற்றுத் திருவீங்கைக்குடி' என்றும் 'கேரள சிங்க வளநாட்டுக் கீழ்குண்டாற்று மருதங்குடி' என்றும் 'மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரம்' என்றும் குறிக்கின்றன. திருவீங்கைக்குடி என்று வழங்கப்பட்டு வந்த பிள்ளையார்பட்டி குலசேகர பாண்டியன் காலம் முதல் அருகில் உள்ள ஊரான மருதங்குடி என்றும் ஊருள் சேர்ந்து மருதங்குடி என்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வூரின் பெயரான திருவீங்கைக்குடி என்பது 'திருவீங்கை ஈசுவரம்' என்ற கோயிலின் பெயராக மாறியிருக்கிறது. இவ்வூர் மருதங்குடி என்ற ஊருடன் இணைந்து அவ்வூர்ப்

பெயரைப் பெற்றது மட்டுமின்றி 'இராசநாராயணபுரம்' என்ற பெயரையும் பெற்றிருந்தது. குலசேகர பாண்டியன் கல்வெட்டுகள் இவ்வூரை மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரம் என்றே கூறுகின்றன. அதாவது மருதங்குடி என்ற இராசநாராயணபுரம் என்று பொருள். பிள்ளையார்பட்டி கோயில் நகரத்தார் இன்றும் தமது இசைக்குடிமானத்தின் 'மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையார்பட்டியான திருவேட்புருடையார்' என்ற சொற்றொடரை ஆண்டு வருவது ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கதாகும்.

சந்தரபாண்டியன் கல்வெட்டுகள் கூறும் செய்திகள்

இம்மன்னனிடம் முக்கிய அதிகாரிகளாகப் பணிபுரிந்து புகழ்பெற்று விளங்கியவர்கள் காங்கேயன், காலிங்கராயன் ஆகியோராவர். இந்த அதிகாரிகளின் பெயர்கள், பிற ஊர்களில் உள்ள இம்மன்னனின் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இந்தக் காங்கேயன் என்ற அதிகாரி திருவிங்கைக்குடி நாயனார் கோயிலில் அதாவது குடைவரைக் கோயிலில் உள்ள தேசி வினாயகப் பிள்ளையாருக்கு நித்தம் வழிபாடு செய்யும் பொருட்டுத் திருவமுதுபடி செலவுகளுக்குக் குடிதாங்கிப் படி நிலம் இரண்டும், குன்ற வயல் என்ற வயலும், அதனையும் நாட்டில் வதுலிக்கப்படும் வரிகளாகிய உம்படி, கடமை, குடிமை, அச்சவரி போன்ற வரிகளையும் இக்கோயிலுக்குத் தானமாக அளித்தான். அதுமட்டுமின்றி திருவிங்கைக்குடி என்ற உள்ளூரில் உள்ள நில வருமானத்தில் ஏழில் ஒரு பகுதி கோயிலுக்கு இறுக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையும் பிறப்பித்தான்.

மேற்கூறிய இத்தகவலைக் கோயிலைச் சார்ந்த தேவகன்மிகள், ஸ்ரீ காரியம் செய்பவர்கள், ஸ்ரீ மஹேஸ்வரக் கண்காணி செய்பவர்கள் (கோயில் அர்ச்சகர், மணியம், அறங்காவலர்) மிக முக்கியமான கோயில் அதிகாரிகள் நிறைந்த கூட்டத்தில் தெரிவித்தான். மேலும் இந்தத் தானத்தைப் புள்ளிக்கணக்கு, கண்காணிக் கணக்கு என்ற பதவிகளில் உள்ள கணக்கு வேலை செய்வோர்கள் கணக்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டான்.

தானமளித்த இந்த அதிகாரியின் முழுப்பெயர் கண்டன் உதையஞ் செய்தானான காங்கேயன் என்பதாகும்.

சந்தரபாண்டியனின் இரண்டாவது கல்வெட்டிலும் காங்கேயனின் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட செய்தி காணப்படுகிறது. அதாவது மருதங்குடி என்ற ஊரிலுள்ள பற்றில் புதிதாக நிலம் கோயிலுக்காக வாங்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. அந்த நிலத்திலிருந்து கடமை, காடு என்ற வரிகள் வதுலிக்கப்பட்டுக் கோயிலுக்கு அளித்து வரப்படுகிறது. அந்நேரமே அதிகரன் தென்கரைப் பற்றிலும் புதிதாக விலைக்கு வாங்கிய நிலத்திலிருந்து வருகிற கடமை, அச்சவரி போன்ற வரிகள் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்டன. இங்

கல்வெட்டுச் செய்திகள்

வரிகள் ஒவ்வொன்றும் 'அரைக்காசு' ஆக முன்னர் வதுலிக்கப்பட்டு வந்தது போலவே இனியும் வதுலிக்கப்படும் எனக் காங்கேயன் கட்டளையிட்டதை இக்கல்வெட்டால் அறிகிறோம்.

சுந்தர பாண்டியனின் மூன்றாவது கல்வெட்டு இக்கோயில் திருவீங்கைக்குடி நாயனார், திருமருதங்குடி நாயனார் ஆகிய இரு சிவபெருமான்கட்கும் சிவராத்திரி வழிபாட்டிற்காக நிலம் தானமாக அளிக்கப்பட்ட செய்தியைக் குறிக்கிறது. இந்தத் தானத்தைச் செய்தது ஒரு பெண்ணையாகும். இவள் பெயர் உய்யவந்தான் ஆண்டாள என்பதாகும். இவள் தேனாற்றுக் கரையில் உள்ள நேமம் என்னும் ஊரில் அரசன் ஆளவந்தான் என்ற நாராதொங்கராயன் மனைவியாவாள். இந்தப் பெண் தானமாக அளித்த நிலம் 'கனியன் வயக்கல்' (வயல்) என்று வழங்கப்பட்டதைக் கல்வெட்டு குறிக்கிறது. இத்தானத்தை நிறைவேற்றிக் கல்வெட்டிக் கொடுத்தது காலிங்கராயன் என்ற அதிகாரியாவான்.

விக்கிரம பாண்டியன் காலத்துக் கல்வெட்டுச் செய்திகள்

இம்மன்னன் காலத்தில் திருவீங்கைக்குடி மகாதேவர் கோயிலில் திருப்பள்ளியேறு நாச்சியார் (பள்ளியறை அம்மன்) சிலை ஒன்றும், மருதங்குடி நாயனார் கோயிலில் திருப்பள்ளியேறு நாச்சியார் சிலை ஒன்றுமாக இரு சிலைகள் எழுந்தருளிவிக்கப்பட்டன.

இச்சிலைகள் செயங்கொண்ட சோழப் பெருந்தெரு என்ற தெருவைச் சார்ந்த வியாபாரியாகிய நண்ணி உய்யவந்தான் என்பவனால்தான் எழுந்தருளிவிக்கப்பட்டன என அறிகிறோம். இந்த நாச்சியார்களுக்குத் திருவமுதுபடியாகிய பூசைச் செலவினை முன்னிட்டுக் கிணற்றுச் செய் நிலமும் மூவேந்தன் என்ற இடத்தில் திருத்திய நிலமும், ஆளவுடையாழ் வயக்கலும், அப்பிய வயக்கலும் தானமாக அளிக்கப்பட்டிருந்தன என்ற செய்தியை விக்கிரம பாண்டியனின் 12 ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது.

குலசேகரப் பாண்டியன் காலக் கல்வெட்டுகள் தரும் தகவல்கள்

எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய குலசேகரப் பாண்டியன் காலத்தில்தான் திருவீங்கைக்குடி (திரு + ஈங்கை + குடி) என்ற இந்த ஊரின் பெயர் மருதங்குடி என்ற பெயரில் மாற்றி வழங்கப்பட்டு வந்தது என்பதும் இராசநாராயணபுரம் என்ற புதுப்பெயரைக் கொண்டிருந்தது என்பதையும் அறிகிறோம்.

திருவீங்கைக்குடி மஹாதேவர் கோயில் என்று வழங்கப்பட்டு வந்த இக்கோயில், இம்மன்னன் காலம் முதல் திருவீங்கை (திரு + ஈங்கை) என்பது திருவீங்கை ஈஸ்வரம் என்று கோயிலுக்குப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

இக்கோயில் உள்ள திருமடைவிளாகத்தில் வயிராகிகள் என்று கூறப்படும் மக்கள் (சிவயோகிகள்) இருந்தனர். இவர்களில் திருச்சிற்றம்பல வைராகி என்பார் தலைமை

பொறுப்புள்ளவராக இருந்திருத்தல் வேண்டும். திருச்சிற்றம்பல வைராகி உள்ளிட்ட பல வைராகிகளுக்கும் நிலங்கள் கோயில் மூலமாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டன. அந்நிலங்களின் பெயர்கள் இக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆளடை வயக்கல், அறட்டி வயக்கல், பணைஞ்செய், பெருங்கரை, அமரத்தங்கோவை ஆகிய நிலங்கள் வாங்கப்பட்டன. இந்நிலங்களில் இருந்து காலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கும், கோடையில் நாலில் ஒன்றும் நெல் வதல் செய்யப்பட்டது. இந்நிலம் குடிநீங்கா காரணமையாக விற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்நிலத்திற்கு விலையாகக் கோயில் பண்டாரத்திலிருந்து (கருவூலம்) 40 வராகன் பொன் அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நிலம் வாங்கும் போது கோயில் அதிகாரிகளாகிய தேவகன்மிகள், ஸ்ரீகாரியன் செய்வார்கள், ஸ்ரீ மாஹேஸ்வரக் கண்காணி செய்வார் அனைவரும் சேர்ந்து பேசி முடிவெடுத்துள்ளனர்.

இக்கல்வெட்டில் சிவயோகிகள் பற்றி குறிப்பிடப்படும் போது திருமடை விளாகத்து வைராகிகள் எனக் கூறப்படுவதால் இக்கோயில் திருமடை விளாகத்தில் வைராகிகள் தங்கியிருந்த மடம் ஒன்று இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

இந்த நிலங்கள் விலைக்கு வாங்கியதற்குச் சாட்சியாகக் கையெழுத்து இட்டவர்களுள் தியாக விநோதன் திருமடத்திலுள்ள ஸ்ரீ மாஹேஸ்வரக் கண்காணி செய்வார்களில் வாமதேவர் என்ற செய்துலாயதார் என்பவர் ஒருவரும் உள்ளார் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தத் தியாக விநோதத் திருமடம் என்பது இக்கோயிலில் உள்ள திருமடைவிளாகத்தில் உள்ள மடமாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

இக்கல்வெட்டில் கையெழுத்திட்டுள்ள முக்கிய அதிகாரி பிள்ளையார் நலமங்கை பாகரான இராசநாராயண பிரமாதிராயன் என்பவராவார்.

குலசேகர பாண்டியனின் இரண்டாவது கல்வெட்டில் காரிசூடி என்ற ஊரில் உள்ள ஐஞ்ஞாற்றுலப் பெருந்தெருவிலுள்ள நகரத்தார்கள் மருதங்குடி ஊராரிடமிருந்து நிலம் விலைக்கு வாங்கினார். இந்த நிலத்திற்கு உள்ள எல்லைகளைக் குறிப்பிட்டு நகரத்தார்க்கு அந்நிலத்தை உடனையாக்கப்பட்டது. அந்நிலத்திற்கு இறை, குடிமை ஆகிய வரிகள் வசூலிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்ற முடிவும் எடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு முடிவு செய்தவர்கள் அதனையுர் நாட்டு நாட்டவர்கள், கல்வாயில் நாட்டுக் கீழ்வகை நாட்டு நாட்டவர், கீழ்க்குண்பாற்று நாட்டவர்கள் ஆகியோர்கள் ஆவர். இந்த நிலவிற்பனைச் செய்தியை திருமலையிலே கல்லில் வெட்டிக் கொள்ளவும் கட்டளையிட்டார்கள். மேற்கூறிய நாட்டவர்கள் இந்தக் கல்வெட்டு செய்திக்குச் சாட்சியாக மாதவராயர், இருங்கோளர், நீலகாட்கராயர், வல்லன் பெரியான் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

குலசேகர மன்னரின் மற்றொரு கல்வெட்டில் திருவீங்கையீசுவர முடையார் கோயிலில் உள்ள தேசி விநாயகப் பிள்ளையாளுக்குத் திரு பண்ணிகாரம், பிட்டமுது

ஆகிய பலகாரங்கள் செய்து பூஜை செய்வதற்கு, தியாகவிநோதன் மடத்தில் இருக்கும் வாம தேவரான செய்ததுவாய் என்பார் இறையிலியாக நிலம் கொடுத்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

பிள்ளையார்க்குத் திருப்பண்ணிகாரம், பிட்டமுது ஆகியவை ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் படைக்கப்படுவதற்குத் தேவையான அரிசி நான்கு நாழி, கருப்புக்கட்டி, தேங்காய் உள்ளிட்ட பொருட்கள் வாங்குவதற்காகவே நிலம் தானமளிக்கப்பட்டது. இச்சாசனத்தில் நாட்டுக்கணக்கு வீரபாண்டிய மூவேந்த வேளான் என்பவன் நாட்டார் சொன்னாடிகையெழுத்து இட்டவன் ஆவான். நாட்டுக்கணக்கு வேண்டிக் கொள்ள வளந்தான் என்பவனும் மற்றொரு நாட்டுக் கணக்காகிய மயிலேறும் பெருமான் என்பவனும் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

இம்மன்னனின் மற்றொரு கல்வெட்டு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். இக்கல்வெட்டு கோநேரின்மை கொண்டான் எனத் தொடங்குகிறது. இக்கல்வெட்டு மன்னனின் நேரடி ஆணையைக் குறிப்பிடுவது ஆகும். காரிசூடி ஐந்துநூற்றுவன் பெருந்தெருவில் உள்ள நகரத்தார்கள் விலைக்கு வாங்கிய செய்தியை முன்னர் கண்ட கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. அதே நிலத்திற்கு இக்கல்வெட்டில் நாட்டார்கள் வதூலிக்கும் புரவு என்னும் வரியை குறைத்து மன்னன் ஆணையிட்டான். கடமை என்னும் வரியைக் கொள்வதாக முடிவு செய்யப்பட்டது. மேலும் இராசநாராயணபுரம் என்று நகரம் அமைத்துக் குடியேறிக் கொள்ளவும் மன்னன் ஆணையனுப்பினான். இந்த மன்னனின் ஆணையில் கையெழுத்திட்டுச் செயல்படுத்தியவன் காலிங்கராயன் என்னும் அதிகாரியாவான்.

முன்னர் பார்த்த இம்மன்னனின் கல்வெட்டுகள் இவ்வூர் இராசநாராயணபுரம் என்ற புதுப்பெயரைப் பெற்றிருந்தது எனப் பார்த்தோம். இக்கல்வெட்டில்தான் இராசநாராயணபுரம் என்ற பெயரில் நகரம் ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ளும்படி அரசனே நேரடி ஆணையை அனுப்பினான் என்ற செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே கோநேரின்மை கொண்டான் என்ற பெயரில் ஆணை வழங்கியவன், எம்மண்டலமும், கொண்டருளிய குலசேகர பாண்டியனே ஆவான். இம்மன்னன் பெயரில் உள்ள ஏனைய மூன்று கல்வெட்டுக்களும் இராசநாராயணபுரம் என்றே இவ்வூர்ப் பெயரை வழங்குகின்றன. எனவே இக்கல்வெட்டு அந்த மூன்று கல்வெட்டுக்களையும் விட காலத்தால் முந்தியது. இக்கல்வெட்டில்தான் இராசநாராயணபுரம் என்ற பெயரில் நகரம் அமைத்துக்கொள்ள ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட செய்தி உள்ளது. மற்ற மூன்று கல்வெட்டுகளிலும் அப்பெயர் வழங்கி வருகிறது. அந்த மூன்று கல்வெட்டுகளும் முறையே மன்னன் ஆட்சிக்கு வந்த நாலாவது ஆண்டிலும், 18 வது ஆண்டிலும், 36 வது ஆண்டிலும் வெட்டப்பட்டன.

எனவே இக்கல்வட்டு இம்மன்னனின் நான்காவது ஆட்சியாண்டிற்கு முன்னர் வெட்டப் பட்டிருத்தல் வேண்டும். வருடம் கூறப்படுகின்ற இடம் சிதைந்துள்ளது.

ஸ்ரீ வல்லப பாண்டியன் கல்வெட்டு

இம்மன்னன் பெயரில் இரண்டு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இதன் மேற்கூறிய குல சேகர பாண்டியன் காலத்திற்குப் பின்னர் வாழ்ந்த மன்னனாகவே இருத்தல் வேண்டும். காரணம் இவ்வூர் மருதங்குடி என்ற பெயரில் இம்மன்னன் காலத்தில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதே. மருதங்குடி என்ற பெயருடன் எம்மண்டலமும் கொண்டருளிய குலசேகர பாண்டியன் காலம் முதல் தான் வழங்கியது என்று முன்னர் பார்த்தோம். எனவே இந்த ஸ்ரீ வல்லப பாண்டியன் கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆட்சி புரிந்தவனாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

இம்மன்னனின் ஒரு கல்வெட்டில் சண்டையில் இறந்த ஒரு வீரனின் நினைவாக திருவிங்கைகுடி மகாதேவர் கோயிலுக்கு இரண்டு மாச் செய் நிலம் கொடுத்து இப்பகையை விலக்கிக் கொண்ட செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. சண்டையில் இறந்தவன் காடன் கேரளன் என்பவன். இவன், வெய்யரையன் என்பவனுக்காக வல்லக்கூற்றுவன் என்பவனை திரித்துச் சண்டையிடும்போது இறந்தான். மேற்கூறிய நிலத்தைக் கோயிலுக்கு அளித்தவர்கள் மூன்று பேர்களாகும். அவர்கள் சிறுகுடிகாடன், கேரளன் காடன், கேரளன் பொன்னாச்சன் ஆகியோராவர்.

ஸ்ரீ வல்லப தேவரின் இரண்டாவது கல்வெட்டும் போரில் பட்ட வீரனின் நினைவாக வழங்கப்பட்டதைத் தெரிவிக்கிறது. இந்த விளக்குத் தானத்தைச் செய்தவர்கள் வல்லக்கூற்றுவன் சோறன் சேறெனும் அரியானும் ஆவர். இந்த ஆடுகளைப் பெற்றுக் கொண்ட இடையன் அவளி கந்தன் என்பவனாவான். ஆடுகளைப் பெற்றுக்கொண்டு மேற்கூறிய விளக்கை எடுக்கத் தேவையான நெய்யை கொடுக்க வேண்டியது இந்த இடையனின் பொறுப்பாகும்.

இந்த ஆடுகள் சாவா மூவாப் பேராடுகள் என்று கல்வெட்டுகளில் கூறப்படுவது வழக்கம். சாவா மூவா என்றால் இந்த ஆடுகள் என்றென்றும் ஐம்பதுக்குக் குன்றாமல் இருக்கும் என்பதாகும். மூத்த ஆடுகள் இறக்க நேரிடிலும் இனப்பெருக்கத்தின் காரணமாக ஆடுகள் எண்ணிக்கை அதிகரித்துவிடும்.

இக்கல்வெட்டில் கூறப்படும் வல்லபக்கூற்றுவன் என்பவன் முன்னர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டவனாகவே இருத்தல் வேண்டும். இவனுக்காகத்தான் சண்டையிட்டுக் காடன் கேரளன் என்பவன் இறந்தான் என்று பார்த்தோம். இந்தக் கல்வெட்டிலும் சண்டையில் இறந்தவன் நினைவாக வல்லக் கூற்றுவனே விளக்குத்தானம் செய்துள்ளான். சண்டை

யில் இறந்ததாகக் கூறப்பட்ட காடன் கேரளன் நினைவாகவே விளக்கெரிக்கத் தானம் செய்திருத்தல் வேண்டும்.

பிள்ளையார்பட்டியில் நகரத்தார்

இவ்வூர் கல்வெட்டுக்களில் ஐந்நூற்றுவர் பெருந்தெரு வியாபாரிகள் குறிக்கப்படுவதாலும் இவ்வூர் பிள்ளையார், தேசி விநாயகர் என வழங்கப்படுவதாலும், காரிகுடி என்ற ஊர்ப்பெயரும் இக்கல்வெட்டில் காணப்படுவதாலும், காரி என்ற பெயருள்ள பைரவக் கடவுளை முழு முதற் கடவுளாகக் கொண்ட நானா தேசி திசை ஆயிரத்து ஐந்நூற்றுவர் என்ற பிரிவைச் சார்ந்த வணிகர்கள் வாழ்ந்த பகுதியே பிள்ளையார்பட்டி பகுதி எனத் தெரிகிறது.

பிற்சேர்க்கை: I

பெயர்களும் - மூர்த்திகளும்

ஊர்ப்பெயர்

1. பிள்ளையார்பட்டி
2. மருதங்குடி
3. திருவீங்கைக்குடி
4. திருவீங்கைச்சுரம்
5. ஈக்காட்டூர்
6. இராசநாராயணபுரம்
7. மருதங்கூர்
8. கணேசபுரம்
9. தென்மருதூர்
10. கணேசமாநகரம்
11. பிள்ளைநகர்

பிள்ளையார் பெயர்

1. தேசிவிநாயகப் பிள்ளையார்
2. கற்பகப் பிள்ளையார்
3. கற்பகமூர்த்தி
4. கற்பக விநாயகர்
5. வரத கணபதி
6. கற்பகக் களிறு
7. கணேசன்
8. கணேச புரேசன்
9. மருதங்கூர் அரசு
10. மருதங்கூர் ஈசன்

குடைவரையுள் இருந்தருளும் சிவபெருமான் திருப்பெயர்கள்

1. திருவீங்கைக்குடி மகாதேவர்
2. திருவீங்கைக்குடி நாயனார்

3. மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்து உடையார்

4. திருவீங்கைச்சுருமுடைய நாயனார்

5. திருவீசர்

அம்மன் பெயர்

சிவகாமி

கற்றளியில் இருந்தருளும் சிவபெருமான் திருப்பெயர்கள்

1. திருமருதங்குடி நாயனார்

2. மருதங்குடி நாயனார்

3. மருதீசர்

அம்மன் பெயர்

வாடாமலர் மங்கை

பிற்சேர்க்கை - 2

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் தேவஸ்தானம்

நித்திய வழிபாட்டு நேரம்

1. திருவனந்தல்

முற்பகல்-6.30 மணி

2. காலைசுந்தி

முற்பகல்-3.30-9.30 மணி

3. உச்சிசுந்தி

முற்பகல்-12 மணி

4. மாலைசுந்தி

பிற்பகல்-6.30 மணி

5. இரவுசுந்தி

இரவு 8-9மணி

பிற்சேர்க்கை - 3

கும்பாபிஷேகத் தேதி விவரம்

1. விளம்பி வருடம் தை மாதம் 10-ம் தேதி (22.1.1899) ஞாயிற்றுக்கிழமை புதுக்கோவில் கட்டி முர்த்திகளை அங்கெழுந்தருளச் செய்து அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்.

2. பிரபவ வருடம் தை மாதம் 28ம் தேதி (10.2.1928) வெள்ளிக்கிழமை மறு அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்.

3. ஸ்ரீ முகவருடம் வைகாசி மாதம் 30ம் தேதி (12.6.1933) திங்கட்கிழமை மருதங்குடி நாயனார் திருசந்தி இராஜகோபுரம் அலங்கார மண்டபம் கட்டி முடித்து இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேகம்.

4. விக்குதி வருடம் தை மாதம் 28ம் தேதி (10.2.1951) சனிக்கிழமை முன்றாவது அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்.

5. நள வருடம் ஆவணி மாதம் 25-ம் தேதி (10.9.1976) வெள்ளிக்கிழமை நான்காவது அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்.

6. ஆங்கிரசு வருடம் ஐப்பசி மாதம் 23-ம் தேதி (8.11.1992) ஞாயிற்றுக்கிழமை ஐந்தாவது அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம்.

பிற்சேர்க்கை - 4

இசைகுடிமானம்

(திருமணக் காலத்தில் இரு வீட்டாரும் சேர்ந்து எழுதிக்கொள்ளும் ஒரு உடன்பாடு)
ஆங்கிரசு வருடம் ஐப்பசி மாதம் 23-ம் தேதி கல்வாயில் நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையார்பட்டியான திருவேப்பருடையார் முருகப்ப செட்டி வீரப்பரோ, கேரளசிங்க வளநாடாகிய ஏழகப் பெருந்தெருவான வீரபாண்டியபுரத்தில் சிறுஞளத்தாருடையார் தெய்வநாயகர் வகுப்பு அருணாசலம் செட்டி ராமநாதரோ அவர் மகன் முருகப்பனுக்கு இவர் மகன் நாச்சியம்மையைப் பாணிக்கிரகணம் பண்ணிக் கொண்டமைக்கு இவர் பூஷணம் பூட்டும் பொன்¹ ஒன்பது ஆறு கல்லெடைப் பொன் பதின்முக² கழஞ்சு இவர் சேனம் கொடுக்கும் பொன்³ இம்மாறு இவ்வெடைப் பொன் ஆறு கழஞ்சு; வெள்ளி ஆறு கழஞ்சு; வெண்கலம்⁴ தராப்பலம் ஆறுபத்தொன்று; வெள்ளாட்டிக்குப்பணம் முப்பது; சேராட்டுச்சுக்கரம் அறுபத்தொன்று இவ்வகைப்படி செய்வோம். இவர் நன்கொடை கொடுக்கும் பொன் ஐம்பது; மோதிரம் வராகனெடை மூன்று; இவர் உகந்து உடைமையாய்க் கொடுக்கும் பொன் வளையல் ஏழு கழஞ்சு;

1. ஒன்பது மாற்றுகள்ள ஆறு கல்லெடை கொண்ட பொன் (ஒரு நாணயம்) பொன் = 10 பணம்.

2. கழஞ்சு என்பது 1/6 அவுன்ஸ் அல்லது 5/12 தோலா அல்லது ஒன்றே காலே வீசம் கால் வீசம் வராகனெடை கொண்டதாகும்.

3. இம்மாறு = இவ்வொப்பான, இவ்விதம்.

4. தரா என்பது எட்டுப்பங்கு செம்பு, ஐந்து பங்கு ஈயமும் கொண்ட கலப்பு லோகம்.

5. வேலைக்காரி.

இவ்வகைப்படி செய்வோம். இந்நாள் இவர் இடும் பொன் இவர் சொற்படி தெரிசனை பதின்முக்குமுஞ்சு, இவ்வகைப்படி செய்வோம். இந்த இசைக்குடிமானம் எழுதினேன், கல்வாயில் நாட்டில் இளையாத்தங்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்குடியான இராசநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையார்பட்டியான திருவேட்பூருடையார் ராமநாதன் செட்டி சிதம்பரம்.

மாப்பிள்ளை வீட்டார் கையொப்பம்.....

பெண் வீட்டார் கையொப்பம்

பிற்சேர்க்கை - 5

ஊடல் நீங்கியமைக்கு உவந்தளித்த உரிமை

(மார்கழித் திருவாதிரை யன்று படிக்கப் பெறுவது)

ஸ்ரீமது அகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்ட நாயகனாய், ஆதி-மத்திய அந்த ரஹிதனாய், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோதானம், அனுக்ரஹம் என்று சொல்லப் பெற்ற பஞ்சகிருத்திய காரகனாய் விளங்கா நின்ற கைலாசபதியாகிய யாம்,

பூமியின் கண்ணே எமது சிருஷ்டிக்குட்பட்ட சமஸ்த ஜீவகோடிகளின் ரக்ஷணார்த்தமாயும், பக்தானுக்கிரஹத்தின் பொருட்டும் எழுந்தருளியிருக்கிற திவ்விய சேஷத்திரிங்களில் விசேஷமான, கன்னி நாடென்ற பாண்டி மண்டலத்தில் நமது ஜேஷ்ட குமாரனான கணபதி, கற்பக விருட்சம் தூழ்ந்த திருமலையில் ஸ்வயம்புவாய்த் திருக்கோலம் கொண்டெழுந்தருளியிருப்பதை முன்னிட்டு யாம், கேசவன், நான்முகன் முதலாகிய முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுடன், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிபுங்கவர்களுடனும், கின்னரர், கிம்புருடர், சித்தர், வித்யாதரர் முதலாகிய ஆகாசவாசிகளுடனும் எழுந்திருளி தீர்த்தம், ஸ்தலம் முதலான மகத்வங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து இந்தப் பவித்ரமான சேஷதரத்தைப் பிரிய மனமின்றி மருதங்குடியான ராஜ நாராயணபுரம் என்றும், கணேசபுரம் என்றும் சொல்லப்பெறும் இப்பிள்ளையார்பட்டியிலே சிவகாமியம்மாள் சமேத திருவீங்கைச்வரனென்றும், அசோக குஸுமம்பாள் சமேத அர்ஜுன வணேச்வரனென்றும், சிவகாம சுந்தரி சமேத ஸ்ரீ ஸபாநாயகனென்றும் திருநாமங்கள் கொண்டு வீற்றிருந்தருள்கின்றோம். இப்பொழுது நமது அடியார்க்கு அருள்புரியக் கருதி நாம் தனித்து எழுந்திருளிய காரணத்தால் நமது உமாதேவியார்க்கு மன வருத்தம் உண்டாகி நம்பால் ஊடி, திருக்கோவில் திருவாயில் கபாட பந்தனமிட்டிருந்தபடியால் நமது பக்த சிரோமணியான சண்டிகேச்வரன், மணிவாசகன் சுந்தரன் இவர்களை முன்னிட்டு ஊடல் நீங்கியமைக்கு, அகமகிழ்ந்து தமது

பிதுரார்ஜிதமாயினும் நமது ஆளுகையில் இருக்கின்ற அடியிற்கண்ட கேடித்திரங்களைத் தமக்கு சுவாமியமாய் விட்டிருப்பதற்கு விபரமாவது:-

நமது அருள் நிறைந்து விளங்கானின்ற பாரதகண்டத்தில் ஐம்பத்தாறு தேசங்களில் உத்திருஷ்டமான குணகடலுக்கு மேற்கு, குமரிமால் வரைக்கு வடக்கு; குடதிசைப் பெருவெளிக்குக் கிழக்கு; வெள்ளாற்றுக்குத் தெற்கு; இதற்குட்பட்ட பாண்டி மண்டலம் எனும் கன்னி வளநாட்டில் நீர் வளம், குடிவளம், பயிர்வளம் நிரம்பியதும் மாத மும்மாரி பொழிவதுமான பட்டமுடையான் ஊருணிக் கீழ்கரைக் கல்லுக்கும், உலகடி ஊருணிக் கரைக் கல்லுக்கும் மேற்கு; மருதங்குடி கண்வாய் தென்கடை ஓற்றைப் பனைத் திரிதலக் கல்லுக்கும், வணிகனாண்டான் ஏந்தல் உள்வாய்க் கல்லுக்கும் வடக்கு; ஈங்கைக்குடிக் கண்வாய் உள்வாய் நாவல் மரத்துக் கல்லுக்கும், பறந்திடவல் புன்செய் வடவேலிக் கல்லுக்கும், பார்பான் புளிப்புன்செய் மேல் வேலிக் கல்லுக்கும், வயிரவன் பட்டிப் புதுக்கண்வாய் உள்வாய் சுடலைக் கல்லுக்கும் கிழக்கு; காடமுத்தான் கண்வாய்த் தென்கடைப் புளியுடிக் கல்லுக்கும் நீலமுத்தான் தென்கடை விரையுடிக் கல்லுக்கும் தெற்கு; இப்பெருநான்கெல்லைக் குள்ளடங்கிய பிள்ளையார்பட்டிக் கிராமம் ஒன்றுக்கு வரையடி (1098) கலனே ஏழு மரக்கால் ஐந்து படிக்கு நிலம் (79) மா காணியே அரைக்காணி முந்திரி, புன்செய் குறுக்கம் 931. இவ்வளவு பூமியின் சகல சுவாதந்த்யத்தையும் தமக்கு விட்டுக் கொடுத்தோம். இதில் உள்ள நிதி, நிட்சேப, ஜல, தரு, பாஷாண, ஆட்சிணி, ஆகாமய, வர்த்தமானம் என்று சொல்லப்பெற்ற அஷ்டபோக தேச சுவாமியங்களுடன் ஆசந்தரார்க்க ஸ்தாயியாய் ஆண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டோம். இந்தப் பிரகாரம் ஆண்டார் அருளியபடி சண்டிகேச்வரன்.

பிற்சேர்க்கை - 6

பிள்ளையார்பட்டிக் கோயிலும் நகரப் பிரிவும்

விநாயகர் பெயர் கற்பக விநாயகர்

சுவாமி பெயர் திருவீசர்

அம்மன் பெயர் சிவகாம வல்லி

சுவாமி பெயர் மருதீசர்

அம்மன் பெயர் வாடாமலர் மங்கை

(1) கல்வாசனாட்டில் இளையாத்தன்குடியான

குலசேகரபுரத்தில், இரணியூர் மருதங்குடியான

இராசநாராயணபுரத்தில், பிள்ளையார்பட்டியான திருவேப்பருடையார்

பிற்சேர்க்கை - 7

பிள்ளையார்பட்டி கோயில் நகரத்தார் வாழும் ஊர்கள்

(1990 - செப்டம்பர் வரை)

எண்	ஊர்பெயர்	புள்ளி விவரம்
1.	கண்டனூர்	91
2.	புதுவயல்	21
3.	கோ.அழகாபுரி	8
4.	கோட்டையூர்	13
5.	அரிமளம்	85
6.	ராயவரம்	11
7.	கடியாபட்டி	5
8.	கொ. லெட்சுமிபுரம்	7
9.	ஆ. முத்துப்பட்டணம்	55
10.	ஆத்தங்குடி	95
11.	கோனான்பட்டு	167
12.	கண்டவராயன்பட்டி	92
13.	நெற்குப்பை	22
14.	மேலசிவபுரி	140
15.	வலையபட்டி	315
16.	வேகுப்பட்டி	133
17.	பூலாங்குறிச்சி	106
18.	உலகம்பட்டி	21
19.	சோழபுரம்	6
20.	கண்டரமாணிக்கம்	52
21.	பாகனேரி	85
22.	பட்டமங்கலம்	9
23.	சொக்கநாதபுரம்	45
24.	நாட்டரசன் கோட்டை	75
25.	கீழ்ச்சீவல்பட்டி - பி.அழகாபுரி	91
26.	குருவிக்கொண்டான்பட்டி	39
27.	சிறுகூல்பட்டி	23
28.	ஆவினிப்பட்டி	12
29.	மிதிலைப்பட்டி	35

30.	குளிபிறை	24
31.	நற்சாந்துபட்டி	175
32.	காரைக்குடி	623
33.	கல்லுப்பட்டி	95
34.	ஆராவயல்	9
35.	அமராவதிபுதூர்	33
36.	தேவகோட்டை	215
37.	சிராவயல்	50
38.	நாச்சியாபுரம்	89
39.	பிள்ளையார்பட்டி	2
40.	முறையூர்	23
41.	கல்லல்	12
42.	அலவாக்கோட்டை	10

ஆக புள்ளி

3219

குறிப்பு: மேற்படி 42 ஊர்களில் 1990-ன் கணக்குப்படி மொத்த புள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 3,219 எனத் தெரியவருகிறது.

பிற்சேர்க்கை - 8

பிள்ளையார்பட்டி கோயில் திருப்பணி விவரம்

இது ஸ்ரீ கற்பக விநாயக மூர்த்தியைப் பிரதானமாக உடையது.

கற்பக விநாயகர், திருவீசர், சிவகாமவள்ளி, மருதீசர், வாடாமலர் மங்கை முதலிய கடவுளின் கோவில் திருப்பணிகள் ரூ. (9,00,000) ஒன்பது லட்சம் செலவில் செம்மையாகச் செய்யப்பெற்று ரூபாய் முப்பதினாயிரம் (30,000) செலவில் விளம்பிதை 10-ம் தேதி (21.1.1899) முதற் கும்பாபிடேசமும் ரூ. (2,50,000) ரூபாய் இரண்டரை லட்சம் செலவில் ராசகோபுரத் திருப்பணியும், ஸ்ரீமுகவைகாசி 30-ம் தேதி 12.6.1933 இரண்டாம் கும்பாபிடேசமும் விருநதிதை 28-ம் தேதி (11.2.51) யில் மூன்றாம் கும்பாபிடேசமும் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

கற்பக விநாயகர், திருவீசர், கோவில் மலைக்குகையில் அமைந்துள்ளது. விநாயகர், திருவீசர், திரிபுவன சக்கரவர்த்தி, அவன் தேவியின் திருவுருவங்கள் மலையிலேயே அமைந்துள்ளன. இக்கோவிலில் கல்வெட்டுக்கள் நிறைய உள்ளன.

பிற்சேர்க்கை

கீழ்சீவற்பட்ட ராம.மு.சோம.சோமசுந்தரம் செட்டியாரால் ரூ. 8,000/- செலவில் வெள்ளிப் பெருச்சாளி வாங்கும், நகரத்தார்களால் ரூ.13,000/- செலவில் இரண்டு வெள்ளி இடங்களும், மஞ்சும் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

நகரத்தார்களால் ரூபாய் அறுபதினாயிரம் (60,000) செலவில், பெரிய கலுப்பர், மருதங்குடி ஐயனார் கோவில்களும், கோவில் அலுவலாளர் இல்லங்களும் ரூபாய் எழுபத்தையாயிரம் (75,000) செலவில் பெண்கள் விடுதியும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

கீழ்சீவற்பட்ட ராம.மு.சோம.சுந்தரம் செட்டியார் ரூ.12,000/- செலவில் பசுமடமும், ரூ.8,000/- செலவில், கற்பக விநாயக வித்தியா சாலையும், நிறுவியுள்ளார்.

ஆ. முத்துப்பட்டினம், சிதமு.நாரா.நாச்சியப்ப செட்டியார் ரூ.7,000/- செலவில் தண்ணீர்ப்பந்தர் நிறுவி நடத்தி வருகின்றார்.

பிற்சேர்க்கை - 9

தகவல் தந்தவர்கள்

திருவாளர்கள்

1. ராம. ஆதப்ப செட்டியார், காரைக்குடி
2. ராம.ப.ராம.ப.வ. முத்தையா செட்டியார், பூலாங்குறிசி.
3. கி. பிச்சைக் குருக்கள், அர்ச்சகர், பிள்ளையார்பட்டி.
4. மு. சோமசுந்தரக் குருக்கள், அர்ச்சகர், பிள்ளையார்பட்டி.
5. ந. சுந்தரமய்யர், மணியம், பிள்ளையார்பட்டி
6. வை.சு. ஆறுமுகம் தேசிகர், ஒதுவார், பிள்ளையார்பட்டி.
7. திருமதி. ஆ. பத்மாவதி, கல்வெட்டாய்வாளர், சென்னை - 113.
8. கோ. முத்துசாமி, கல்வெட்டாய்வாளர், சென்னை - 113.
9. வ.தாஸ், பெரியமேடு, சென்னை - 3.
10. பி. ஸ்ரீதர், பிள்ளையார்பட்டி.

பிற்சேர்க்கை - 10

துணைநூற் பட்டியல்

1. நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் வரலாறு - பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார், 1953
2. பிள்ளையார்பட்டி தல வரலாறு - சா.கணேசன், முதற்பதிப்பு, 1955, ஐந்தாம் பதிப்பு 1992.
3. தமிழகக் கோயிற் கலைகள் - இரா. நாகசாமி - மா. சந்திரமூர்த்தி, 1973.
4. கல்வெட்டியல் - இரா. நாகசாமி, நடனகாசிநாதன். கு. தாமோதரன், ச.ஹரிஹரன், 1972.
5. தமிழகக் குடைவரைக் கோயில்கள் - தி. இராசமாணிக்கம், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1984.
6. சிற்பச் செந்நூல் - வை. கணபதி ஸ்தபதி, சென்னை, 1978.
7. இலுப்பைக்குடிக் கோயில் - மா.சந்திரமூர்த்தி, 1988.
8. மாத்தூர் கோயில் - மா. சந்திர மூர்த்தி, 1988.
9. இரணியூர்க் கோயில் - மா. சந்திரமூர்த்தி, 1990.
10. நேமம் கோயில் - மா. சந்திர மூர்த்தி, 1991.
11. ஒன்பது நகரக் கோயில்கள் - டாக்டர் வ. தேனப்பன், தேவகோட்டை, 1990.
12. ஒன்பது நகரக்கோயில்கள் - டாக்டர் தமிழண்ணல், நகரமலர், மதுரை, 1978 ஜூன் முதல் 1980 ஜனவரி வரை.
13. பிள்ளையார்பட்டி - இரா. நாகசாமி, கொங்கு, திங்களிதழ், ஏப்ரல். 1973.

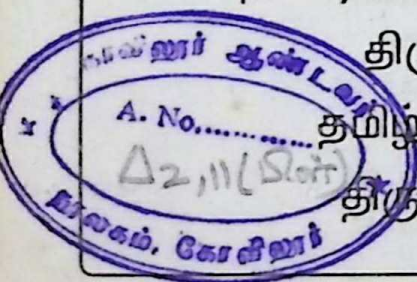

கோயில் வரிசை நூல்கள்

தில்லைத் திருக்கோயில்
 திருவண்ணாமலை
 திருநள்ளாறு சனீஸ்வரர்
 சோழநாட்டுக் கோயில்கள்
 பாண்டிய நாட்டுக் கோயில்கள்
 தொண்டை நாட்டுக் கோயில்கள்
 கொங்கு நாட்டுக் கோயில்கள்
 சென்னைக் கோயில்கள்
 குடந்தைக் கோயில்கள்
 சிறப்புமிக்க கோயில்கள்
 தமிழ் நாட்டுப் பெரிய கோயில்கள்
 அட்ட வீரட்டத் தலங்கள்
 பஞ்ச பூதத் தலங்கள்
 சக்தி தலங்கள்
 முருகன் தலங்கள் 33
 மதுரை மீனாட்சி
 காஞ்சி காமாட்சி
 ஆறுபடை வீடுகள்

மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின்
மலிவுப்பதிப்பு நூல்கள்

பாரதியார் கவிதைகள்
பாரதிதாசன் கவிதைகள்
திருவாசகம்
பட்டினத்தார் பாடல்கள்
தாயுமானவர் பாடல்கள்
சித்தர் பாடல்கள்
திருக்குறள் தெளிவுரை
விவேக சிந்தாமணி
நீதிநூல் தெளிவுரை
நாலடியார் தெளிவுரை
திருப்புகழ்
தமிழ் அகராதி
திருவருட்பா

நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம்

முதல் முயற்சி

பெரிய முயற்சி

அரிய முயற்சி

பதிப்பாசிரியர்

தமிழவேள் ச. மெய்யப்பன்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் நகரத்தார்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இருந்து கலிபோர்னியாவில் இன்றுவரை குடியேறியிருக்கும் நகரத்தார் தொடர்பான அனைத்துச் செய்திகளையும் துல்லியமாகத் திரட்டித் தரும் கருவூலம்.

முப்பதாண்டுச் சிந்தனை

மூன்றாண்டுக் கடும் உழைப்பு

முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட துணைநூல்களிலிருந்து திரட்டியுள்ள சிந்தனைத் தேன்துளிகள்

ஐந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட பெருமக்கள், அறிஞர்களோடு கலந்துரையாடிப் பெற்ற கருத்துக்கள்

பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூலகங்களில் பலநாள் முயன்று தேடிச் சேர்த்த சிந்தனை முத்துக்கள்

ஆலோசகர் இருவரின் அரிய வழிகாட்டுதலோடு மூவர் கொடுத்துள்ள முழுமையான வடிவம்!

இந்நூலை வாங்கி வைத்திருப்பதே ஒவ்வொரு நகரத்தாருக்கும் பெருமை!

இதுவரை இப்படியொரு நூல் வந்ததில்லை என அறிஞர் உலகம் பாராட்டத்தக்கக் கருத்துக் கருவூலம்

'நகரத்தார் கலைக்களஞ்சியம்'.